

С лице към стената

Дон Потър

Превод: Емил Енчев

Съдържание

ПРЕДГОВОР	3
ГЛАВА 1	5
МАЛКО ИСТОРИЯ	
ГЛАВА 2	7
ПРОРОЦИ/МУЗИКАНТИ	
ГЛАВА 3	10
ХВАЛЕНИЕТО КАТО СТРАТЕГИЯ	
ГЛАВА 4	14
СИНОВЕТЕ НА САДОК	
ГЛАВА 5	19
МУЗИКАНТЪТ И ЦЪРВАТА	
ГЛАВА 6	30
ПОМАЗАНИЕТО	
ГЛАВА 7	38
ЗАБАВЛЕНИЕ	
ГЛАВА 8	43
ПРОДАВАНЕ НА ТАЛАНТ	
ГЛАВА 9	47
ХВАЛЕБСТВЕНИЯ ЖИВОТ НА ИСУС	
ГЛАВА 10	53
ВОДАЧА НА ПОКЛОНЕНИЕ/ПРОЗРАЧЕН ЧОВЕК	
ГЛАВА 11	63
КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ПРИЕМЛИВАТА ЖЕРТВА?	
ГЛАВА 12	66
ПОТАПЯЙКИ РЪКАТА СИ В КУПАТА	
ГЛАВА 13	71
ПРАКТИЧЕСКАТА СТРАНА НА ХВАЛЕНИЕТО	
ПРИЛОЖЕНИЕ	83

ПРЕДГОВОР

В една бяла двуетажна фермерска къща в щата Ню Йорк имаше събиране на стари хора. Те бяха фермери през деня и музиканти през нощта. Носейки своите ценни инструменти под мишниците си в голямо разнообразие от калъфи, те се качваха на задната веранда на една стара единична къща.

Времето беше в средата на зимата около 19 часа, а навън беше тъмно и студено, но печта на дърва беше подкладена. В къщата ставаше твърде горещо, когато там бяха събрани много хора, така че страничната врата беше отворена. Ледено студения въздух, смесен с влажността на много тела се събираше върху неизолираните прозорци и те замръзваха за минути. Каква картина. Те заемаха позиции в целия хол и в трапезарията, защото там беше поставено пианото. Те седяха на столове с прави облегалки, донесени от кухнята. Големият отвор между стаите служеше като място за стоене, ако искате да чуете всички музиканти.

Домакин беше Гай Труман Потър, обикновено наричан „ГТ“. Той свиреше на цигулка и на перваз. Правилният начин да се свири на первазът е да се поставят шевни напръстници на пръстите на дясната ръка и да се драска с тях по повърхността в ритъм с песента. Синът му Джери беше ходил на уроци по виола в гимназията и се беше научил да чете ноти, така че за него беше естествено да ръководи, докато други следваха тези вечни мелодии.

Берта, съпругата на Джери, свиреше на пиано в трапезарията. Тя трябваше да е с гръб към всички, защото пианото беше до стената. Когато правеше грешки, останалите музиканти просто се гледаха и се усмихваха и никога не го споменаваха. Трудно е да следваш водача, когато си с гръб към него.

ГТ се гордееше със сина си, макар че никога не съм го чувал да го казва. Беше лесно да се види гордостта на бащата, когато сълзите нахлуваха, след като Джери изсвиреше нещо наистина страхотно. Когато осъзнаваше, че по лицето му ще падне сълза, той избухваше в силен смях и плюеше в кофата, която винаги държеше от дясната си страна.

Веднага след една добра тютюнева плюнка беше приемливо да си избършете устата и това ви дава възможност да избършете очите си незабелязано. В това семейство любовта и одобрението бяха силен смях и плюене в кофата.

Останалите музиканти в стаята не винаги можеха да се движат с Джери, така че понякога просто го наблюдаваха, докато той отплаваше в области на музиката, които те не можеха да разберат. Това носеше още една сълза на ГТ и скоро Джери казваше: „Хайде, хора, скочете там.“ Музиката продължаваше до късно през нощта и виковете и смехът се издигаха все повече и повече.

Точно когато си мислех, че студът танцува на прозореца в ритъма на музиката, майка ми изпращаше брат ми и мен в леглото. Аз бях по-малкият от двамата синове на Джери. Дори в горните спални на тази стара къща все още чувах всяка нота, която баща ми свиреше. Познавах звука му, без значение колко цигулки свиреха, и не можех да затворя очи, докато той не спре.

Баща ми беше човек, когото всички обичаха, но след афера с една жена, която беше влюбена в талантливия музикант, той напусна дома си.

Майка беше обезумяла и наранена в същото време и реши да заведе брат ми и мен при майка си, докато успее да си стъпи на краката. Къщата на баба Грийн се намираще само на десет мили от къщата на Потър, но се усещаше като вселена. Сестрата на майка ми и съпругът ѝ също живееха там с три деца. Сега старата къща беше пълна с пет деца и баба Грийн командваше.

Чичо Бил, деверът на майка ми, беше нежен човек и почти никога не се смееше много силно, въпреки че непрекъснато си правеше шеги. Той сякаш обичаше децата и се грижеше за брат ми и за мен, както се грижеше за собствените си деца. Той имаше още едно страхотно качество; беше музикант. Той не само можеше да свири на цигулка, но и на виола. Той беше класически обучен и вечерите се събираше с един

приятел и те свиреха дует на виоли. Те винаги седяха в кухнята и затваряха вратата към останалата част от къщата. Намерих начин да вляза в стаята и да слушам. Досега знаех само звука на мотивите или дворцовата танцова музика, но тази музика сякаш можеше да отнесе духа ти. И все пак ми липсваше звукът на баща ми.

В хола на къщата на баба Грийн имаше пиано и аз се опитвах да стигна до клавишите, за да свиря, когато мислех, че няма никой наоколо. Въпреки че бях само на 6 години, чичо Бил усещаше, че може да чуе нещо повече от хлапе, което тропа по пианото. Той ме научи на някои акорди и свиреше на цигулката, а аз се опитвах да го следвам. Непрекъснато отбелязваше на баба Грийн колко бързо се учех.

Една вечер, докато баба миеше чинии в кухнята, а останалите деца бяха разпръснати из цялата къща, аз започнах да свиря и да пея една песен, която чух в църквата, в която баба настояваше всички да присъстваме. „Само вярвай“ беше заглавието. Измислих си акордите и изпях единствената част от песента, която помнех: последния куплет и края. Краят беше готин, защото се качи високо. Веднага щом ударих високата нота в края, чух как баба ми крещи в кухнята: „Слава на Господа! Алилуя!“ и нейната вечно любима фраза: „Имай милост!“ Тя започна да се покланя на Исус точно там, при кухненската мивка, с покрити със сапун ръце и сълзи в очите.

След като хвалението в кухнята заглъхна, баба влезе в хола и извика нагоре. „БИЛ, ГЕРТРУД, слезте тук!“ Баба викаше на леля ми и чичо ми по същия начин, както на внуците. На ръба на гласа ѝ имаше известна рязкост, която ви подсказваше, че има предвид нещо спешно. „Точно сега трябва да се помолим за това момче“, каза баба на леля ми и чичо ми. Тя прекарваше много време на колене в хола, както и леля ми и чичо ми, така че те автоматично заеха местата си. И тримата започнаха да викат към Бог едновременно. „О, Господи, покажи ни как да се молим за това момче.“

Аз коленичих и зарових лице в останалия стол. След известно време те станаха, дойдоха при мен, сложиха ръце върху мен и започнаха да се молят. „О, Господи, ние Ти предаваме това момче и Те молим никога да не свири музика, освен ако не е за да Те прославя.“

Нямах представа какво ще означава тази молитва в живота ми. Ако бях само по-близък приятел на мъдростта, нямаше да отнеме тридесет години молитва, за да прегърна безплатния подарък. Преживях много неща, докато бях в музикалния бизнес, но никога не съм носил слава на Бог – само на себе си.

Накрая, след достатъчно молитва от моята баба, леля и чичо, Господ обърна лицето Си към мен и ме извика.

Тази книга е посветена на паметта на моята хвалеца и молеца се баба. Също и на леля ми Герт и чичо Бил, които застанаха на стражата след смъртта на баба.

ГЛАВА 1

МАЛКО ИСТОРИЯ

Хваление и поклонение: Бях изненадан като нов вярващ, когато разбрах какво всъщност означава думата „поклонение“. Мислех си, че пеенето на песни за Бог е поклонение. Също така си мислех, че колкото по-силно пеех хваление, толкова повече се покланях на Бог. Вървах по този път дълги години и никога не съм си задавал въпроса: „Наистина ли се покланям на Бог или не?“ Разбрах обаче, че пеенето не е поклонение на Бог. С риск да звучи много наивно, ще ви покажа какво открих.

Енциклопедията на Гролиер определя поклонението като „*благоговейна любов и преданост към божество или свещен предмет, церемонии или молитви, с които тази любов се изразява*“. Това беше точно в съответствие с това, което аз си мислех, но не е в съответствие с това, което казва Библията. След като взех първият си гръцко/еврейски конкорданс, открих нещо съвсем различно за поклонението.

Гръцката дума е „проскунео“, която означава да целуваш, като куче ръката на господаря си, като коленичиш, за да отдадеш почит или да изразиш уважение към хора и същества от по-висш ранг. Гърците също използват думата „себоми“, която означава почит или уважение. Има и други гръцки думи за поклонение, но тези са най-използваните. В нито едно от гръцките определения няма споменаване на любовта, както е определено в енциклопедията.

Еврейската дума „шаха“ означава да се поклониш или да паднеш и понякога се превежда „да паднеш назад“. Също така „цегид“, която просто означава някой да се просне. Отново не се споменава за церемония, чрез която се изразява любов.

Няма съмнение, че е важно да се покланяме на Бог; всъщност ни е заповядано да се покланяме на Господ (вижте Матей 4:10, Второзаконие 6:13). Но за да се покланя истински на Бог, човек трябва да е готов да се поклони ниско и да служи. Също така ни е заповядано да обичаме Господа, нашия Бог, с цялото си сърце, душа и ум (вижте Матей 22:36-37). Дали пеенето на песни за Господ в неделя Го прави да бъде почитан и обичан? Няма да се опитвам да ви отговоря на това, но разбрах – аз имах нужда от промяна.

Сатана искаше да му се покланят

Пак Го заведе дяволът на една много висока планина, показа Му всички царства на света и тяхната слава и Му каза: Всичко това ще Ти дам, ако паднеш да ми се поклониш. Тогава Исус му каза: Махни се, сатана, защото е писано: „На Господа, твоя Бог, да се покланяш и само на Него да служиш.“ Матей 4:8-10

Когато дяволът се опита да накара Исус да се поклони пред него, гръцкият превежда „поклонение“ с две думи. Проскунео, (да целунеш ръката) и енопион, което означава да гледаш в лицето или да се откликнеш на присъствието на някого. Сатана искаше Исус да зачете присъствието му като някой, достоен за служене, с цел да накара другите да търсят неговото лице, а не лицето на Бог. Битката, в която все още сме, са усилията на врага да ни накара да служим или да се покланяме на него, а не на Господ. Дяволът не иска никой да го обича, а само да работи за него.

Както казах по-рано, мислех, че се покланям и служа на Господ, когато Му пеех някой песни в църквата. Междувременно аз служех и работех за хора и дори им отдавах почит, за да стимулирам добрите отношения. Какво би се случило, ако един ден отидете на работа и запееете на шефа си, вместо да правите това, за което той ви плаща? Всичко това означава, че е време да разберем, че трябва да се покланяме на Бог, което означава да Му се служи и да се почита, също да се обича, което означава

взаимоотношение, близост и приятелство – и да бъде хвален, което ще се опитам да формулирам по-късно.

Бог не получава пълно поклонение, ако кажа: „Обичам Те“, но не се подчинявам на Неговото слово (вижте Лука 6:46-49). Има действие, свързано с поклонение и служенето ще бъде в основата на това действие.

Хвалението и поклонението определено се различават помежду си и искам да внеса малко повече яснота в тази дума, за да мога по-добре да обясня хвалението.

Хваление

Хвалението е съвсем различна дума и принасянето на жертва или принос на хвала има дълбоко значение както за Бог, така и за вярващия.

Жертвата и приносът означават едно и също. Когато християните се събират, за да хвалят Господа, те принасят принос на хвала на Бога. Когато разглеждаме значението на жертвата или приноса, виждаме едно допълнително значение, скрито в тези думи.

Жертва или принос

„Курбан“ е еврейската дума за принос. Това означава дар или жертва и има коренна дума, която е „гараб“. Това означава да принесете в жертва, като дойдете или се приближите, да донесете наблизко, да се приближите или да влезете. Да принесете принос или жертва на хвала на Бога означава, че желаете да се приближите до Него. Ето защо Той приема тези приноси толкова на сериозно.

Ако желаете да имате взаимоотношение с някого, ще трябва да направите някои жертви, за да оцелее това взаимоотношение. Вашите жертви се разглеждат като желание да се приближите. Църквата в неделя сутрин е времето, което традиционно се отделя за тази цел. Въпреки че сърцето ви е изпълнено с радост, когато се виждате с някого веднъж седмично, не може да има дълбоко взаимоотношение, докато не се извърши жертва, която да покаже дълбочината на желанието ви да го познавате. Ако не сте се справили поне с един труден момент с някого, шансовете са, че взаимоотношението е само на повърхността. Това е, което може да се случи с взаимоотношението ни с Бог, ако Го търсим само в неделя. Искам да ви насърча вярващи да принесете вашата жертва на хвала с надеждата да се доближите до Бога и да развиете по-близки взаимоотношения с Него в сделката.

С течение на времето ми става все по-ясно, че Бог е инвестирал нещо в Своя народ Израел относно хвалението, за което едва сега научавам. Например в английските преводи на Библията се използва думата хваление, когато еврейският език използва много различни думи, за да изрази по-добре думата. Евреите в Библията рядко се страхуват да показват своите чувства или емоции към Бога в своето хваление към Него. Те са известни с това, че танцуват с всички сили пред Него, падат на земята и се покриват с пепел като проява на покаяние, викват с всички сили победен вик и открито скърбят за греховете на другите: много изблици, които някои твърде много се страхуват да чувстват.

Нашият пример за хваление ни е даден в Стария завет и аз не вярвам, че Бог е променил мнението Си за това как иска да бъде хвален.

ГЛАВА 2

ПРОРОЦИ/МУЗИКАНТИ

През годините музикантите са свързвани с много различни неща. Пророкът не е било едно от тях. Това не означава, че всички музиканти са призвани да бъдат пророци, но е възможно един музикант да пророкува в песен.

Открих в 1 Царе 10-та глава, че пророк Самуил имаше последователи, които се обучаваха под него. Тези мъже бяха музиканти, които ходеха в офиса на пророка, както и на музиканта. *Гръцко-еврейският речник на Стронг* определя пророка по следния начин.

(ПРОРОК) = НАБИ (еврейски) *говорител или оракул, някой, който се задейства от божествен Дух. – По времето на Самуил имаше мъже, които го следваха, хвалеха Бога в песен и се опитваха да призват хората обратно към Бог.*

Когато прочетох тази дефиниция, разбрах причината музиката да притежава толкова привлекателна сила в себе си. Музиката има силата да призовава хората. Тя има силата да обръща главите и да променя сърцата. Тя също може да обърне хората обратно към Бог и аз вярвам, че това все още е нейната цел.

Докато веднъж водех хваление в петък вечер, там имаше много млади хора. Всички се забавляваха подскачайки нагоре и надолу и пеейки, с изключение на едно момиче. Тя не беше просто поредното дете, което има лош ден, а някой, който изглеждаше много груб и сериозно депресиран.

Аз не се опитвам да гледам хората, когато водя, тъй като често това е твърде разсейващо, но не можех да откъсна поглед от това обезсърчено момиче. Без предупреждение започнах да пея пророчески и осъзнах, че Бог иска да говори на това съкрушено момиче. Някои от хората започнаха да ме гледат сякаш изпусках нещата, защото изглежда, че нищо нямаше смисъл. Ние пеехме песен на радостта и по средата на песента аз започнах да пея всички тези депресиращи твърдения.

След известно време танците спряха и други хора се чудеха какво се случва. Накрая момичето започна да се пречупва и започна да плаче. Тя почти се срива, когато някой от тълпата, който забеляза взаимодействието, дойде при нея и я доведе до Исус. Това беше ясен пример за това как музиката и пророческото могат да бъдат използвани, за да призват хората обратно към Бог.

Има библейски примери за пророческа музика, която оказва влияние върху хората. В 1 Царе 10-та глава Самуил дава инструкции на Саул да отиде и да се срещне с неговата малка група от пророци/музиканти и да преживее това, което Бог им е дал.

„После ще стигнеш Божия хълм, където е филистимският гарнизон. Като стигнеш там, в града, ще срещнеш една група пророци, слизаци от възвишението, предшествани от псалтир, тъпанче, свирка и китара. Докато слизат, те ще пророкуват.

Тогава ГОСПОДНИЯТ Дух ще дойде върху теб [в NIV „със сила“] и ще пророкуваш заедно с тях, и ще станеш друг човек“ (1 Царе 10:5-6).

Това показва, че в пророческия музикант има сила за промяната на сърцата на хората. Обаче трябва да се случи друго нещо, преди животът на човека да премине през реална промяна.

Когато Саул се обърна да си тръгне от Самуил, Бог му даде друго сърце и всички онези знамения се сбъднаха в същия ден (1 Царе 10:9).

Сега, в стих 10 се казва, че Господният Дух дойде върху Саул, когато той видя групата музиканти/пророци. Ако Бог не беше променил сърцето му, Саул нямаше да може да приеме от Святия Дух.

Важно е да държите ролята на музиката в тези Писания на правилното място. Музиката беше средството, използвано за довеждането на Саул на място в Духа, в което той никога преди не е бил. Но ако Бог не беше променил сърцето му първо, тогава Святия Дух нямаше да бъде схванат по най-пълния начин. Без сърдечната промяна музиката просто би осигурила един приятен фон.

Музиката или дори хвалението ще бъдат просто фонен звук, ако Бог не промени сърцето. Когато се случи тази промяна, музиката може да се превърне в средство за пророчество, хваление, изцеление, защита и много други неща в Господа.

Въпреки това животопроменящо събитие, по-късно Саул прегърна ревността и страха от изместване до такава степен, че да заповяда Давид да бъде хванат. Сега, същите пророци/музиканти щяха да бъдат използвани от Бог, за да бъдат защита за Неговия помазаник.

И Саул прати хора да хванат Давид; но когато видяха групата на пророците, че пророкуваха със Самуил, който началстваше над тях, Божият Дух дойде на Сауловите пратениците и пророкуваха и те.

След като това беше съобщено на Саул, той прати още хора; но и те пророкуваха. И пак, за трети път, Саул прати хора; но и те пророкуваха (1 Царе 19:20-21).

Сам Саул отиде на това място, за да хване Давид, и той също пророкува. Писанието казва, че Саул се съблече, легна на земята и говори Божието слово цяла нощ (вижте 1 Царе 19:24). Господният Дух дойде върху Саул, както при останалите мъже, изпратени да хванат Давид. Нямаше бой или размяна на думи. Още веднъж преживяването на Саул с пророците/музиканти беше животопроменящо.

Всеки, когото Бог избира или помазва да изпълни Неговата воля, ще бъде подложен на някаква атака. Това започна с Каин и Авел и продължи до Исус и се случва и до днес. Саул просто беше контролиран от този дух. Оръжието, което трябва да използвате, когато ревност, завист и раздори започват да идват срещу вас, е пророческо хваление, тъй като това е духовно воюване. Не забравяйте, че свидетелството за Исус е духът на пророчеството (вижте Откровение 19:10). Движенето в пророческото трябва да е свидетелство за Исус.

Пророческото хваление може да промени сърцето

Новата песен, за която се говори в Псалмите, е божествено вдъхновено слово от Бог, поставено в музика. (ТеХИЛЛА; вижте седемте еврейски думи.) Давид говори за силата, която това хваление има.

сложи още в устата ми нова песен, хваление към нашия Бог; мнозина ще видят и ще се убоят, и ще уповават на ГОСПОДА (Псалм 40:3).

Думата „убоят“, използвана от Давид, има повече значение, отколкото просто да се страхуваш. Описана е като много положително чувство на страхопочитание или почит към Бог и може да бъде изразено в поклонение. Тя също означава и да трепериш. Този вид почит кара хората да се променят в сърцето.

Когато някой се покланя в Дух и в Истина, новата песен ще се превърне в пророчески звук и тези, които я чуват, могат да бъдат докоснати и доведени до треперещо благоговение към Бог, а след това до място на упование в Господ. Вярвам,

че Давид е придобил това знание от опита си с групата на пророците/музиканти и Самуил.

1 Коринтяни 14:24-25 казва нещо подобно, когато Павел инструктира коринтската църква.

Но ако всички пророкуват и влезе някой невярващ или невеж, той се обвинява от всички и се осъжда от всички; тайните на сърцето му стават явни; и така, той ще падне на лицето си, ще се поклони на Бога и ще изповяда, че наистина Бог е между вас! (1 Коринтяни 14:24-25).

Преживях кратък момент от това по време на онова събрание в петък вечер, за което споменах по-рано. Песента, която Господ беше вдъхновил божествено, докосна младото момиче и тя даде живота си на Исус. Спомнете си Писанието „**ако всички пророкуват**“. Единственият начин, по който знам, че всеки може да пророкува едновременно, е по време на хваление, когато всички започват да пеят в Духа. Нека обясня.

Указанията на Павел в 1 Коринтяни 14:22 казват, че пророчеството е за вярващите, а не за невярващите. Тогава в стих 24 той казва, че ако всички пророкуват и влезе някой невярващ, той ще бъде осъден за греха си и ще каже, че Бог наистина е сред вас.

Начинът, по който и двете неща могат да бъдат верни, е ако едното от тях е направено по корпоративен начин, т.е. пеене в Духа. В крайна сметка, пеенето в Духа е пеене чрез божествено вдъхновение и това е определението на пророчеството. В края на дефиницията на пророчеството в *речника на Стронг* се казва „поет, защото се смята, че поетите са пяли под божествено вдъхновение“. Ето как ще бъде докоснат невярващия, когато той или тя влезе в Господния дом. Струва ми се, че Бог все още призовава пророчески музиканти.

От години вярващите търсят допълнителен начин да евангелизират. Този подход има много противоречия около себе си и дори е изоставен от голяма част от християнската църква. Дадени са ни инструментите, от които се нуждаем, за да изпълним волята на Бог. Ако решим, като съдим другите, че някои от тези инструменти не трябва да се използват, тогава ограничаваме делото на спасението и броя на душите, които могат да бъдат променени от преживяването.

ГЛАВА 3

ХВАЛЕНИЕТО КАТО СТРАТЕГИЯ

Когато Саул беше докоснат от Духа, докато пророците/музиканти му служеха, беше разкрита една голяма тайна. Когато Давид беше преследван от Саул и намери защита сред пророческото хваление, беше реализирана стратегия. Тази стратегия не е само за защита, но и за духовно воюване.

Тези Писания ще разкрият как Господ даде на Юда божествена стратегия, за да победят враговете си.

След това моавците и амонците и с тях някои от маонците дойдоха да воюват против Йосафат.

Тогава някои дойдоха и известиха на Йосафат: Голямо множество иде против теб от другата страна на Соленото море, от Сирия; те са в Асасон-тамар (който е Енгади) (2 Летописи 20:1-2).

Йосафат застана пред събраните юдеи и ерусалимци, в Господния дом, пред новия двор, и каза:

ГОСПОДИ, Боже на бащите ни, не си ли Ти Бог на небето и не си ли Ти владетел над всичките царства на народите, и не е ли в Твоята ръка сила и могъщество, така че никой не може да устои против Тебе? (2 Летописи 20:5-6).

Тогава Йосафат провъзгласи пост за цяла Юда и те усърдно потърсиха Господа.

Тогава сред събранието Господният Дух дойде на левитина Язиил, Захариевия син (а Захария беше син на Ванайя, син на Елила, син на Матания), от Асафовите потомци; и каза: (2 Летописи 20:14).

Това че беше потомък на Асаф означава, че този човек е бил певец, а прегледът на неговия род доказва, че е бил известен сред водачите. Той не беше непознат в тълпата, предлагащ насърчително слово в това време на борба. Това е важно.

Слушайте, цяла Юдея, вие ерусалимски жители, и ти, царю Йосафате; така казва ГОСПОД на вас: Не бойте се, нито се плашете от това голямо множество; защото боят не е ваш, а Божий.

Слезте утре против тях; ето, те излизат през нагорницето по Асис и ще ги намерите при края на долината, пред пустинята Еруил.

Няма да е необходимо вие да се биете в този бой; подредете се, застанете и вижте *извършеното* от ГОСПОДА за вас избавление, Юдо и Ерусалиме; не бойте се, нито се плашете; утре излезте против тях, защото ГОСПОД е с вас (2 Летописи 20:15-17).

Дали една нация би послушала певец, който вероятно пеше това слово, когато беше заложено толкова много? Той вероятно нямаше да бъде изслушан, освен ако не беше известен и беше човек, на когото се доверяваха, и силата на Господа беше върху словото. Всичко това трябва да е било така, защото царят му повярва.

И така, на сутринта станаха рано и излязоха към пустинята Текуе; а когато бяха излезли, Йосафат застана и каза: Слушайте

ме, юдеи, и вие, ерусалимски жители! Вярвайте в ГОСПОДА, вашия Бог, и ще се утвърдите; вярвайте на пророците му и ще имате добър успех (2 Летописи 20:20).

Това Писание ясно казва, че вярата в Бог ни утвърждава, а вярата в Неговите пророци ще ни донесе успех. Да бъдем утвърдени от Бог означава да бъдем уверени, да бъдем достойни за доверие и да бъдем подкрепяни: всички неща, които не можем да направим за себе си. Успехът означава да натискате напред или да избухнете, да преминете напред. Доверието в Бог се състои от две части. Първо, да бъдете уверени, вярвайки в Бог и второ, да натискате напред, вярвайки в това, което Бог прави. Бог ни среща в нашата вяра, но ние трябва да излезем от живота си, вярвайки, че Той е нашият избавител, но въпреки това използва човека в Своите планове.

По-трудно ми е да се доверя, когато Бог използва хора в живота ми. Разбрах обаче, че е важно наистина да познавам този човек и да се доверявам на неговото ходене с Господ. Това става чрез изследване на плодовете на техния живот. Язиил беше плод на поколения доверени пророци.

Тогава, като се посъветва с народа, нареди някои от тях да пеят на ГОСПОДА и да хвалят (Яда) великолепието на Неговата святост, като излизат пред войската и казват: Славословете ГОСПОДА, защото милостта Му е до века (2 Летописи 20:21).

Бог не даде на Йосафат стратегията да изпрати певците пред армията. Той реши, че това ще се случи, след като се консултира с народа. Това божествено откровение ли беше, или той смяташе, че благодарственото хваление не може да навреди на нещо в момента? Мисля, че Йосафат е почувствал такова помазание върху това слово, дадено от един хвалещ левит, че е решил, че хвалението е стратегията.

Предупреждение относно духовното воюване

Преди години отивах на едно ходатайствено събрание рано сутринта. Шофирах покрай едно място за гледане на ръка и реших да го прокълна и бързо изхвърлих този демон извън града. Чувствах се могъщ, докато се подготвях за ходатайството. Прекарах следващите пет години, страдайки от разцепване на пръстите ми и неконтролируемо кървене. По това време си изкарвах прехраната като студиен китарист и това можеше много сериозно да навреди на кариерата ми.

Както и да е, трябваше да крия ръцете си от продуцентите, за които работех. Ако дори си помислех, че не мога да се представям по всяко време на най-високо ниво, щях да бъда уволнен. Отне ми пет години молитва и изпробване на всякакво лекарство, за което лекарите се сетиха, преди Господ да отнеме това. Точно толкова внезапно, колкото ме нападна, то си отиде. Това беше строго предупреждение да не вземам духовното воюване твърде лековато. Божията мъдрост трябва да се прилага по всяко време. Под ръководството на Светия Дух, Татко ще ни показва къде и кога да заставаме срещу Неговите врагове.

Хвалението не води никакви битки; обаче ще благослови Могъщия Воин. Посред това хваление стих 22 ни показва какво направи Господ със Своите врагове.

И когато започнаха да пеят и да хвалят, (ТеХИЛЛА), ГОСПОД постави засади против амонците и моавците и против онези от хълмистата страна на Сиир, които бяха дошли против Юдея; и те бяха поразени.

Защото амонците и моавците станаха против жителите на хълма Сиир, за да ги изтребят и заличат; и като довършиха жителите на Сиир, те си помогнали взаимно да се изтребят.

А юдеите, като стигнаха до стражарската кула на пустинята, погледнаха към множеството и, ето, те бях мъртви тела, паднали на земята, и никой не беше се иабавил (2 Летописи 20:22-24).

Значението на тези думи

Господ никога не прахосва думи в Писанията. Когато разгледате значението на някои от тези думи, това ще ви даде по-добра представа за това, пред което се е изправил Юда, както и за това, с което сме се сблъскали и ще се сблъскаме в бъдеще.

Повечето от нас знаят, че ЮДА означава хваление или хвалещите хора на Бог, което ще рече, че тази атака е била срещу хвалението. В стих 19 ХВАЛЕНИЕ е еврейската дума ХАЛАЛ (вижте Седемте еврейски думи за хваление). След като някои от левитите чуха Господното слово относно избавлението им от врага, те започнаха да славят Бога в хваление ХАЛАЛ. Тази дума се определя като хвалене в Господа, празнуване, да бъдеш явно глупав и да бъдеш лъчезарен. Тези мъже, изправени пред смъртта, се хвалеха със силата на своя Баща.

В стих 21 Йосафат постави мъже да пеят на Господа и да ХВАЛЯТ. Този път думата ХВАЛЕНИЕ е ЯДАХ (вижте Седемте еврейски думи за хваление). Това означава да сте благодарни за благословенията в живота ви. Това също е и думата, която Давид използва за изповядване на Божията святост, както и за изповядване на греховете си. В някои случаи това се правеше публично. Със ситуацията, пред която бяха изправени мъжете от Юда и Йосафат, обзалагам се, че изповядването на техния грях беше точно в горната част на списъка за хваление. Това също ще трябва да бъде в горната част на нашия списък за хваление, ако ще ходим в божествените стратегии, които Бог е планирал за нас.

Коренната дума на ЯДАХ е думата ЯДА. Това навлиза много по-дълбоко в сърцето на този, който хвали. Това е думата, използвана за интимно познаване. В борбата, за да не бъдем победени от нашите врагове, няма да ни бъде предложено по-добро оръжие от интимното познаване на Бог. Това може да дойде само като позволим да бъдем познати от Бог. Отваряне на сърцата ни пред Него като редовна практика.

В стих 22 певците започнаха да ХВАЛЯТ в хвалението ТеХИЛЛА (вижте Седемте еврейски думи за хваление). Това беше направено точно на бойното поле. Те изпяха своите химни и възхвали на Господ. Това е хвалението, което Господ обитава (вижте Псалм 22:3).

Кой е врагът?

Ако разглеждаме думата Юда като хваление или „хвалещите хора на Бога“, виждаме, че същият враг, който се е сблъскавал с прославящите Бог хора тогава, са същите духове, които идват срещу нас сега. Народите, които идваха срещу Юда, бяха амонците, моавците и хората от планината Сиир (които се състояха от хорейците, евусейците или едомците).

МОАВ беше синът, роден от Лот и най-голямата му дъщеря. АМОН е потомъкът на Бен-Ами, по-малкият син, роден на Лот и по-малката му дъщеря (вижте Битие 19:31-38). Дъщерите на Лот решиха, че няма да имат деца като жените от света поради бързото им напускане на Содом и Гомор. Така че те и двете решиха да вземат нещата в свои ръце.

Така и двете Лотови дъщери заченаха от баща си.

И по-старата роди син и го наименува Моав; той е и до днес баща на моавците.

По-младата също роди син и го наименува Бен-ами; той е и до днес баща на амонците. (Битие 19:36-38).

Моав е известен още като „Потомството на предходното“. Дори няма да се опитвам да го определя, но – със сигурност може да се каже, че тези хора не са били приятели на Юда; всъщност те бяха отхвърлени от Израел; те бяха завладяни от Давид; въстанали след смъртта на Ахав; победени отново, когато техният цар принесе сина си в жертва.

ПЛАНИНАТА СИИР имаше няколко държави в границите си. Хорейците бяха първоначалните жители на планината Сиир.

Също и хорейците живеяха преди в Сиир; но исавците ги заместиха, изстребиха ги пред себе си и се заселиха на мястото им, както направи Израел в земята като наследство, която им даде ГОСПОД (Второзаконие 2:12).

Хорейците правеха домовете си в скалите, като изкопаваха много дупки в пясъчните скали и планините на Едом. Скалата, която е най-известна с многобройните си жилища, се нарича „Петра“. Може да се каже, че хорейците са били известни със своята ерозия или правене на дупки в скалата.

Изглежда сякаш духовните врагове, с които се сблъскваме, се опитват да направят дупка в Скалата на нашето спасение. Исус каза, че именно на тази Скала Той ще построи Своята църква. (вижте Матей 16:18) Хвалението и благодарението на църквата са подложени на атака от разяждане.

След това дойдоха потомците на Исав, превзеха разядените места в скалата и ги направиха свои домове. (Исав мразеше брат си. Вижте Битие 27:41) Ако оцелеем в разяждането на нашата вяра, трябва да сме наясно, че онзи, който мрази брат си, ще дойде и ще завземе това място, а вие ще бъдете изправени пред по-лош враг: негодувание и горчиви осъждания.

Случва ли ни се това и на нас?

Хвалещите хора на Бога страдат ли от заплахата от нападение от духовете на извращението, кръвосмешението, егоизма и разяждането на Скалата на нашето спасение? Вярвам, че отговорът е да. Дяволът атакува хвалещите хора на Бог от всеки ъгъл, от който може.

Покаянието беше силна част от войната за Юда. Първата част от плана на битката беше да се молят (на лицата си). Втората част беше да хвалят Бог в хваление (ХАЛАЛ), когато Той разкри Своята божествена стратегия. Третата част беше да изповядат греховете си (ЯДАХ). Четвъртата част беше да заемат позициите си и да стоят здраво, което беше с благодарност да хвалят Бог (ТеХИЛЛА) за красотата на Неговата святост. (Това е същият ред на събитията, които се случиха, когато Давид занесе Ковчегата в храма.)

Може би никога не сте чувствали, че хвалението трябва да се използва като инструмент за воюване. Аз също не го чувствах, докато враговете на Бог не дойдоха след мен с такава отмъстителност, че не знаех накъде да се обърна. Едва когато издигнах глас в молитва и след това подивях, хвалейки Господа с благодарност, изпитах някакъв мир. От време на време забравям това и трябва да ми се напомня отново.

ГЛАВА 4

СИНОВЕТЕ НА САДОК

Свещеничеството на Садок може никога да не се върне напълно, както някога, но винаги ще има такива, които служат пред Господа. Това, което ще посоча в тази глава, няма за цел да обезсърчи водача на хвалението, а да го предизвика. Работата да служиш пред Господ не е трудоемка с невъзможните правила за запомняне, а да свириш и пееш по най-добрия начин, като все пак се простираш отвъд себе си в творческата енергия, която само Той може да осигури. Без значение какви са вашите музикални способности, те трябва да са най-добрите, на които сте способни, като все още се простирате напред.

Синовете на Садок бяха левити, които се доказаха като верни на Господа. В резултат на тяхната вяроност им беше позволено да се приближат до присъствието на Бог и да Му служат. Когато за първи път прочетох за тях в Писанието, не мислех, че това ще има нещо общо с днешните водачи на хваление. Но то има.

Първо ще ви дам малко история за баща им. Садок (което означава „праведен“) беше левитски първосвещеник, верен на цар Давид, когато Адония се разбунтува. Той остана верен на Давид по време на узурпацията на Адония. Той беше известен и с това, че носеше ковчега на завета с Авиатар, следвайки цар Давид в бягането му от сина му Авесалом (вижте 2 Царе 15:24).

Докато Давид се криеше, той изпрати Садок обратно в Ерусалим да се покланя в скинията, като през цялото време шпионираше Авесалом. Синовете на Садок връщаха информацията обратно на Давид. Цар Давид беше помазан и имаше Святия Дух върху себе си. Садок и синовете му бяха верни на помазанието и на Святия Дух, независимо кой беше на престола. Това беше началото на репутацията на Садок за вяроност.

Знам, че днес е популярно да наричаме музикантите в църквата левити. Въпреки това вярвам, че би било полезно за всички, които се смятат за левити, да проучат изискванията, пред които са изправени. Искам да споделя някои от нещата, които открих, докато изучавах това племе.

Неверни левити

Но левитите, които се отдалечиха от Мене, когато Израел се заблуждаваше, който се отвърна от Мен и отиде след идолите си, те ще носят беззаконието си.

Но те пак ще бъдат служители в светилището Ми, за да надзирават портите на дома и да служат в дома; те ще колят всеизгарянията и жертвите на народа и те ще стоят пред тях, за да им слугуват.

Понеже им слугуваха пред идолите им и станаха спънка за *увличане* на Израилевия дом в беззаконие, затова Аз вдигнах ръката Си против тях, казва Господ ЙЕХОВА; и те ще понесат беззаконието си (Езекиил 44:10- 12).

Това Писание ясно казва, че служенето на Божия народ в присъствието на идол е причинило цял народ да падне в грях. Думата „идол“ означава изображението на нещо. Това не означава само дървена статуя на сцената. Ако изпълнението или забавлението е идол за музикантите на сцената, това ще накара хората да изпаднат в грях. Грехът е да се даде внимание на фалшив бог. Работата на водача на хвалението наистина е да насърчава хората да се покланят единствено на Бог, а всичко друго е поклонение на идолите.

Има последствие за онези, които водят пред идол, дори идола на амбицията. Стих 13 го казва много ясно.

И няма да се приближават към Мене, за да Ми свещенодействат, нито да се приближават до нищо от святите неща, нито при пресвяти приноси; а ще носят срама си и мерзостите си, които извършиха.

Обаче ще ги поставя стражи над службата на дома и за цялата му прислуга и за всичко, което ще се върши в него (Езекиил 44:13-14).

В тези два стиха се казва, че левита може да работи в църквата и да прави много неща, за да служи на хората и въпреки това да не му е позволено да се доближава до Господ. Ако някой от идолите, които споменах по-горе, присъства в днешните музиканти, тогава Този, Който е най-необходим в служението, ще се дистанцира от тези, които служат. С други думи, не очаквайте Господ да дойде мощно, докато служите, ако имате егоистична амбиция.

Идоли

Много пъти в историята на Юда царете позволяваха идолопоклонство, но аз вярвам, че Господ има предвид конкретен случай. Нека обясня.

В 4 Царе 22 и 23 глава осемгодишното момче Йосия беше направено цар на Юда. Когато беше на осемнадесет години, книгата на завета беше намерена в храма. За първи път той чу четенето на закона. Когато чу собственото си име, споменато при четенето на закона, реакцията му беше много силна.

А царят, като чу думите на книгата на закона, раздра дрехите си (4 Царе 22:11).

Във вълнение той заповяда на един от свещениците да се допита до Господа.

Идете, допитайте се до ГОСПОДА за мене, за народа и за цяла Юдея относно думите на тази книга, която бе намерена; защото е голям ГОСПОДНИЯТ гняв, който е пламнал против нас, понеже бащите ни не послушаха думите на тази книга, за да постъпват, напълно както е писано за нас (4 Царе 22:13).

След като чу от Бог и колко Го е разгневил невярността, Йосия започна да събаря високите места. Дори в святият храм имаше идоли, но няма сведения левитските свещеници да са били в опозиция. Те бяха учители на Закона, но въпреки това не възразяваха срещу поклонението на идолите в храма. Защо позволиха това да се случи?

Днешните водачи на хваление

Вярвам, че днешните водачи на хваление трябва да познават достатъчно добре Словото и да имат близко взаимоотношение с Бог, за да разпознаят амбициозен дух, идол или нещо, което се опитва да се издигне над познаването на Бог. Този водач трябва да се справи с тези духове веднага щом бъдат идентифицирани.

Веднъж ме направиха ръководител на хвалението в една църква и забелязах някои духовни неща, които не бяха добри в музикантите, които бяха там отдавна. Започнаха да се проявяват амбиция, похот и елитност. Реших да не казвам нищо с надеждата, че просто ще си отиде. Освен това се борех със собствените си версии на същите духове и

не се чувствах достатъчно уверен да донеса корекция на някой друг, когато не можех да бъда сигурен, че това не е точно моя работа.

С течение на времето това се влошаваше и започва да влияе на църквата. Когато започнах да се занимавам с това, вече беше твърде късно. Бях обвинен в нещата, които видях в другите. Това доведе до разделение и почти напълно унищожи приятелствата, които се развиваха. Отстъпих от позицията, знаейки, че съм единственият виновен.

След една година търсене на Господ за това къде съм сгрешил Той просто каза: „трябваше да се справиш с тези неща веднага щом ти се разкриха.“ Той продължи, като каза, че аз съм водачът и моя отговорност е да се справя с онова, което Господ ми е разкрил в хората под мен. Ако страдах от същите проблеми, Той би бил верен да ми ги покаже чрез тези, които бяха над мен.

Бог е управляващ и Той няма да наруши този административен апарат, дори ако ръководството е в грешка. Той обаче ще се справи с погрешно ръководство по-остро, ако няма покаяние. Ако сте водачът на хвалението, трябва да се справите с нещата, които Господ ви разкрива, когато ги разкрива.

Днешните идоли

Това, което се случи с левитите в Юда, може да изглежда невъзможно да се случи днес, но ако погледнете причините, довели до тяхната невярност, ще откриете, че някои от същите неща могат да се случат и днес. Поклонението на идоли, на което левитите станаха жертва, не се случи изведнъж. Минаха години на един малък компромис след друг, за да се стигне до това.

Израел започна да се заблуждава, когато беше политически разумно да покаже почит на боговете на други народи, с които се съюзи. Те направиха това, когато им беше необходима помощ за побеждаване на атакуваща сила. Именно политическият дух и увереността в себе си започнаха да подкопават водачите на Израел. Саул беше първият цар на Израел и първият, който разчиташе на собственото си усещане за добро и зло. Той се довери на собственото си тълкувание на Божиите заповеди.

Интересна бележка: Бог никога не е възнамерявал Израел да има „цар“. Когато говори на Самуил и му каза да помаже Саул, той каза: „Помажи го за началник или водач на Моя народ“. (вижте 1 Царе 9:16, 1 Царе 10:1) Началник, княз или военачалник означава някой с власт, но под власт. Израилевите старейшини поискаха цар и дори след предупреждение от Бог чрез Самуил (вижте 1 Царе 8:9) те все още искаха цар вместо началник.

Думата „цар“ означава царска особа. Това е човек без власт над него. Това е позиция, която трябва да бъде запазена само за Бог. Въпреки че това изглежда като фина разлика, това е причината Саул и много други царе след него да отпаднат от благодатта. Без някаква отчетност дори един цар ще изпадне в грешка.

Царе, които вършиха зло

Бих могъл да изброявам цар след цар, които донесоха някакво извращение на повеленията и заповедите на Бог и повечето от тези причини в крайна сметка ще се занимават с политическо позициониране. Започвайки от Саул, с изключването на Давид, много от царете на Израел и Юда се бориха да удържат властта на престола. Те не бяха склонни да разчитат или да чакат Бог за сила. Бавно, година след година, те се отдалечаваха от повеленията и заповедите на Господ.

Левитските свещеници бяха учители на Закона и на Божиите заповеди. Те бяха и вратарите, което означава, че те бяха защитата за святите неща в храма. Защо те не възразиха срещу тези компромиси с истината и нападението на идоли, поставени в храма? Каква сила ги накара да приемат тези промени? Вярвам, че това беше политически дух. Всеки би се възползвал от тези малки отстъпки.

Днес враговете, с които се сблъскваме са началства и власти във високите места. Все още трябва да разчитаме само на Бог за власт, но често е трудно да се изчака времето Му.

Политическия дух

Нека се опитам да обясня какъв според мен е политическият дух. Политическият дух е саморекламиране, самоувереност и самосъхранение. Чувал съм да се нарича да се свържете с възможно най-много могъщи хора за потенциалната услуга, която може да бъде спечелена от свързването. Същото може да се случи и в служението, само че е малко по-трудно да се разпознае.

Някои ще се опитат да се свържат с помазание, което някой друг има. Първо, поради ползите от свързването и второ, те вярват, че се нуждаят от това помазание, за да изпълнят собственото си желание да служат.

Моето „мнение“ е, че опитът да се свържеш с помазанието или надаряването на друг с цел придобиване на достоверност чрез свързването е коренът на политическия дух.

Ако изучавате царете на Израел и Юда от Соломон до Йосия, ще видите непрекъснато намаляване на святостта, която някога е била в Израел. Когато Йосия отново започна да почита Пасхата, се разбра, че не е имало Пасха от дните на съдиите на Израел (вижте 4 Царе 23:22). Това означава, че всички царе на Израел не са сметнали за важно да се подчиняват на тази Божия заповед (вижте Изход 12:17). Дори когато някои царе се опитваха да направят това, което е правилно в очите на Господ, все още имаше някои фалшиви идоли, които оставаха.

Беше им позволено да се приближат

А левитските свещеници, Садоковите потомци, които извършваха службата на светилището Ми, когато израилтяните отстъпваха от Мене, те нека се приближават към Мен; за да Ми служат, и нека стоят пред Мене да Ми принасят тлъстината и кръвта, казва ГОСПОД ЙЕХОВА.

Те нека влизат в светилището Ми и нека се приближават до трапезата, за да Ми служат и те нека извършват службата Ми (Езекиил 44:15-16).

Винаги съм мислил, че трябва да направя нещо, което да донесе присъствието на Господ. Сега виждам, че Той винаги е там и аз съм този, който трябва да се приближи до Него. Само верността ще постигне това.

А без вяра не е невъзможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнаграждава тези, които Го търсят (Евреи 11:6).

Не забравяйте, /аз се приближавам/ аз означава жертва или принос. Нашата жертва на хвала е надеждата ни да се приближим до Бог (вижте Глава 1, определението за хваление).

Приемане на висока позиция

„Ако сте поканени на сватбено пиршество, не винаги се насочвайте към най-доброто място. Ами ако някой, който е по-важаван от вас, също е поканен?

Домакинът ще каже: „Нека вместо теб този човек седне тук.“ Тогава ще се смутите и ще трябва да заемете каквото място е останало в края на масата!

„Вместо това направете следното — седнете в края на масата. Тогава, когато вашият домакин ви види, той ще дойде и ще каже: „Приятелю, имаме по-добро място за теб от това!“ Тогава ще бъдете почетени пред всички останали гости.

Защото гордите ще бъдат смирени, а смирените ще бъдат почетени“ (Лука 14:8-11, NLT).

„Празник“ в Лука 14:8 означава „забавление“. Исус ни дава протокола за празници и банкети. И двете думи могат да бъдат намерени под думата „забавление“ в гръцкия лексикон.

Веднъж, когато бях в Калифорния на музикално шоу, зоната зад кулисите гъмжеше от звезди. Аз бях там и изпълнявах нещо надявайки се за награда. С толкова много известни хора в една стая е безсмислено някой да очаква привилегировано отношение. Тогава изведнъж в зоната зад кулисите влязоха бодигарди и биячи и започнаха да изтласкват всички тези известни артисти, така че звездата, за която са работили да не бъде притеснявана от предполагаемите фенове. Както можете да си представите, разговорите сред останалата част от музикалната общност не бяха добри след това и въпросният изпълнител скоро стана непознат за обществеността.

Това беше едно от най-надменните неща, които този артист можеше да направи. Гордостта предшества падението дори и в света.

Когато се съберат артисти или групи за хваление, те трябва да започнат, като първо заемат ниско място. Тогава, ако ръководителят на тази среща реши да ви издигне, това ще бъде направено с истинска чест, а не от самореклама. (Ще пиша повече за забавлението в главата, наречена „Забавление“.)

Въпрос

Как би изглеждало свещеничеството на Садок днес? Преди да се опитам да отговоря, нека ви покажа какво има да каже Господ.

Защото така казва ГОСПОД: Никога няма да липсва от Давид човек, който да стои на престола на Израилевия дом;

нищо от левитските свещеници ще липсва пред Мене човек, който да принася всеизгаряния и да гори хлебни приноси, и да жертва непрестанно (Еремия 33:17-18).

„Всеизгаряния“ означава изкачване или стълбище: нещо, което се издига по дима, издигащ се от приноса. Хлебните приноси са като подаръци или почит, подарък. Въпреки че вече не се изискват всеизгаряния или кръвни приноси, това, което те представляват, все още е валидно. То продължава да е важно, за да се издигнеш до Господ и да Му носиш дарове и почит. Не може да се избяга от реалността, принасянето на жертва на хваление на Бог все още има някои изисквания.

Днес жертвата е жертва на хвала. Верните левити трябва да подготвят тази жертва умело и умишлено, за да я направят приемлива за Бога. Той ще дойде като пречистващ огън, за да пречисти онези, които служат пред Него, така че жертвата, която принасят да бъде праведна пред Него.

Ще седне като някой, който топи и пречиства сребро, и ще очисти левийците и ще ги претопи като златото и среброто; и те ще принасят на ГОСПОДА приноси с правда.

Тогава приносят на Юда и Ерусалим ще бъде угоден на ГОСПОДА, както в древността, както в миналите години (Малахия 3:3-4).

Кръвта на Исус

Всички тези Писания звучат така, сякаш никой не може да изпълни изложените изисквания и в по-голямата си част това е вярно.

Проливането на Кръвта на Исус разкъса завесата, която държеше всички далеч от Светая Светих. Сега имаме достъп, но само чрез Кръвта и кръста. Покаяното сърце и откритото изповядване на Негово Господство е, което ни квалифицира да влезем в портите Му с благодарност и в дворовете Му с хваление. След като влезем на това място, ние сме изправени пред това каква жертва носим.

Нямам предвид колко добра е музиката, макар че това е важно, но какво е състоянието на сърцето на водача на хвалението и на групата? Дали това е действие на хваление и жертва на Господ от цялото сърце?

Кръвта на Исус не намали изискванията на Бог за чиста жертва. Всъщност тя издигна стандарта по-високо от всякога. Една капка Кръв на Месията направи повече от всички жертви, принесени по-рано. С такъв страхотен подарък никога не трябва да приемаме с лека ръка позицията на водач на жертвата на хвала.

Изискване да поучават

Нека (верните левити) учат народа Ми да различават между свято и несвято и нека ги упътват да разпознават нечисто от чисто (Езекиил 44:23, вижте също Неemia 8:1-8).

Това Писание казва, че верните левити трябва да поучават. Неверността ще помрачи способността на човек да прави разлика между свято и несвято. Левитите по времето на Езекиил поучаваха закона. Днес ние поучаваме чрез своите действия и това, което сме получили от взаимоотношението си с Исус. Ако днешните водачи на хваление трябва да водят Божия народ към място на жертва, тогава те ще се нуждаят от силно разбиране на Словото (вижте 2 Тимотей 2:15).

От тях все още се изисква да поучават разликата между свящото и несвящото. Нещо, което е свято, се отделя или освещава. Нещо, което е нечисто, е това, което има общо предназначение или е несвято. Нашето хваление никога не трябва да става обичайно или несвято, а да се отделя и освещава за Господ.

Джоузеф Гарлингтън казва: „По някакъв начин не изглежда правилно да използваме същата дума, за да опишем нашия Бог, както правим с любимата си храна с високо съдържание на мазнини.“ Това е правенето на разликата между свящото и нечистото.

Притчата за талантите

Прочетете Матей 25:14-30. Това са Писанията, които разказват историята за слугите, които получиха таланти според техните способности. Господ започна да ми втъпява да гледам тези Писания с идеята, че талантите означават не само пари, но и самия талант.

Първите двама човека инвестираха и удвоиха талантите си и получиха достъп до наградите на царя. Последният човек зарови таланта си и Господарят, разгневен каза; **„Е, ти трябваше поне да вложиш парите ми в банката, за да имам някаква изгода.“ (Матей 25:27 NLT).** Думата „поне“ означава, че най-малкото, което човек може да направи с таланта си, е да извлече полза от него. Опитът да спечелите пари или да спечелите полза от таланта си не е най-лошото нещо, което можете да

направите с него, това е най-малкото, което можете да направите с него. Ако инвестирате в таланта си, тогава той ще порасне. Растежът беше това, което зарадва завръщащият се Господар, не сумата.

Принципът, който се опитвам да кажа тук, е прост. Някой, който служи на Божия народ, първо трябва да постави всичките си таланти в краката на Исус и след това да позволи да бъдат използвани по начин, който е угоден на Бог. Тогава мъдро настояничество е да инвестираш в таланта си. На практика това означава усъвършенстване. Понеже Светият Дух ви е използвал по мощен начин веднъж, не означава, че трябва да сте доволни от това, което предлагате на Бог. Бог е доволен от най-доброто от вас и може да бъде доволен само когато е принесено с вяра. Това най-добро трябва да расте всеки ден. Ето как да дадете на Духа по-голям речник, когато Той ви използва. Бог все още твори.

ГЛАВА 5

МУЗИКАНТЪТ И ЦЪРКВАТА

Една от най-силните връзки, които ръководството на църквата трябва да има, е между пастора и водача на хвалението. Едно от най-обтегнатите взаимоотношения в църквата често е между пастора и водача на хвалението. Защо?

Отговорът е толкова сложен, че дори няма да се опитам да отговоря. Това, което мога да направя, е да дам няколко примера от собствения си опит и се надявам, че те могат да бъдат полезни.

Тъй като съм професионален музикант в продължение на тридесет и шест години, това ме е предпазило от преживяването на особеностите на музиканта в църквата. Въпреки това, когато започнах да свиря в църква с други музиканти и да водя някакво хваление, виждах нещата само от гледна точка на музиканта.

Сега като служител, перспективата ми се разширява. Бавно виждам защо има толкова много напрежение между ръководството на църквата и музиканта. По същество това е липса на доверие. Някои пастори смятат, че на музикантите не може да им се има пълно доверие. Идеята да се даде свобода на музиканта да пее това, което той или тя чувства, и да свирят това, което им се струва правилно, е прекалена. От друга страна, музикантите искат да бъдат покорни на своя пастор, но не и на идеите на някой, когото не уважават музикално. Нито една от страните не е готова да се довери, че другата постоянно чува от Бога, така че това напрежение продължава и единственият победител е дяволът.

Изпитвал съм злоупотреба с власт в някои случаи, когато водач не харесва лично някой музикален стил и не може да го приеме. След това отива при музикантите и казва, че тази музика не е от Бог. Всички ние сме виновни, че държим на собствените си мнения по-високо, отколкото би трябвало. Музикантите понякога ще се борят за това, което смятат за правилно и това се превръща в борба на мненията.

Отново единственият победител е дяволът.

Музиканти, които използват църквата

Когато говоря за музикант в църквата, имам предвид някой, върху когото Бог явно е поставил помазание, за да свири на инструмента с отношение на хваление. Нямам предвид онези, които са се назначили за ролята на водач.

Да се разбере кога този музикант е влязъл изцяло в това помазание не се различава лесно. Това е така, защото музикантът, който Бог е помазал, обикновено е и талантлив. И талантът му ще изглежда така, сякаш вече е там. Таланта на човека често го поставя на място, което характерът му не може да поддържа. (Ще говоря за помазания музикант в следващите глави.)

Когато един музикант или дори спортисти започват да стават известни, той или тя придобива доверие, което всъщност не са спечелили. Техният талант в тази една област им е дал платформа, от която мнозина търсят насоки. Талантливият музикант в църквата ще остави същото впечатление.

Самото умение да свири на инструмент не квалифицира никого да води хваление или дори да бъде част от тима за поклонение. Необходим е по-внимателен поглед към сърцето.

Някои музиканти, разочаровани от това как протичат кариерите им, ще използват църквата за собствена користна печалба. Талантливите музиканти понякога ще живеят във фантазията да станат известни и ще се опитат да ходят в тази фантазия пред събранието, което желае да се покланя. Някои от не толкова талантливите музиканти се чувстват, че не могат да успеят в света, затова използват църквата, за да изпълнят желанието си за приемане от публиката. Това звучи малко грубо, знам и тези, за които

говоря, наистина са малцинство, но тази малка група прави все по-трудно и по-трудно за ръководството на църквата да се довери на музиканта.

Предложения

Позволете ми да дам някои предложения на ръководството, отговарящо за музиката, базирайки се единствено на моите собствени впечатления и опит. Това са неща, които трябва да търсите в хората, които обмисляте за работата на водач на хваление, певец или музикант в групата.

1. Движете се бавно с всеки, който е твърде нетърпелив да бъде в тима за поклонение. Вижете дали те са готови да служат на църквата, като ходатайстват за музикантите за определен период от време.
2. Не бъдете толкова сигурни, че по-голяма група е по-добре.
3. Разберете дали човекът, когото обмисляте, има стабилен семеен живот. Участието в групата за хваление ще натовари семействата им.
4. Наблюдавайте внимателно онези, които са твърде готови да жертват всичко, за да бъдат там в неделя. Някои имат по-голяма нужда да изпълняват, отколкото да служат на Бог.
5. Ако имате доверен водач на поклонение, опитайте се да го накарате да възпитава и подготвя някой друг за тази работа. Това предпазва църквата от прекалена зависимост от един човек и дава на водача време да търси Бог за насока.
6. Не забравяйте да не вкарвате наистина талантлив музикант в групата за поклонение твърде скоро след като той или тя пристигне в църквата. Макар че може отчаяно да се нуждаете от таланта им, те може би просто търсят малко спокойствие от изискванията, които другите са поставили върху таланта им. Изчакайте Господ да ги освободи в хваление.
7. Добре е да помолите някого за прослушване. Всеки музикант, който добавяте към групата, трябва да допринесе духовно и музикално за нея, а не да я натоварва. (Забележете, че казах духовно И музикално. Ако оставите едно от тези неща извън изискването, ще има последствия.)

Талант за поклонение

Използвах думите „талант“ и „способност“ заедно, защото те са толкова тясно свързани. Талантът означава естествена способност, умение или дарба, докато способността сама има по-силно значение, особено в гръцкия. Думата е дунамис и означава; *сила, физическа или морална, като пребиваване в човек или вещ; сила в действие*. Бог има способността (силата дунамис) да изцелява болните и да прави чудеса.

Когато мислите за талантлив човек, можете да разбирате, че това е власт и сила в тях. Разбира се, трябва да се внимава при упражняването на тази сила. Ако оставите едно дете да управлява мощна кола, резултатите често ще бъдат разрушителни.

Силата може да се превърне в бог за някои и когато тази сила е под формата на музика или някое от изкуствата (включително говорители), тя има способността да задържа вниманието и дори да контролира другите. Тази сила, останала неразчупена от Святия Дух, със сигурност ще се поквари.

Ако тълпи от хора идват да ви видят как изпълнявате способностите си, те ще видят това, което Бог ви е дал. Докато Бог е признат за единствения, който трябва да бъде хвален за този дар, няма да има идолопоклонство. Ако този талант се предложи на бога на „егоистичната амбиция“ или „саморекламата“, криещ се просто като желание да се хареса, ще бъде почти невъзможно публиката да не завижда на вас и вашия талант.

Всички знаем какво е усещането да желаеш чужд талант, но истината е, че искаме реакцията на този талант повече от самия талант. Не са много желаещите да платят цената за развиване на даровете, които Бог дава. (Вижте главата, озаглавена „Продаване на таланта ви“)

Левитите в Стария завет

А левиевите синове бяха преброени от тридесетгодишна възраст и нагоре; и като бяха преброени мъжете един по един, броят им беше тридесет и осем хиляди души, от които двадесет и четири хиляди да надзирават делото на ГОСПОДНИЯ дом, а шест хиляди да бъдат управители и съдии, четири хиляди бяха вратари и четири хиляди хвалеха ГОСПОДА с инструментите, които направих, каза Давид, за да хвалят с тях ГОСПОДА (1 Летописи 23:3-5).

Музикантите и певците бяха избрани чрез жребий (вижте 1 Летописи 25:8), за да служат пред Господа. Това означава, че те теглиха клечки, за да определят кой ще бъде в групата, която възхвалява Господа. Това също означава, че всички те трябваше да се класират преди тегленето. Давид им беше заповядал да служат постоянно на Божието присъствие (вижте 1 Летописи 16:37).

Само четири хиляди бяха избрани да служат в скинията на музикалните инструменти (вижте 1 Летописи 23:5). Това се правеше двадесет и четири часа на ден. Смята се също, че това е продължило до края на царуването на Давид, което беше тридесет и три години. То продължило в храма на Соломон, но не е ясно колко дълго.

Бог избра левитите

Много преди времето на Давид, Господ избра левитите да бъдат Негови. Те щяха да бъдат заместител или откуп за първородните на Израел.

Господ говори още на Мойсей:

Ето, аз взех левитите измежду израилтяните вместо всички първородни от израилтяните, които отварят утроба; левитите ще бъдат Мои: (Числа 3:11-12).

Така да отделиш левитите измежду израилтяните; и левитите ще бъдат Мои.

А след това левитите да влязат, за да служат в шатъра за срещане, когато си ги очистиш и си ги принесъл като принос.

Понеже те са Ми всецяло дадени измежду израилтяните; вместо всички първородни от израилтяните, всички, които отварят утроба, съм ги взел за Себе Си (Числа 8:14-16).

За Господ е важно да направи избор кой ще Му служи или не. Ако един музикант реши, че той или тя ще бъде в тима за хваление без ясен призив от Бог и съгласието на водачеството, тогава те ще бъдат самоназначени. Самоназначаването е много опасно и почти винаги ще доведе до контрол и манипулация. (Спомнете си, че фарисеите бяха самоназначени.)

Историята на левитите

Ако сте музикант или певец и вярвате, че Бог ви е призовал да бъдете съвременен левит, може да ви интересува да видите малко от тяхната история.

1. Името Леви означава „Свързване“.
2. Третия син на Яков и Лия (вижте Битие 29:34).
3. Първоначален прародител на израелските свещеници.
4. Леви е описан в Писанието като див и безмилостен. Леви, заедно с братята си, отмъщавайки за изнасилването на сестра им Дина, унищожи мъжкото население на град Сихем (вижте Битие 34:25-31).
5. Яков (баща му) говори грубо за Леви, вместо да го благослови (вижте Битие 49:5-7).
6. Племето, което носи неговото име, също беше известно като „инструменти на гнева“.
7. Моисей заповяда на левитите да убият всички хора, които съгрешиха, като направиха златното теле за поклонение. Този ден левитите убиха три хиляди мъже (брата) (вижте Изход 32:28).
8. Левитите бяха най-ниският от трите реда на израелското свещеничество.
9. Първоначално жертвите трябваше да се правят от първородните на всяко семейство. По-късно Бог избра племето на Леви, за да изпълнява тази отговорност за Израел (вижте Числа 3:12).
10. Племето на Леви беше избрано, защото те бяха единственото племе, което стоеше с Мойсей, когато хората съгрешиха, като направиха златното теле.

Левитите не получиха наследство от обещаната земя. Бог беше тяхното наследство.

**А на Левиевите синове, ето, аз, давам в наследство всички
десятьци в Израел, заради службата, която вършат, службата в
шатъра за срещане.**

**Израилтяните да не пристъпват вече към шатъра за срещане,
да не би да се натоварят с грях и да измрат (вижте Числа 18:21-22).**

Само синовете на Аарон служеха като свещеници в Израел. Аарон беше левит, както и Мойсей, но имаше разлика кой ще бъде свещеник. Левитите помагаша на свещениците да изпълняват задълженията си и поддържаха скинията. Те издигаха скинията и я събираха, когато Израел се преместваше. Те се разполагаха на стан около скинията, когато спираха и тяхната работа беше да я пазят. Не можеше мирянин или чужденец да се приближава до Скинията, иначе те щяха да умрат (вижте Числа 1:51).

ЗАБЕЛЕЖКА: Вярвам, че музикантите в църквата днес трябва да бъдат духовно разположени на стан около скинията, за да я пазят. Работата на музикантите е да бъдат нащрек по време на хваление, когато Духът се движи. За да го кажем практично, не всеки човек, който идва на християнска конференция или на някое специално събрание, обича Исус. Има магьосничество и други демонични опити да се спрат Божиите хора да възхваляват името Му.

Колкото по-високо е хвалението, толкова повече ще има опити да се спре. Музикантите и водачите обикновено ще имат разбирането, което е необходимо, за да ударят нещо подобно и да знаят как да се молят срещу него.

Те също бяха разположени на стан близо, за да наблюдават движението на Духа. Когато облакът започваше да се движи, левитите първи забелязваха и след това трябваше да съберат шатрата и да последват. Израел следваше. Днешният левит трябва да следи за движението на Духа и да реагира веднага щом го види. Повече за това има в главата, озаглавена „Практическата страна на хвалението“.

Давид инструктира музикантите

И (Давид) определи някои от левитите да служат пред ГОСПОДНИЯ ковчег, да възпоменават [в КJV „записват“], да благодарят и да хвалят ГОСПОДА, Израилевия Бог (1 Летописи 16:4).

„Записват“ означава, че книжовници или записвачи чуваха песните, принасяни на Бога в скинията, и ги записваха. Има сто и петдесет псалми и те са разделени на групи. Песни на плач или на оплакване, на благодарност, химни, които повдигат събранията да хвалят Бога, псалми на мъдрост, царски псалми, за входни церемонии, (поучаване за очакванията на Бог от поклонниците Му), псалми за въздигане, песни на Сион, песни на доверие, пророчески и литургични псалми.

Давид беше удостоен да представи седемдесет и три песни за книгата Псалми. Асаф и синовете му дванадесет, и още дванадесет от Корей и синовете на Корей, заедно с две от Соломон, една от Етан и една от Мойсей. Има обаче четиридесет и девет, които са анонимни. Други са написани преди да бъде издигната Давидовата скиния, някои в пустинята, докато той бягаше от Саул, но много от тях бяха записани в скинията.

ЗАБЕЛЕЖКА: В нашия съвременен свят „записване“ означава нещо съвсем различно. Не вярвам, че Бог е против записването на хваление в студио или на живо, но вярвам, че продажбите на тези записи не могат да бъдат единствената мотивация за това. Книжниците записваха псалмите, така че бъдещите поколения да се възползват от нивото на хваление, пророчество и простата реалност, изразена в тези музикални стихове. Това трябва да е част от мотива днес.

Видение

Въпреки че няма Писания, които ясно да определят как е изглеждала Давидовата скиния, аз вярвам, че това е имитация на шатъра за срещане, който издигна Мойсей. Питал съм се на моменти защо Давид смяташе, че трябва да издигне нова скиния, когато шатрата на Мойсей все още стоеше. Това е мястото, където Ковчегът е бил в продължение на много години и където Мойсей се е срещал с Израилевия Бог. Смята се обаче, че скинията, която Мойсей е издигнал, е била преместена в Ноб, по време на царуването на Саул, който се е намирал на четири мили от Ерусалим. Давид избяга там, за да види свещеника Ахимелех, когато Саул искаше да го убие. Свещениците останаха в скинията, така че се предполага, че шатрата е преместена (вижте 1 Царе 21:1).

Вярвам, че видях как може да е изглеждала от вътрешната страна палатката, в някакво видение. Това не е от типа „така казва Господ“, а впечатление, което ми помогна да разбере по-добре какво трябва да се е случвало в Давидовата скиния.

Скинията беше тъмна, защото беше палатка без прозорци. Малко или никаква дневна светлина проникваше във вътрешния двор, защото външната обвивка беше с дебелина от три слоя. Имаше стойки за светилници с горящи свещи и непрекъснатата мъгла от тамяна. Музикантите служеха непрекъснато и присъствието на Бог очевидно беше силно, въпреки че в Писанието не се споменава облакът на славата да е бил в шатрата на Давид, само в Шатъра за срещане и в храма на Соломон. Сигурно е била слабо осветена стая, пълна с дим, със звук от музика и хваление, идващ от всички посоки.

Музикантите се събираха в полукръг с гръб към всеки, който влиза в палатката. Те бяха с лице към завесата, която покриваше Ковчега. Между музикантите имаше пространство, така че всеки, който влизаше, да може да види завесата и гледката да не бъде блокирана от музикантите. (Ако искате да служите на Божия народ, тогава не трябва да блокирате гледката. Бог ще ви направи прозрачни, за да може Той да бъде видян чрез вас.)

Давид или дори някой от града влизаше в скинията късно през нощта, за да извика към Бога, да се хване за музиката и да започне да принася плач или песен за хваление на Бога и записвачите записваха каквото чуваха. Анонимните псалми са били

принасяни от хора, които записвачите не са познавали, или е било твърде тъмно, за да се види кой е там. Гласът на Давид или на Асаф и Корей и техните синове бяха лесно разпознаваеми и самоличността им беше написана с Псалма.

Когато музикантите свиреха добре позната мелодия и някой влизаше, за да хвали, мелодията или водещият инструмент понякога се споменаваха заедно с Псалма (вижте Псалм 61). Ето откъде идват инструкциите в началото на някои псалми. В началото на Псалм 62 се споменава Едутун, което най-вероятно означава ръководителят на хора или дори получателят на Псалма.

От свиренето с много ветерани музиканти през годините знам, че винаги, когато свирим дълго време, почти винаги става напълно спонтанно. Сигурен съм, че тези музиканти не може да са свирили едни и същи песни всеки ден, без да правят някои творчески и спонтанни промени. Всъщност вярвам, че беше изключение, когато мелодията беше разпознаваема от другите, като по този начин се отчиташе споменаването ѝ в заглавието на Псалма. Убеден съм, че ритмичните модели започват и свирят с часове, когато духът на ходатайство е бил там.

Понякога имаше събиране на много хора и Давид започваше да пее пророческо слово за Израел или увещание, призоваващо народите да хвалят Бога. Понякога той просто викаше за могъщите дела на Бог и танцуваше наоколо като див.

Няма причина да си представяме, че възхвалата на Бог се е успокоила, когато Ковчегът е бил внесен в скинията, за да остане. Давид каза на съпругата си Михала, която се противопостави на дивите му танци, че ще се унижи още повече в хвалението си (вижте 2 Царе 6:22) Не мога да си представя какво е било хвалението след тридесет и три години, само това че когато Соломон завърши храма, който Давид имаше желание да построи, Господната слава дойде в такъв облак, че свещениците не можеха да стоят и да служат.

Какво въздействие оказаха левитите, принасящи благодарност, хвала, оплаквания и пророчества, по двадесет и четири часа на ден, в продължение на тридесет и три години, върху реакцията на Бог към жертвата на Соломон при освещаването на Храма? Вярвам голямо. Освен това вярвам, че всеки ден левитите, които принасяха хвала, правеха подготовка за тридесет и трите години, през които Исус щеше да ходи по земята. Всичко, което Бог прави и всяко място, където отива, винаги ще бъде предшествано и следвано от Неговата хвала. Това е друга причина 24-часовото хваление и ходатайство да станат по-реални.

Отново това е само мое виждане или прозрение, което ми помогна да разбера по-добре какво всъщност правеха музикантите в Давидовата скиния в продължение на тридесет и три години. Също така вярвам, че обяснението за това, което наистина се е случвало там и какво е било усещането, умишлено е изоставено от Писанията, за да не си създадем закон или традиция около тези събития. Това, което можем да научим от опита на Давид, е, че Бог не се обижда от свободен израз на хваление или от нашето оплакване, изповядване на греха или пророчески прокламации към хората или народите. Той също не се страхува от стаята да е слабо осветена или дори да се опитваме да направим някаква атмосфера в нашите места за поклонение.

С тези примери за свобода, вторачени в нас чрез Псалмите, защо се страхуваме да изразим истинското си сърце на Исус? В този час нашите истински сърца ще бъдат разкрити.

Обучени да приготвят жертвите

Левитите бяха обучени в изкуството да приготвят жертви, за да те бъдат приемливи за Бог. Бог е много ясен за това как иска да Му се правят приноси (вижте законите за левитите).

Все още е така, когато църквата се събира, за да принася жертва на хвала. Работата на левита по времето на Давид беше да води хваление, когато тези жертви се принасяха. Работата на музиканта днес е да води хваление, докато хората принасят своите хвалебни приноси на Бог. (Не забравяйте, че еврейската коренна дума за принос

означава да се приближа.) Музикантите трябва да бъдат достатъчно изкусни, за да направят този принос приемлив за Бог.

Моля ви, не се бъркайте между музикант, който може да свири много ноти, и такъв, който е изкусен. Еврейската дума за изкусен, която Давид използва, когато инструктира Ханания да учи певците, е думата „бийн“ (вижте 1 Летописи 15:22). Тази дума означава да: *разпознаваш, разбираш, знаеш (с ума) да бъдеш сръчен, да различаваш, да прониктаваш, да бъдеш благоразумен*. Споменава се дори думата *усещане*. За да бъде водачът на хвалението подходящ за работата, той трябва да може да чете сърцата на Божиите хора чрез проникателност и дори да усеща какво се случва. (Повече по този въпрос има в главата „Водачът на поклонението/Прозрачен човек.“)

Ако в талантливия музикант няма разбиране или проникателност, тогава всичко, което ще имате, е някой, който може да свири много ноти. За да се разпознава Божието сърце и след това сърцето на хората, ще е необходим някой, който има взаимоотношение с Татко. Това трябва да търсите в музикантът със способности.

От друга страна, музиканта трябва непрекъснато да показва признаци на усъвършенстване, иначе той или тя е като слугата, заровил таланта си в пръстта. Трябва да има баланс.

Днешният левит

Работата на левитите даваше възможност на хората да идват в скинията и да принасят жертви за изкуплението на греховете. В резултат на тяхната работа Святостта на скинията се поддържа и Божията слава остана с Израел.

Имам списък със задълженията, които са изпълнявали, и искам да ви покажа някои сравнения с днешния „Левит“. (Сравнете, като разгледате номер 1 от „Задълженията на левитите бяха“ и номер 1 от „Днешните левити“ и т.н.)

Задълженията на левитите бяха:

1. Хваление по време на жертвоприношенията.
2. Подготовка на приносите.
3. Подпомагане на свещениците и изпълнение на техните задължения.
4. Пазене на портите.
5. Съдии.
6. Занаятчий или майстори.
7. Музиканти.
8. Надзиратели на царската хазна.
9. Поучаване хората на Писанията.

Днешните левити:

1. Жертва на хвала.
2. Писане на песни и познаване на Божието сърце за хората във вашата църква.
3. Подпомагане на ръководството на вашата църква. Познавайки сърцето им и като насърчение за тях.
4. Мястото на хвала във вашата църква е шатъра за срещане и за портите трябва да има молитва и да се помазват редовно от левитите.
5. Съдия означава да се бори и защитава. Левитите трябва да преценят духа зад песните, които се принасят. Преценете кога Духът иска да се движи или направи нещо различно днес и бъдете част от решенията, взети в църквата.
6. Музикантът трябва да бъде занаятчий или майстор, но аз също вярвам, че Бог довежда занаятчий (дърводелци, художници, грънчари и др.) в Господния дом. Те са левити и са толкова необходими колкото е и всеки музикант.
7. Музиканти.

8. Това не изглежда вероятно да се случи, но трябва да има достатъчно доверие между музиканта и ръководството, за да се стигне до това място.

9. Левитът трябва да има достатъчно познания за Писанията, за да поучава по всяко време в църквата или на специални събрания. Те трябва да бъдат постоянно напомняне за истината и непоклатимата свобода, дадена на вярващите.

Подготовка за идващите работници

Писанията ни казват, че идва време, когато музикантите и майсторите занаятчийци вече няма да бъдат в градовете.

Глас от онези, които свирят на арфи, и от певци, от свирачи и от тръбачи няма вече да се чува в теб; (Вавилон) и никакъв художник от каквото и да било изкуство няма вече да има в теб; и шум от воденица няма вече да се чува в тебе; (Откровение 18:22).

Името Вавилон означава „объркване или нестабилност“. Това Писание казва, че творческите хора, занаятчиите, заедно с индустрията ще напуснат обръкването и нестабилността на пазара. (Когато потърсих думата обръкване, в много случаи това означаваше срам, позор или разочарование.)

Къде мислите, че всички тези майстори и творчески хора ще отидат, когато напуснат обръкването на работното място? Те ще отидат на мястото, където техният занаят е приет. Ако това е църквата, тогава всички ще се възползваме от промяната. Ако отидат в пустинята само за да оцелеят, тогава тази възможност да се научим да обичаме чужденеца ще отmine.

В Неемия 13:10 се казва, че левитите и певците са избягали на своите ниви, когато Израел е спрял да им дава своята част. Нивата е работното място. Трябва да се молим тези, които Той е призовал, да откликнат на гласа Му и когато го направят, вярвам, че снабдяването ще бъде налице за тях. Сега е времето левитите в днешната църква да се подготвят за това. Ревността няма да свърши тази работа. Трябва да има достатъчно разпознаване на духовете сред музикантите, за да се знае кога някой действа от неправилен дух. Качеството на всичко, свързано с църквата, ще се повиши бързо в това време. Това повишаване не е с цел да направи една църква да изглежда по-добра или по-голяма от друга, а да покаже Божията слава, която е около нас. Бивайки смирени от Неговата милост, но хвалеци се със силата Му.

Има ли наистина левити днес

Така казва ГОСПОД: Ако ви е възможно да нарушите завета Ми за деня и завета Ми за нощта, така че да не става вече ден и нощ на времето си,

тогава ще може да се наруши и заветът Ми със слугата ми Давид, така че да няма син да царува на престола му, и заветът Ми със служителите Ми – левитските свещеници.

Както не може да се изброи небесното множество, нито да се измери морският пясък, така ще умножа потомството на слугата Ми Давид и левитите, които Ми служат (Еремия 33:20-22).

Тези Писания ясно показват, че ще има левити, които ще служат пред Бог дълго време. В Стария завет обаче левитите бяха инструктирани от Бог да служат на свещениците в работата. В Новия завет нещата се промениха, както отбелязва Павел в посланието си до евреите.

И така, ако би имало съвършенство чрез левитското свещенство (защото под него народът получи закона), каква

нужда е имало вече да се издигне друг свещеник, според Мелхиседековия чин, и да не се смята според Аароновия чин?

Защото ако се промени свещенството, по необходимост става промяна и на закона.

Понеже Този, за Когото се казва това, принадлежи на друго племе, от което никой не е служил на олтара.

Защото е известно, че нашият Господ произлезе от Юдовото племе, а относно това племе Мойсей не каза нищо за свещеници.

Това става още по-ясно, когато по подобие на Мелхиседек се издига друг Свещеник,

Който се установи не по закон, изразен в плътска заповед, а по силата на един безкраен живот;

защото за Него свидетелства: „Ти си свещеник довека според чина Мелхиседек“; (Евреи 7:11-17).

Сега Исус е първосвещеник според реда на Мелхиседек и Той е от Юдовото племе, както беше Давид. Левитите служеха на Давид по негово време, а сега левитите служат на Исус. Това, че си музикант, не те прави левит, но това, че си призван да служиш на Господ, те прави. Езичниците не са потомци на племето на Левий, но чрез кръвта на Исус ние всички сме осиновени като синове на Божието царство.

Новозаветните левити

В Новия завет има само две споменавания за левит. Едното е една притча, която Исус разказа в Лука 10:32, когато един левит мина покрай един човек, лежащ на пътя, пребит и ограбен; а другото е за един левит, който продаде всичко, което имаше, за да дойде и да служи на учениците.

Така Йосиф, наречен от апостолите Варнава (което значи „син на утешение“ [в англ. пр. „син на насърчение“]), левит, родом от Кипър, като имаше земя, продаде я, донесе парите и ги сложи пред краката на апостолите (Деяния 4:36-37).

Тези два примера за левити разкриват какво би могло да бъде сърцето на днешните музиканти. Единият левит търси за себе си, а другият е готов да продаде всичко за Исус.

Мисля, че е интересно, че единственият левит, споменат поименно в Новия завет, се нарича „Син на насърчението или утешението“ и продаде всичко, което имаше, за да служи за целите на Исус. Този левит даваше пример за сърдечно хваление и поклонение към Бога, както беше историята на неговото племе.

Интересно е също да се отбележи, че това е на един стих разстояние от историята на Ананий и Сапфира (вижте Деяния 5:1), които задържаха час от своите приноси и умряха в резултат на това.

Ако искате да бъдете считани за левит днес, тогава оставете това, което имате, в краката на Исус. Тогава можете да служите на Неговите цели не като „Инструмент на гнева“, а като „Син на насърчението“ (Насърчението означава призоваване или извикване.)

Животът на левита е все още същият, дори когато името му е променено на Варнава. Левитите призоваваха Израел да се приближи до Бог на планината Синай, когато свиреха тръбите в подножието на планината. Мойсей ръководеше множествата (вижте Изход 20:18). Музикантите/пророци, които следваха Самуил, (вижте 1 Царе 10) имаха за цел да призовават хората обратно към Бог. Левитите приготвяха жертви пред Бога, което означава приближаване.

Приближаването, извикването на други да дойдат и призоваването на хората обратно към Бог беше целта на левита тогава и е същата и днес.

ГЛАВА 6

ПОМАЗАНИЕТО

Помазването беше най-неясната дума, която някога бях чувал в началото на спасението ми. Веднага разбрах, че е важно да бъда помазан и да използвам това помазание, за да служа, но това все още оставаше загадка. Първата ми опитност с него беше, когато съпругата ми и аз посетихме една църква в Нашвил, Тенеси, наречена Домът на благословието. Бяхме на шест месеца в Господа и малко се страхувахме да бъдем в църква, изпълнена с Духа. Бяхме предупредени за хора, които говорят на езици, затова бях нащрек.

Когато влязохме през вратата, жена ми започна да плаче. Тъй като никога не бях имал преживяване със силата на Святия Дух, не знаех какво се случва с нея. Страхувах се, че някой ще си помисли, че съм я бил.

Седнахме отзад, в случай че се наложи да си тръгнем бързо. Проповедта беше за блудния син, разбира се, и белокосият мъж на име Франк Гил мина през живота ми, докато говореше. Той не можеше да ме познава, мислех си аз, но някак си четеше пощата ми. Това беше първият ми опит с някой, който ходи в помазанието си.

Бяхме там, съпругата ми все още плачеше от присъствието на Господ и хората започнаха да пеят в Духа — спонтанно. Никога преди не бях чувал подобно нещо, аз започнах да плача, когато слушах множество певци, които се присъединяваха към това хваление. Докато един смирен човек на име Дон Крич водеше хвалението, аз плаках десет минути. Не можех да контролирам чувствата си. За моя логичен ум нямаше истинска причина да плача, но духовният ми човек беше запален от преживяването. Божието помазание просто ме докосваше. От това преживяване аз станах пристрастен към присъствието на Господ.

Масло за помазване

Маслото за помазване се правеше от парфюмерист (вижте Изход 30:25) и се използваше за изливане върху главите на онези, които трябва да влязат в Божието присъствие. Човек трябваше да бъде помазан, за да бъде свещеник и да служи в Господната шатра. Предметите, които трябваше да бъдат в скинията, трябваше да бъдат помазани, за да станат свещени. Мойсей, Аарон и синовете на Аарон трябваше да бъдат помазани, за да изпълнят призива в живота си.

За да изпълни определена задача пред Господ, човек трябваше да бъде помазан, за да я изпълни. Помазанието упълномощаваше човека да ходи в нея. Гръцката дума „хрио“ означава: *да помажа, посвещаване на Исус в месианската служба и предоставяне на необходимите правомощия за нейното управление; даряване на християните с даровете на Святия Дух.*

Когато Бог докосна жена ми и мен в онази църква в Нашвил, ние бяхме помазани за службата на Господ. По това време нямаше ясно разбиране за това какво представлява тази служба, но аз можех да свиря на китара, така че, разбира се, предположихме, че това е призивът. След няколко години разбрах, че правенето на това предположение е грешка.

Вярвам, че всеки, който иска да изживее живот в служба на Бога, първо трябва да бъде докоснат от Неговото помазание. Това ще започне непрекъснатото взаимоотношение с Него, докато не разберете какво е в Божието Сърце. Мнозина започват с желание да угодят, а не с желание да познаят. Исус дойде, за да можем да познаем Бог (вижте Йоан 17:3). Това докосване на помазанието ще ви привлече към желанието да познавате Бог.

За какво те е помазал Бог и кога ще започне да те използва в това помазание? Преди да отговорите на това, позволете ми да ви покажа някои от нещата, които открих, докато се опитвах да разбера по-добре помазанието.

Саул беше помазан да бъде цар

Саул беше помазан от пророк Самуил за цар на Израел. В 1 Царе 9:2 има някои качества, приписвани на Саул.

Той имаше син на име Саул, напет и много красив. Между израилтяните нямаше човек, по-красив от него. От рамената си и нагоре беше по-висок от целия народ. (1 Царе 9:2).

„Красив“ означава приятен, хубав, прекрасен, красив. Качествата на Саул да бъде цар бяха очевидни за околните. Той беше по-висок от всеки друг.

Самуил каза на Саул в 1 Царе 10:5 да отиде на място, където пророци-музиканти ще му пророкуват. (В глава 2 има повече за пророците/музиканти.) И Саул щеше да пророкува с тях и да бъде променен в друг човек. След като Саул получи тази информация, той се обърна да отиде и Господ му направи нещо, което всички ние можем да използваме. Той промени сърцето му.

Когато Саул се обърна да си тръгне от Самуил, Бог му даде друго сърце и всички онези знамения се сбъднаха същия ден (1 Царе 10:9).

Бог трябваше да промени начина на мислене на Саул, за да отговори на вика на Израел за цар. Саул не беше роден да бъде цар; той трябваше да бъде променен от Бог за това.

Колко пъти сме поставяли някого на ръководна позиция в църквата, само защото е имало нужда? Всеки път, когато човек определя своя водач и това не е Божият избор, изборът на човека ще се превърне във враг на Божия избор (напр. Саул и Давид — Исмаил и Исаак).

Помазание с или без Святия Дух

1 Царе 16:14 казва, че Господният Дух се оттегли от Саул. Не се казва, че неговото помазание го е напуснало. Този стих също така казва, че измъчващ дух, освободен от Бог, дойде върху него. Сега има човек с помазание и измъчващ дух. В 1 Царе 16:16 слугите на Саул казват, че е време да доведат опитен или изкусен музикант, който да изгони измъчващия дух от Саул.

Дали умението на Давид или помазанието му прогони духа? Спомнете си, че Давид беше помазан за цар, а не за музикант.

Опитен или изкусен е еврейската дума „яда“, което означава да знаеш или да имаш интимно познание. Давид имаше интимно познаване на музиката и интимно познаване на Бог. Някой, който наистина знае как да свири на инструмент и има близки взаимоотношения с Бог, може да окаже силно влияние върху другите.

Преди това няма Писание, в което да се споменават демони, напускащи някого, докато опитен музикант свири. Слугите на Саул трябва да са знаели нещо за това от минал опит, иначе никога не биха направили такова предложение.

Впечатление: Това е впечатление, което получих един път, докато размишлявах върху всички събития около Саул и Давид. Вярвам, че музикант по времето на Давид не можеше да получи официално обучение на някой инструмент, различно от опитно. Така че други са приемали, че той трябва да е имал среща с Бог, за да свири добре: Ако един музикант докосне сърцето на друг, просто като свири музика, тогава се смята, че

музикантът е имал лично преживяване с Бог. Това би обяснило защо хората на Саул предлагат да намерят изкусен музикант, който да освободи Саул от измъчващия демон.

Това обяснява и защо Давид изисква от левитите да изучават Писанията и да свирят на инструментите си, докато навършат тридесет години, преди да се класифицират да изпълняват задълженията на Скинията. Няма Писания, които да знам, че подкрепят тази идея, това е просто впечатление, което имам.

Въпреки факта, че демонът напусна Саул, когато Давид виреше, това не беше трайно (вижте 1 Царе 18:10). Демонът получи най-доброто от Саул и той реши да убие Давид точно по средата на свиренето му един ден. Давид, помазан и Святият Дух върху него, се превърна в мишена за демоничното.

Ключът към разпознаването на помазанието, активирано в живота на някого, е възможността да видим и Духа върху него. Имайки помазанието да направим нещо без Святия Дух ще се окаже много разочаровашо, както свидетелства животът на Саул.

В Лука 4:18 Исус чете Книгата на Исаия в синагогата и Писанието, което Той чете, казва: „**Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовествам на сиромасите**“. Ако Духът не е върху вас, тогава го изчакайте, дори ако сте сигурни, че знаете вашата задача.

Не забравяйте, че преди да можете да правите нещата, за които вярвате, че Бог ви е призовал, Той трябва да промени сърцето ви. Това може да се случи за две минути, както при Саул, или да отнеме години като при Давид. Давид беше помазан като момче. Едва след години той стана цар.

Преди Давид да стане цар, той имаше всички тези качества или таланти в живота си. Докато разглеждате списъка, опитайте се да си представите какво бихте направили с някой от тези атрибути.

1. Изкусен музикант.
2. Мощен, храбър мъж.
3. Воин.
4. Благоразумен в говорене.
5. Красив мъж.
6. Господ е с него (вижте 1 Царе 16:18).

Дори не се споменава, че той беше овчар, който се е борил с мечка и лъв, за да защити овцете, за които се е грижел. Бог избираше правилния човек, който да бди над Неговия народ.

Тези качества лесно биха могли да бъдат използвани за редица неща в полза на живота на Давид. Много хора биха дали всичко, за да притежават само някои от тези качества.

Всички тези таланти бяха част от живота на Давид като Божия план да го направи готов да стане цар. Не се споменава Давид да е имал водачески качества, нито има Писания, които да казват за Давид, че е обучен да управлява Израел. Въпросът е, че *Бог само помаза Давид за цар*. Той не го помаза за музикант или воин. Той не го е помазал за храбър човек или благоразумен в говорене.

Това трябва да служи като предупреждение за тези, които имат атрибути като на Давид. Опитът да се възползвате от качества, които са ви естествени, може да бъде разсейването, което ви пречи да ходите в истинското си помазание.

Талантите са полезни

След като Давид стана цар, всички тези качества му станаха полезни. Умението му като музикант и псалмист помогна да се изгради цялостната идея за поклонение на Бог в Дух и в истина. Неговата доблест го накара да бъде смел в битката. Способността му да воюва беше пренесена не само на бойното поле, но и в свиренето на инструмента. Благоразумието в говоренето му му даде възможност да общува добре с хората, които водеше.

Днес, ако някой имаше всички тези качества, щяхме да кажем, че има „харизма“. *Речникът на Уебстър* има разкриващо определение за тази дума: *дар на Божията благодат или талант; специално качество за ръководство, което улавя популярните въображения и вдъхва непоколебима преданост и посвещение.*

Въпреки факта, че „харизма“ е гръцката дума за помазание; гръцката дефиниция не казва нищо за качество на водачеството, което кара другите да го следват. Въпреки че всички бихме искали да имаме харизма (версията на английски), това не е това, което означава да бъдеш помазан.

Ето защо Исус нямаше великолепа външност да бъде привлекателен (вижте Исая 53:2). Нашето поклонение пред Него трябва да бъде от духовно откровение, а не от влечение към благородство или английския превод на харизма. Това е много важен въпрос, тъй като се отнася до разпознаването на помазанието в живота на някой хора. Понеже един музикант има харизма, не означава автоматично, че е помазан.

Въпрос

Знаете ли наистина за какво ви е помазал Бог? Объркани ли сте за това какво да правите в служение, понеже притежавате този талант, който изглежда много полезен за другите? Насърчавали ли са ви други да направите нещо с вашия талант и сега се опитвате да сбъднете мечтата им? Ако това се случва или се е случило с вас, освободете се възможно най-бързо. След това помолете Господ да ви покаже Своя план за вас и талантите, които ви е дал.

Павел помазан за езичниците

Апостол Павел беше евреин от до. Той се нарича фарисей на фарисеите. Той наистина беше подходящият човек за тази работа. Целият му естествен живот и възпитание беше точно за служение на евреите. Но въпреки това Бог го помаза за езичниците (вижте Деяния 13:44).

Петър беше помазан да служи на евреите, въпреки че той беше прост рибар. Аз щях да избира Павел за евреите и Петър за езичниците, но Бог не го направи. Това служи само да докаже, че ние не сме най-добрите съдии за това, каква употреба е планирал Бог за помазанието в живота ни.

Помазан ли е всеки?

Всички сме помазани да знаем истината. Познаването на истината ще ни освободи.

А вие сте помазани от Святия и знаете всичко (1 Йоан 2:20).

а колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас и нямате нужда да ви учи някой; затова, както Неговото помазание ви учи за всичко и е истинно, а не лъжливо, пребъдвайте в него, както ви е научило да правите (1 Йоан 2:27).

Това не означава, че повече няма да има учители, но че когато чуете словото, помазването ще ви направи да разберете.

Чувствам, че има някакво неправилно разбиране по отношение на думата „помазание“. В харизматичните среди е обичайно да се казва, че някой е помазан, когато всъщност имаме предвид „чувствам присъствието на Господ“. Ако хората усетят Неговото присъствие, когато започне хвалението, те понякога казват: „Това беше помазано хваление“. Истината е, че хората усещат присъствието на „помазания“.

Предупреждение

Исус ни предупреждава за хората, които идват в Неговото име и казват, че са Христос. Докато четете Матей 24:4-5, помнете, че Христос означава „помазан“.

И Исус им отговори: Пазете се да не ви заблуди някой; защото мнозина ще дойдат в Мое име, като кажат: Аз съм Христос, и ще заблудят мнозина.

Три евангелия използват един и същ начин на изразяване „Аз съм Христос“ вместо „Аз съм Самият Христос“ (вижте също Марк 13:6, Лука 21:8). Рядко е случайно, когато трима писатели използват едни и същи думи. Има нещо, което Господ прави тук. Когато се проповядва това Писание, то обикновено се превежда „пазете се от някой, който нарича себе си Спасителят или самия Христос“. Вярвам обаче, че Господ разкрива фина разлика между някой, който казва, че е Христос, в сравнение с някой, който казва, че е помазан. Трудно е да си представим, че някой действително се нарича завърналия се възкръснал Христос, но не е толкова трудно да си представим някой, който провъзгласява, че е помазан.

„Заблуждавам“ означава: *да заблудиш или да откъснеш или отпаднеш от истината*. Познавали ли сте някога помазането върху някого, за да заблуди другите или да ги накара да се отклонят от истината? Има няколко рок изпълнители, които имат помазание в живота си и водят младите ни хора в заблуда с това помазание. Не забравяйте, че дарбите и призванията са неотменими (вижте Римляни 11:29). Същата гръцка дума се използва за дарби и помазание.

Ако някой види помазание върху вас и ви го изговори, благодарете им и изчакайте Господ да го осъществи. Ако наистина е там, Бог няма да ви го отнеме, ако не се опитате да го направите. Усилието да се изпълни това слово по естествен начин ще умъртви духовно повечето хора. Идеята да кажете на другите, че сте помазани, има известна гордост в себе си и това винаги ще предшества падението (вижте Притчи 16:18). Ако човек е казал невярна дума за помазанието ви и вие преследвате това, което *те* вярват, че е истина, ще сгрешите и ще прекарате много време в опити да се върнете на правия път.

Това предупреждение от Исус казва много повече от това да се търси фалшив Христос. Това е насърчение за всички да чакат Господ и Неговото помазание да бъдат разкрити в нас; след това се чака Святият Дух да активира това помазание (вижте Лука 4:18).

Тежестта на песента

Чувствали ли сте някога, че воденето на хваление седмица след седмица понякога е по-голяма тежест, отколкото благословение? Много недели аз съм излизал от църквата, борейки се да остана буден достатъчно дълго, за да се прибера и да подремна. Хвалението сякаш тежеше един тон и всичко е на раменете ми. Сега осъзнавам, че е истина; има тежест, свързана с хвалението. Само че не по начина, по който първоначално мислех. Нека обясня.

В 1 Летописи 15:22 се дават инструкции на левитите.

А Ханания, главен певец на левитите, ръководеше [в KJV „обучаваше за песните“] пеенето; понеже беше искусен.

„Обучавам“ е много силна дума тук. Тя означава да се наказва (с удари) или образно (с думи). Това не звучи като час по писане на песни, където всеки има шанс да изпробва песен в събранието. Това беше много силно обучение и има причина.

Еврейската дума „меса“ се използва за думата „песен“. Означава: *товар, вдигане на товар, данък, това, което се носи, донася или понася*. Причината, поради която

обученията в песента бяха толкова силни, беше, че песните носеха бreme. Те не просто пишеха песни на Господ, те носеха Неговото присъствие. Вижте 1 Летописи 15:26.

И понеже Бог помагаше на левитите, които носеха ковчега на ГОСПОДНИЯ завет, те пожертваха седем телета и седем овена.

Когато Господ помага чрез помазанието да се носи тежестта на собственото Му присъствие, тогава може да се осъществи истинска жертва. Без помощта на Господ левитите не биха могли да направят жертвите, необходими за приближаване до Бог. Същото трябва да се случва, когато водим хваление. Ако Господ не помага на вашата песен да носи тежестта на Неговото присъствие с помазанието, тогава жертвената част от „жертва на хваление“ няма да бъде осъществена (вижте Евреи 13:15). Песента носи тежестта, докато принасяме жертвата. Тежестта на Неговото присъствие е твърде голяма, за да може някой да я носи без помазанието. Ето защо се чувства толкова зле, когато няма помазание по време на хвалението. Това е така, защото водачът се опитва да предложи на Бог да се носи на превозно средство (песен), което не е способно да носи Неговото присъствие. Когато Неговото присъствие дойде, Той все пак трябва да помогне да се носи товара. Така че трябва да има разбиране в песните, които се принасят на Бог, иначе няма да получите помощта Му, носейки присъствието (прочетете историята на Давид, който се опитва да върне Ковчега обратно в Ерусалим на волска каруца, 1 Летописи 13:7 и след това).

Имаше моменти, когато водейки седмица след седмица просто изпявах песента, която мислех, че ще се хареса най-много на хората. Може би песен, която винаги сякаш ги караше да танцуват, или тази, която пасторът беше казал, че е помазана. По това време вече не слушах Духът; правех само това, което знаех, че ще се хареса на хората. Ето защо се прибирах изтощен в неделя. Носех бремето на църквата, а не бремето на Господ, което Той щеше да ми помогне да нося. Когато се научих да нося Неговото бreme, а не това на църквата, никога повече не се прибрах уморен.

Има още нещо много интересно в 1 Летописи 15:15: **Левиевите синове бяха тези, които носеха Божия ковчег с върлините горе на раменете си, както заповяда Мойсей според ГОСПОДНОТО слово.** Терминът „левиевите синове“ означава потомството на левитите. Синовете или младите ще носят бремето.

В момента младите хора започват да носят бreme в сърцата си за Бог. Това бързо се превръща в съживление сред младежта. Те са тези, които ще носят това бreme, но ако бащите не изпълнят своята част, това ще бъде краткотрайно. Свещениците правеха жертви, за да могат песните да носят тежестта. С Бог, който им помага да носят присъствието и бащите принасящи жертви на молитва, хваление и ходатайство за младежите, ще дойде трайно съживление.

Песента на Господа трябва да бъде направена по определен начин — „изкусно“. Тази дума поражда страх в сърцата на много писатели, но не би трябвало. В края на 1 Летописи 15:22 се казва: **„Понеже беше изкусен“.** Това е еврейската дума бийн (бене); тя означава: *разбиране: да бъдеш изкусно усърден, директен, проникателен, красноречив, да чувстваш, да имаш интелигентност, да знаеш.* Изкусен наистина означава да познавате музиката и да я усещате. Това не означава да свирите много ноти, а наистина да знаете нещо. Давид свиреше с това знание и това прогони демоните от Саул.

Знам, че може да има продължителни разговори по въпроса за уменията на ръководителя на хвалението и музикантите в църквата. Не всички църкви разполагат с това, което светът нарича изкусни музиканти. Така че те се справят с най-доброто, което имат. Да дават най-доброто на Бога е най-важното. Нивото на суров талант при всеки музикант варира, така че не може да има критерии за това, което се смята за изкусно: само сърце и разбиране. Всички сме способни да разберем, ако поискаме от Господ, и всички сме способни да имаме усещане или сърце за музиката. (Повече за това има в главата, наречена „Практическата страна на хвалението“.)

Чувал съм много пъти да се казва, че някои много ограничени музиканти водят хваление и присъствието на Господ слиза много силно в църквата. Аргументът е, че не е необходим велик музикант, за да може Бог да изяви Духа Си в събранието. Това е много вярно. Бог среща глада на Своя народ при всяко събиране. Винаги, когато хората с глад за Бог се съберат, те ще преживеят Неговото присъствие със или без музика. Също така присъствието на Духа идва на вълни, както е на небето.

Когато сме в ниска точка, добрият музикант е полезен. Неговото разбиране, умение и чувство към музиката ще попречат на врага да подбужда тревожност и този дух „нека поемем и спасим службата“, който идва върху хората, когато музикантите не знаят какво да правят по-нататък. Когато помазанието е силно, един скромен свирач може да води хвалението.

От друга страна, велик музикант, който свири прекалено, за да докаже своята стойност, всъщност може да покани демони на сцената. (Обратното на това Давид да свири с истински умения и Саул да бъде освободен от демони.) Раздори, завист и съревнование, споменавайки само няколко неща, ще излязат смело на сцената с музикантите, ако това е, което правят добрите музиканти. Надареният музикант трябва да бъде съкрушен и смирен под могъщата Божия ръка, преди той или тя да може да бъде използван да носи тежестта на Неговото присъствие. Не е работа на някой друг да съкрушава музиканта, но той трябва да се смири. Бог трябва да бъде помощникът на водача на хвалението да носи Неговото присъствие и да изпълни Неговата цел във времето на принасянето на жертвата. Всички други начини са борба.

Яхване на помазанието

Друг аспект на помазанието, който е пренебрегнат, е яхването му. Слушах една млада водачка на хваление на касета, която някой ми даде. Тя беше помазана, но групата, която свиреше с нея, просто яздеше дарът ѝ. Чувах я как се напруга под допълнителната тежест не само да носи присъствието на Господ, но да носи и групата. В края на хвалението тя трябва да е била изтощена. Сигурен съм, че тя не беше наясно, че носи групата, тъй като е правила това много пъти преди.

Няколко пъти по време на хвалението други членове се опитваха да поемат водещата роля от нея. Понякога звучеше така, сякаш се опитват да помогнат или просто да насърчават; но това, което те правеха, никога не изглеждаше, че ѝ помага или я подкрепя. Познавах тази група от по-ранен опит, който имах с тях, и беше обичайно да търсят възможност да поемат водачеството. Точно тогава Господ ми показа разликата между песента, носеща бремето на Неговото присъствие, като Бог помага; и помазанието, което се опитва да носи групата, а понякога и църквата, и Бог НЕ помага.

От групата се очаква да носи своята част от товара, а не да бъде част от товара. Сигурен съм, че тази група е смятала, че служи на водача, като ѝ помага да води. Някои обичат да наричат това „свободно движение в Духа“. Този тип свобода е повече своеволие, отколкото свобода.

Докато пиша, мога да чуя аргументи, така че нека се опитам да обясня по-добре какво имам предвид. Само слушането на Духа трябва да даде на бек музиканта божественото време, необходимо за свирене в точното време, оформление, когато е необходимо и т.н.

Представете си за момент, че свиренето в хвалебствената група е като левитите, носещи Ковчега на раменете си. Хората отзад трябва да следват хората отпред или Ковчегът ще падне, когато започне разединението. Ако хората отзад решат да легнат върху Ковчега, водачът ще трябва да влачи цялата каша по пътя. Това не означава, че водачът взема всички правилни решения, а просто означава, че той е водачът.

На практика това означава, че музикантите, които са ограничени музиканти и не проявяват желание да се усъвършенстват, но въпреки това настояват да играят голяма роля във всяка песен, на практика поемат водещата роля. Това важи и за певците. Друг

пример са музиканти, които имат личен дневен ред и просто чакат някой с помазание да ги донесе по-близо до него; или добри музиканти, които правят преценки за други музиканти само въз основа на собствените си критерии, а не на помазанието.

Това са само няколко примера за това, което съм чувал през годините. Не споменавам всички страхотни моменти с музиканти, които свирят с чувствителност и са твърдо решени да подкрепят. Примерите, които давам, са само за да покажат колко допълнителна тежест може да има водачът на хвалението, ако няма някои ясни насоки. Ако сте ограничен музикант и го знаете, стойте отстрани, когато се появи песен, която не познавате. Правете всичките си експерименти у дома, а не пред Всемогъщия Бог.

Ако репетирате комплиментите, които сте чули, а не инструмента си, време е да плените тези мисли.

ГЛАВА 7

ЗАБАВЛЕНИЕ

Забавлението е почти мръсна дума в църквата и въпреки това там има доста добри неща. След като бях човек, който забавлява в продължение на много години преди спасението си, откривам, че забавлението е станало лошо в някои случаи, а в други се развихря. След известно проучване открих интересна информация за това явление, което държи сърцата на много американци.

Речникът на Уебстър има определение за забавлението, което го описва като разсейване или отклоняване от ежедневието ви. Библията обяснява забавленията като „празници“, които понякога са били свързани с публичен фестивал и са придружавани от жертви. Забавлението било свързано с битови или социални събития, като отбиването на деца или сватбата. Гостите били поканвани от слуги, които им определяли съответните места. Еднакви порции били изпращани от домакинът на всеки гост, освен когато имало специална почит.

На израилтяните им беше забранено да посещават езически забавления за жертвоприношения (вижте *Изход 34:15*), тъй като те бяха в чест на фалшиви богове и тъй като на такива празници те биха могли да участват в нечиста плът (вижте *1 Коринтяни 10:28*). В често срещаните забавления в апостолските времена сред езичниците, преобладавали „гуляите“, за които християните бяха предупредени (вижте *Римляни 13:13*; *Галатяни 5:21*; *1 Петрово 4:3*, *Библейският речник на Ийстън*).

Основната причина евреите да бъдат предупредени за забавленията на езичниците не е защото надарените изпълнители ще ги извратят, а защото те могат да участват в жертвата, принасяна на фалшиви богове. Това е като да научиш добри принципи от хуманистична книга или книга на ню ейдж. Принципите ще ви привлекат да четете, но някъде в нея има жертва на фалшив бог. (Не забравяйте, че жертвата означава „приближаване“.)

Използването на талантиливи изпълнители за привличане на вниманието на обществеността е често срещана практика. Не говоря против този бизнес или идеята да се използва музика или талантиливи хора за продажба на продукт. Християнският музикален бизнес или християнският развлекателен бизнес произлизат от идеята на вярващия, който се нуждае от безопасен начин да отиде на шоу или да си купи диск, без да се притеснява дали ще се отдаде почит или жертва на фалшив бог някъде по време на представлението. Има обаче голяма разлика между християнското забавление и хвалението към Всевишния.

В живота на надарен музикант, певец или като цяло творчески човек, може да има призив да дадат всичко, което имат, с цел да прославят Бог и само Него. Това може да се случи в началото на творческия живот на човек, но най-вече намирам, че призивът се случва след известен опит, обучение и помазанието ясно се вижда в живота им.

Понякога Господ използва света като тренировъчна площадка за надарения човек, дори ако е вярващ. Понякога Той използва църквата, за да ги обучава и след това ги изпраща в света. Какъвто и да е модел Господ да предпочете да използва, вие трябва да се подчините на Неговия призив.

Съд в театъра

Случвало ли ви се е да се чувствате осъдени, когато водите хваление или дори когато се изправяте, за да правите съобщения в църквата? Понякога се чувствате сякаш сте забравили да облечете всичките си дрехи, преди да тръгнете за църквата и всички гледат вашето голо място. Има причина да се чувстваме така — хората съдят. Те съдят, защото всички ние се чувстваме така, сякаш сме призовани да съдим всичко, което се качва на сцената. Позволете ми да ви покажа какво имам предвид.

Думата театър е спомената в Деяния 19:29-31. За евреите театърът беше място за съд или поклонение. Там старейшините се събираха, за да отсъдят даден въпрос. Понякога и хвалението ставаше на това място. Сега вижте гръцкото определение на тази дума.

Театър; място за публично шоу; спектакъл.

Публичната драма очевидно е била непозната в старозаветния Израел, с изключение на възможните поклонения и пристига с гърците едва след 400 г. пр.н.е. Ирод I построява многобройни театри в Палестина (37-4 г. пр.н.е.). Евреите се вбесяват, когато в близост до храма в Ерусалим е построен театър. Извън Израел театрите били в изобилие и те били използвани за публични представления, които започвали с жертвоприношения на езическото божество: богът-покровител на този град. Драмите и комедиите били политически и исторически по съдържание и често били развратни и събуждащи неприлични представи. Ето защо на евреите им беше забранено да посещават подобни дейности. (Източник, *библейски речник на Холман*).

От принудителното свързване на тези две култури, еврейската, която отсъжда и понякога се покланя в театъра, и гръцката, забавляваща със зрелище в театъра, възниква трета култура. Хората започват да ходят на театър, за да отсъждат развлеченията. Не след дълго отсъждането на хвалението също става част от културата. Ето защо съвременните християни смятат, че трябва да отсъждат или да оценяват хвалението в своите църкви.

Бил съм и прекалено хвален и прекалено критикуван за воденето на хваление. Това е като да извикаш през прозореца на колата си на алеята и да кажеш: „Обичам начина, по който ме носиш на работа“, или „ти си глупаво, ужасно возило“. Водачът на хвалението е превозното средство, а хвалението е пътят, по който пътуваме, за да се срещнем с нашия Цар.

Ако колата ви не успее да ви отведе на работа достатъчно пъти, вземате си друга кола. Ако успее да се справи с тази задача, погрижете се за нея и правете превантивна поддръжка от време на време. Хвалението е като колата, която използвате, за да отидете на работа. Това не е луксозен артикул; това е необходимост. Няма да успеете в живота, ако не успеете да стигнете до работа достатъчно пъти и няма да успеете в Духа и в живота, ако не стигнете до присъствието на Бог.

Не оставайте с погрешно впечатление тук. Когато вода, харесва ми, когато някой усеща присъствието на Господ и нямам нищо против да го чуя след това. Трябва да се притеснявам обаче за присъствието, а не дали това хваление беше толкова високо, колкото онова, която имахме преди месец, когато всички бяха на пода.

Има моменти, когато казвам на жена си: „Обичам те“ и това има голямо въздействие върху нея. Има и други моменти, когато това изобщо не я раздвижва видимо. Ако имах някой да седи там, в театъра на живота, крещейки: „Няма достатъчно огън по начина, по който казваш: „Обичам те“, щях да попадна под това осъждане и в крайна сметка да започна да действам според тази критика.

Телевизионен театър

Театърът, който най-редовно посещаваме днес, е телевизията. Въоръжени с дистанционно управление, ние седим на съдебното място и решаваме за секунди, докато търсим нещо, което ще ни се открие. Несъзнателно сме се научили незабавно да преценяваме всяка картина и всеки звук само за миг. Не е трудно да си представим защо отсъждаме хвалението и проповядването. Именно този сценарий кара музикантите и говорителите да започнат да правят представления за своите събрания.

Не говоря против представление в театър или да се изразявате чрез дарбата си пред другите. В света на изкуството има малко неща, които са по-прекрасни от театъра на живо, направен добре. Рок група, която наистина се научава как да си прекарва добре в музиката, или група, застанала някъде на поляна и всички, които се събират наоколо, танцуват и се наслаждават напълно на това импровизирано събитие. Не говоря нищо против спонтанния живот на истинските творците, а само относно използването на

развлечения (което означава разсейване) в църквата, за да приспим събранието в рутина.

Вие обаче сте избран род, царско свещенство, свят народ, народ, който Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина: (1 Петрово 2:9).

В крайна сметка трябва да направим шоу — показвайки Неговите хваления. Това е така, защото сме призвани от тъмнината.

Светът и критиците на църквата винаги ще съдят хората на Бог и движението на Духа. Това осъждане може да е, защото ние танцуваме и хвалим Господа. Страхът от човека може да е най-силното оръжие, което дяволът има срещу църквата. Ако позволим на този страх да ни превърне в изпълнители на хваление или проповядване, ние ще отклоним Божиите деца.

Танцуване/пророческо ходатайство

Гърците също са въвели и танца като забавление. Отново децата на Израел имаха съвсем различна цел за този вид движение. Танцът беше друг начин, по който евреите изразяваха поклонение. Те танцуваха от радост, пророчески и в ходатайство.

Танцът е доста невинен, когато се използва на повечето места в Писанието. Като например: „**Тогава ще се зарадва девицата в хорото и юношите и старците заедно:**“ **Еремия 31:13.**

Версията на Крал Джеймс използва думата „танц“ осем пъти в Библията.

През повечето време това означава да се въртите, да прескачате и да скачате от радост. Има обаче един случай в Съдии 21:21, когато танцът придобива ново значение.

и гледайте внимателно. Ако силоенските дъщерите излязат да играят хорото, тогава изскочете от лозята и си грабнете всеки за себе си жена от силоенските дъщери, и се приберете във Вениаминовата земята (Съдии 21 :21).

Този път думата танц е еврейската дума „чуул“ и означава: *да се извиваш, да се страхуваш, да трепериш, да бъдеш в мъка, да се въртиш (в мъка с), да носиш, да танцуваш, да раждаш, да прогонваш, да чакаш тревожно, да бъдеш накаран да се гърчиш, да се роди, страдащ от мъчения (представка) да чакаш с копнеж, да бъдеш в беда.*

Виждали ли сте подобни неща да се случват във вашата църква или на конференция? Виждал съм как хора треперят пред Господа, мъчат се и дори изглеждат така, сякаш раждат. Виждал съм и много обидени от това и други, които се опитват да се оправдаят за подобни действия. Това, което се случва (най-вече при жените), не е нищо ново. Нека ви покажа.

Танцът, който жените са играли на всички празници на Израел, е обяснен в Съдии 21:21. Въпреки че думата танц се използва многократно в Писанието, в този един случай авторът използва думата „чуул“.

Опитах се да визуализирам това, но е трудно да си представя как точно са изглеждали тези танци. Ако на мъжете от Вениамин им е било лесно да откраднат жените по време на танца, тогава какъв танц е това? Ако погледнем историята на евреите и причината, поради която Бог им е заповядал да правят тези празници, може да има отговор.

Тъй като евреите не се интересуваха много от развлечения и Бог им заповяда да възстановят победите, които Той бе спечелил за тях, тогава това беше един вид визуален запис на историческите събития, които оформиха Израел. Това обяснява и защо фестивалният танц се определя като родилни мъки или раждане.

Казах всичко това, за да кажа, че вярвам, че танцът пред Господа има повече от една цел. От нас се очаква и ни е заповядано да танцуваме пред Господа. Понякога този танц е радостно време за скачане и подскачане. Друг път това е възстановяване на битките, които Бог е водил вместо нас.

Псалм 149:3 казва: „**Нека хвалят името Му с хора**“, коренната дума за хоро или танц е чуул. Псалмистът насърчава Израел да танцува като танците, правени на празниците пред Господа.

Как изглежда пророческия танц или движение? Как би изглеждало влизането в сила на победите на Исус? Не мисля, че това може да се определи с думи, но вярвам, че определението за чуул става по-ясно, докато обмислям това.

Когато разглеждате еврейската дума за ходатайство (пага: *да се сблъскате, да се натискате, да се втурвате към някой с враждебно насилие, да удряте или ритате целта*), можете да видите, че гореспоменатият вид танци изглеждаше като физически израз на тяхното ходатайство.

Всичко това се промени, когато гърците въведоха танца като израз на чувственост и похот. От въвеждането на разврата в танца, не след дълго еврейската традиция на пророческото движение придоби страх от чувственост. Комбинацията от родилни болки с чувственост наистина ще предизвика раздвижване сред онези, които се учат да ходят в святост.

Танците бяха забранени в раннохристиянската църква поради гръцкото влияние върху нея. Жена, която се върти наоколо с израз на мъка и болки като при раждане, би била доста притеснителна за всеки, който не е виждал нещо подобно преди. Това, което някога е било ходатайствен танц и израз на радост за Израилевия Бог, сега се възприема като развратно и събуждащо неприлични представи.

Знам, че съм докоснал само повърхността на целите на танца, но чувствам, че цялата тема на пророческото движение и ходатайството на танца току-що е започнала. Ще отнеме известно време, за да се види къде Бог иска да отиде с този страхотен израз.

Някой веднъж каза за жена ми, която е вдъхновена от пророческо движение, „тя е като листата на дърво. Те реагират на най-малкия вятър, преди клоните да усетят силата на вятъра“. Този вид реакция на вятъра на Духа ще изисква самоотвержен човек и истинско разбиране на нещата на Господ. Не може да има забавление или отсъждане на нещата на Духа.

Егоистична амбиция

Днес развлекателният бизнес е една от най-силните сили на земята и носи дух със себе си. ЕГОИСТИЧНА АМБИЦИЯ. „**Не правете нищо от съперничество [в NIV: „егоистична амбиция“] или от тщестлавие [в NIV: „суетна самонадеяност“], но нека всеки със смиреномъдрие смята другия по-горен от себе си**“ (Филипяни 2:3).

За да бъдеш успешен изпълнител в света, трябва да се смяташ за най-добрия и да пренебрегваш другите. Няма да получите никаква работа, ако държите някой друг по-високо от себе си. Има обаче последствия от възприемането на егоистична амбиция.

Но ако в сърцето си имате горчива завист и свадливост [англ.: „егоистична амбиция“], не се хвалете и не лъжете против истината.

Това не е мъдрост, която слиза отгоре, а е земна, плътска, бесовска;

защото, където има завист и свадливост [англ.: „егоистична амбиция“], има бъркотия и всякакво лошо нещо (Яков 3:14-16).

Артур Бърт пише в книгата си *Предаване*: „Това, което човек вярва, го управлява! Той не управлява това, в което вярва.“ Ако вярвате, че сте били предназначени да бъдете звезда или изпълнител на сцената, това ще ви управлява. Ако вярвате, че искате

С лице към стената

да бъдете подобни на Христос, тогава е време да се смирите. Напълно възможно е да бъдеш изпълнител и да се смириш едновременно, но това ще бъде свято нещо, само ако се предадеш на Господ.

ГЛАВА 8

ПРОДАВАНЕ НА ТАЛАНТ

Срещали ли сте някога някой, чието присъствие успява да освети стая? Въпреки че се срещате с тях за първи път, имате чувството, че сте ги познавали през целия си живот. Те водят разговори, когато всички останали са твърде предпазливи да говорят. Децата често са привлечени от тях и изглежда, че всички ги познават или желаят да ги познават. Такива хора обикновено са душата на компанията, но дружелюбните им личности могат да ги вкарат в беда от време на време.

Вярвате или не, това е талант от Бог. Понякога го наричаме „харизма“. Не трябва да се бърка с „харизмата“ или „помазанието“, споменати в Библията във връзка със свръхестествените дарби и проявления на Святия Дух.

Този тип човешка харизма, както споменах в по-ранна глава, се определя в *Речника на Уебстър* като „дар на Божията благодат; божествено вдъхновен дар или талант; на който да се радват. Специално качество на водачество, което хваща популярното въображение и вдъхновява непоколебима преданост и посвещенie.“

Когато този дар се съчетае с някакъв талант, включително музика, изкуства или способности за говорене, вие имате знаменитост. Ако такива хора все още не са добре познати, те трябва само да опитат малко и обикновено успяват да спечелят признание.

Преди да си помислите, че описвам нещо греховно, искам да ви покажа една еврейска дума в Библията, която има подобно определение на харизмата. Това е думата ХАЛАЛ. Това е една от седемте еврейски думи за хваление, които споменах по-рано. Тя означава: *да бъдеш ярък; да блестиш, да бъдеш прекрасен; да се хвалиш, да бъдеш похвален; дори включва да бъдеш известен в определението.* (Имайте предвид, че еврейският използва думата известен като някой с добро име или някой, извикан по име.)

Въпреки че харизмата описва примамливо качество, халал изглежда е по-скоро постижението на това качество. Може да се каже, че харизмата е бебето, а халал е възрастният. В Писанието има предупреждение за глупаво поведение или използване на дадения от Бога дар.

Казах (Бог) на надменните [в КJV: „глупаците“]: Не постъпвайте надменно [в КJV: „глупаво“], и на нечестивите: Не издигайте рог; не вдигайте високо рога си, не говорете с корав врат. Защото нито от изток, нито от запад, нито от планинската пустиня иде съд; а Бог е съдията: един Той унижава, а друг издига (Псалм 75:4-7).

Думите „глупак“ и „глупаво“ в стих 4 са преведени ХАЛАЛ. Думата глупак никога не се споменава в дефиницията на тази дума, така че как глупакът е преведен халал? Всичко това привлече интереса ми, затова започнах да разглеждам малко по-отблизо какво може да казва Господ при странното използване на тази дума.

История на глупака

В далечни времена думата „глупак“ или „шут“ е използвана за означаване на шоумен. Шутът бил държан в къщата на благородник или цар, за да го забавлява чрез шеги или правейки се на шут. Поданиците на благородника винаги са претърсвали земята за най-добрите шутове и са ги предлагали на своя господар с надеждата да му доставят удоволствие. Най-добрите шоумени осветявали стаята, когато влязат, и ако царят е доволен, всички хора в страната били благословени. Удоволствието на царя

било всичко, което било важно. Разбира се, шутът можел да загуби главата си, ако не се харесал на царя. Има начин наистина да изострите действията си.

Не след дълго шоуменът или шутът започвал да насочва вниманието си към опитите да угоди на хората от двора, вместо просто да угоди на царя. Всъщност някои шутове изоставяли целта да забавляват царя изцяло, като го смятали за твърде рисковано. Имало по-малка награда, когато забавляваш извън двора, но можете да запазите главата си, ако не сте много талантливи.

Проблемът с опитите да се угоди на тълпата вместо на царя бил, че имало толкова мнения за това какво е добро, колкото хора имало в тълпата. Никой не би могъл да угоди на всички. И все пак, много шутове никога не са осъзнавали, че ще бъде по-лесно просто да се опитат и да угодят на царя, отколкото непрекъснато да прекрояват себе си, за да отговарят на непостоянните изисквания на обществеността.

Резултатът от тази ситуация вероятно бил предсказуем. За да забавлява хората и да задържи главата си, един шут трябвало да се научи как да *се продава*. Това е мястото, на което днес се намират много шоумени и дори водачи на поклонение.

Когато работех като студийен музикант, беше добра идея да се рекламираш, ако искаш друга работа в бъдеще при този артист или продуцент. Разбира се, бях твърде скромнен, за да се рекламирам, затова казвах на артиста, че това, което наистина им трябваше за кариерата им, беше китарист, който има китара точно като моята. И някой, който свири точно като мен. Докато приключих, аз ги убеждавах, че просто трябва да ме наемат, за да решат всичките си нужди от записи. О, аз си мислех, че съм много фин, но това беше самореклама. Независимо от факта, че се смятах за твърде скромнен, за да го рекламирам открито, правех точно това на всяка сесия. Господ трябваше да ме осъди, преди да видя какъв капан е това. Той трябваше да направи това, като направи гласа ми да звучи като телевизионен говорител. В главата ми гласът ми звучеше толкова нереално, че спрях в средата на изречението и си казах: „Кой говори толкова фалшиво?“ Не след дълго не можах да се измъкна с този вид очевидно обезценяване на Неговия дар към мен. Само Бог може наистина да издига.

Псалм 75:4 може да се перифразира по този начин: „на ярките и блестящи хора, които са много добри в това, което правят, пазете се от изкушението да продавате себе си и таланта си“. В края на този стих се казва, **„и на нечестивите не издигайте рог:“** Рогът означава сила. Не издигайте и не превъзнасяйте силата на нечестивите. Много пъти някой, който има голяма власт и богатство, му се възхищават и го уважават много, дори когато има съмнителен характер и понякога е просто нечестив човек. Със сигурност един могъщ човек може да се измъкне с това, че съвсем малко не е сполучил, без никакви възражения.

Еврейският лексикон прави интересно изявление относно значението на нечестивите. Там се казва: „Хората с тази характеристика са виновни за нарушаване на социалните права на другите чрез потисничество, алчност, експлоатация, убийства, нечестност в бизнеса и изкривяване на справедливостта“.

Противно на Бог е да издига някой човек въз основа на неговото богатство, влияние или сила, особено ако е нечестив.

Има още няколко стиха в Псалм 75, които имат отношение към този въпрос за продаването на таланта ви:

**не вдигайте високо рога си, не говорете с корав врат.
Защото нито от изток, нито от запад, нито от планинската
пустиня иде съд;
а Бог е съдията; един Той унижава, а друг издига (Псалм 75:5-7).**

Не се рекламирайте, дори ако чувствате, че имате най-великия дар в историята на човечеството. Има значение само Божието благоволение и Той е напълно способен да ви повиши, ако иска. Тази заповед в Писанието за повишението всъщност е много ясна: **„Смирявайте се пред Господа и Той ще ви въздига“ (Яков 4:10).**

Трудната част е чакането Бог да ви издигне. Ако не желаете или не можете да чакате, последиците няма да бъдат повишение, а унижение.

Ами ако вече сте известни?

Ако вече сте се повишили в позиция на признание и се чувствате така, сякаш не можете да отстъпите сега, помислете отново. Въпреки че може би сте на път да станете нещо наистина велико в музиката или в служението, спрете и помислете за уроците, които видяхме в историята на шута. Удоволствието на царя е всичко, което наистина има значение. Ако Бог не е Този, който ви е повишил – или ако Той ви е повишил и сега това е извън контрол – спрете всичко и потърсете Господа. Вашият живот и служение ще бъдат в равновесие.

Говорих с Джим Бейкър един път, след като беше освободен от затвора. Сред многото думи на мъдрост, които той каза, едно нещо ми се откри. Той каза, че е имало време в началото на неговото служение, когато се е питал дали Бог е в някои от нещата, които се случват. Но тъй като всичко е растяло толкова бързо и в резултат се е правело толкова много добро, никой не му позволил да спре. Не можел да си представи, че ще подведе всички тези хора. Той бил хванат в машина за служение, която започнала да работи сама. Одобрението на Царя станало второстепенно в сравнение с одобрението на тълпата.

Това е ужасен капан. Само малцина са се измъкнали от такова място, без да засегнат много хора. Но угаждането или разстройването на хората не е важното. Угаждането Бог е важното.

Когато станете от леглото утре сутринта, задайте си този въпрос: Чий „шут“ ще бъде днес, на Царя или на тълпата?

Исус го каза по следния начин: **„И от всеки, на когото много е дадено, много и ще се изисква; и на когото много са поверили, от него повече ще изискат“ (Лука 12:48).**

Чувал съм това Писание да се цитира много пъти, но само първата част от него. Изглежда, че винаги се използва, за да накара един надарен човек да се чувства така, сякаш дължи на Бог нещо, което може да бъде платено само с помощта на дара в служение. Втората част привлече вниманието ми. Това Писание казва, че ако поверя много на човек, независимо дали е в служение или в светска работа, човека ще иска от мен дори повече от това, което съм поверил. Не сте ли открили това в собствения си живот? Изглежда, че работата винаги расте, докато се разбирате по-добре. Бог, от друга страна, ще изисква само това, което Той е дал. Не повече от това, което имам, но същото което имам. Много пъти съм бил твърде зает от ангажменти, които съм поел към човека, за да бъде на разположение за Бог. Не е чудно, че Исус казва: **„Моето иго е леко“** (вижте Матей 11:30). Човешкото иго убива. (Споменавам това Писание от Лука 12:48 няколко пъти в тази книга. Мисля, че това е точка, която не може да бъде прекалено подчертана.)

Предназначен за поклонение

Както вече беше казано, думата *халал* е дума, използвана най-вече в Стария завет за хваление. *Халал* е илюстриран от Самия Бог. Той е ярък, блестящ, достоен за хвала и прави нещата около Него да блестят. В *Еврейския лексикон* също се споменава, че някои хора могат да имат качество *халал*, макар и не на нивото на Бог. Интересно е да отбележим хората, които в Библията са били считани за *халал*.

В Битие 12:15 хората на фараона хвалеха (*халал*) Сарая за нейната красота. Красотата на Сарая произтичаше от благочестивата привлекателност в живота ѝ и всички, които я срещаша, я разпознаха.

За Авесалом, синът на Давид, се казва: **„А в целия Израел нямаше човек толкова много възхваляван за красотата си, колкото Авесалом“ (2 Царе**

14:25). Макар да беше красив и умен, Авесалом вярваше, че благоволенieto и дарбите му са по-големи от задължението му да почита баща си.

Смятало се, че Естир е имала качество *халал*. И Естир, и Астин бяха красиви, но не се говори за Астин, че е била *халал*. Когато отказа молбата на царя да дойде при него, тя загуби позицията си на благоволение. Без богоугоден характер и страх от Господа тази велика способност е обречена да отиде по пътя на Авесалом и Астин. Естир, от друга страна, имаше различно свидетелство: **„И Естир придобиваше благоволенieto на всички, които я гледаха“ (Естир 2:15).**

Същият този вид благоволение се намира в Притчи 31:10-31 в описанието на добродетелната жена: **„Много дъщери са се държали достойно, но ти надмина всичките. Прелестта е измамлива и красотата е лъх; но жената, която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена. (Халал) Дайте ѝ от плода на ръцете ѝ и делата ѝ нека я хвалят (халал) в портите“ (Притчи 31:29-31)**

Отново *халал* се използва, за да опише дадената от Бог харизма, която или може да бъде използвана от Него за Неговата слава, или извратена в нещо, което използваме за своите егоистични цели.

Халал не е хвала, която трябва да търсим за себе си, а по-скоро хвала, която идва естествено за онези, които излъчват присъствието и характера на Христос. И е важно да се види, че *халал* е много повече от въпрос на раждане с оптимистична личност. Всички, които имат близко взаимоотношение с Господ, могат да бъдат сияещи в Неговото присъствие.

„Всички казват, че трябва да направя нещо с таланта си“

През годините съм чувал много хора да ми казват „всички казват, че трябва да се опитам да направя нещо с таланта си“. Моят отговор често ги изненадва: „Ако се опитвате да направите нещо с таланта си, просто защото всички останали ви казват, ще пропуснете времето на Бог и вероятно няма да забележите вашия призив като цяло. Бог трябва да бъде Този, Който ви издига и трябва да разчитате на Неговите управленски умения.“

„Служението“ може да бъде също толкова съблазнително, колкото и примамката на светската слава. Ако някой ви казва, че трябва да служите на хората с таланта си, бъдете внимателни. Добронамерените приятели трябва да потвърждават само това, което вече знаете от Бог.

Когато от години мечтаете да пеете публично или да служите на Бога с таланта си, е трудно да си представите да не се издигнете да изпълните тази мечта. Мнозина смятат, че най-добрият начин да служат на Бог е да станат известни и да достигнат до колкото се може повече хора. Това е добра идея, с изключение на едно нещо – Словото.

Но Бог е избра онова, което е безумно в този свят, за да посрами мъдрите; Бог избра онова, което е слабо в този свят, за да посрами силните;

Бог избра онова, което е долно и презряно в този свят и което е нищо, за да съсипе онова, което е нещо, за да не се похвали никое създание пред Бога.

А от Него сте вие в Христос Исус, Който стана за нас мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление;

така че, както е писано, „който се хвали, с Господа да се хвали“ (1 Коринтяни 1:27-31).

Веднъж един приятел ми разказа историята на едно младо момиче, което имало прекрасен глас за пеене. Тя се опитала да получи сделка за звукозапис и работела много усилено. Мнозина се молели за нея и чакали този голям момент да се случи. След много усилия и разочарование тя започнала да вика към Бог. „Защо ми даде този глас?“ Той просто отговорил: „Защото Си мислех, че ще ти хареса.“

ГЛАВА 9

ХВАЛЕБСТВЕНИЯ ЖИВОТ НА ИСУС

Един ден си помислих, че ако наистина искам да знам как да хваля Господ, трябва да погледна живота на някои от великите водачи на хваление в историята. След като проучих няколко разбрах, че пропускам най-важният: Исус. Разбрах някои прекрасни неща за Спасителя. Ако погледнете по-дълбоко в Писанията, става ясно какъв е бил Той по отношение на благодарността и хвалението на Татко.

И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: Господи в Твоето име и бесовете ни се покоряват.

А той им каза: Видях сатана да пада от небето като светкавица.

Ето, дадох ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви навреди.

Обаче, недейте се радва на това, че духовете ви се покоряват; а се радвайте, че имената ви са написани на небесата.

В същия час Исус се възрадва в Духа и каза: Благодаря ти, Татко, Господи на небето и земята, затова, че си укрил това от мъдрите и разумните, а си го открил на невръстните. Да, Татко, защото така Ти се видя угодно (Лука 10:17-21).

Този стих е написан, за да опише какво се е случило след като седемдесетте ученици се върнаха от време на служение. Като се върнаха те се почувстваха достатъчно смели да кажат: „**Господи, в Твоето име и бесовете ни се покоряват**“ (Лука 10:17). Вярвам, че и аз бих могъл да намеря причина да се зарадвам, ако бях видял това, което те току-що бяха видели. Истината е, че трябва да виждам това всеки ден, но това е друга тема. Стих 21 казва, че в този час Исус се зарадва. Първият път, когато прочетох това, подминах думата „зарадва се“, сякаш разбирах какво наистина означава това. Тогава един ден, докато изучавах гръцките определения за радост, открих истинския смисъл на това, което Исус правеше в Духа.

Гръцката дума „агалиало“ е използвана, когато се говори за начина, по който Исус се радваше в Духа. Агалиало означава: *да скачаш, да ликуваш, да скачаш от радост, да покажеш своята радост чрез скачане и подскачане, обозначавайки прекомерна или прекалена радост и наслада.*

Представете си за момент тази сцена. Учениците са се върнали от служене и гледане на чудотворни неща и в своето възмущение разказват на Исус за приключенията си. Вероятно е почти тъмно и те са събрани около огъня, където възнамеряват да нощуват. Тогава без предупреждение Господарят, Учителят, центърът на човешкото желание започва да танцува. Той започва да скача и да подскача и да се върти от радост. Няма никаква музика, никакви барабани, просто ревност за Бог. Дали учениците просто сезираха в Него, изумени от видяното, или се присъединиха към празника? Въпреки че няма повече писания, описващи тази сцена, вярвам, че ръцете започнаха да пляскат, очите светнаха от смях и виковете бързо последваха. За миг седемдесет мъже танцуваха безсрамно пред Бог.

Рисуването на картина на Божия Агнец, Който се държи като дете, докато се върти, може да окаже неблагоприятно въздействие върху някои. Уверявам ви, че целта ми е да хвърля малко светлина върху идеята да се радваме пред Господа с всички сили, както правеше Давид, както правеше Исус, и както прави и самият Бог за Своя народ.

Исус имитира Баща Си

Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от Себе Си нищо, освен това, което вижда, че върши Баща Му; понеже каквото върши Той, същото върши и Синът.

Защото Татко обича Сина и му разкрива всичко, което Сам върши; и ще Му покаже и по-велики дела, за да се чудите вие (Йоан 5:19-20).

Когато Исус подскачаше радвайки се, Той правеше само това, което видя, че Баща Му прави. Трябва да се чудим или да бъдем зашеметени, както гръцкият определя чуденето, от това, което Исус Го е видял да прави. Исус вършеше невероятни чудеса, докато ходеше по земята, но нищо не би било по-прекрасно от това да се гледа Спасителя, Който скачаше, наслаждавайки се на Татко, който Му се наслаждава.

Бог използва пророк Софония, за да изрази Себе Си относно народа Си. Изразът Му прилича много на Исус в Лука 10:21.

ГОСПОД, ТВОЙ БОГ, Е СРЕД ТЕБЕ – СИЛНИЯТ, КОЙТО ЩЕ ТЕ СПАСИ, ЩЕ СЕ РАЗВЕСЕЛИ ЗА ТЕБЕ С РАДОСТ, ЩЕ СЕ УСПОКОИ В ЛЮБОВТА СИ, ЩЕ СЕ ВЕСЕЛИ ЗА ТЕБЕ С ПЕСНИ (Софония 3:17).

Използваната тук еврейска дума за „радост“ е „соус“. Тя означава: „да бъдеш сияен; весел; да се радваш много; да се смееш; да се радваш на някого.“ Когато обаче думата „радост“ се използва за втори път, това е еврейската дума „гиил“. Това означава: „да се въртиш под въздействието на бурна емоция“. Създателят на вселената е весел и може да се наслаждава на Своите хора. Той също така е в състояние да се върти наоколо и да изпитва бурни емоции за нас. Ако Божият гняв беше голям, защо и Неговата радост не би била голяма?

Вярвам, че пророческото слово в Софония 3:17 се изпълнява в Лука 10:21. Исус сред Своя народ ще го спаси и ще се радва за тях, докато се *успокоява* в Своята любов и пее над нас. Както Исус подражава на Своя Баща, ние трябва да подражаваме на Него. Буйната радост е част от нашето наследство.

Софония 3:17 също ни казва за това, че Бог пее. Еврейската дума „инна“ се използва за пеене. Тя означава: „скърцане, вик на радост, да издавам свирещ звук, радост, прокламация, пеене, триумф“. В Псалм 67:4 псалмистът казва: „**Да се веселят и да възкликават [англ.: „да пеят от радост“] народите**“. „Народите“ означава останалата част от света извън Израел. „**Пея**“ в Псалм 67 е същата еврейска дума, използвана в Софония 3:17, „ранан“ или „рина“. Това означава, че трябва да сияем и да издаваме свирещ звук на радост (радостен шум).

Знам, че е трудно да си представим как би звучал Бог като пее, но това ни дава известна представа за това какво би могло да бъде. Пеенето Му е изпълнено с радост и триумфални викове. Ако Той може да изговори съществуването на дневната светлина, представете си какъв е Неговият вик на радост.

Причини да се радваме

В Лука 10:18 се казва, че Исус гледаше как сатана пада от небето като светкавица. Исус не се зарадва на тази гледка, нито се зарадва, когато даде на учениците власт над змиите и над цялата сила на врага. Той се зарадва на факта, че Баща Му е удържал тази мъдрост от благоразумните и я е дал на бебетата (вижте Лука 10:21).

Само една странична бележка тук. В Лука 10:19 Исус казва: „**Ето, дадох ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви навреди**“. Думата, използвана за „власт“, когато Исус говори за първи път, е силата, която Той даде на учениците Си. Тази дума е егзоусия и означава: „власт, разрешение, юрисдикция, свобода, свръхчовек, силата на задушаване.“

„Змията“ означава: „хитрост и мъдрост на човек“. „Скорпиони“ означава: „ужилването на смъртта“. Вторият път, когато се използва „сила“, тя се отнася до

силата на врага. Тази сила е гръцката дума „дунамис“. Това означава: „сила за извършване на чудеса със способности и изобилие“.

Силата, която Исус дава на ученика, е по-голяма сила от тази на дявола. Въпреки че врагът може да ходи в чудодейна сила, ученикът може да ходи в разрешение да използва силата на Бог. Той може да използва своята юрисдикция, за да спре мъдростта на хората и да се изправи срещу жилото на смъртта. Той също няма да бъде наранен правейки това. Не забравяйте, че тази сила е дадена на ученик на Исус, а не просто на някой, който реши, че иска да управлява дявола. Ето защо Той каза: правете ученици от народите (вижте Матей 28:19). Това също е причина да се радваме в Господа.

Исус беше хвален преди да се роди

И щом Елисавета чу поздрава на Мария, младенецът заигра в утробата ѝ; и Елисавета се изпълни със Святия Дух (Лука 1:41).

Йоан Кръстител скачаше от радост още в утробата на Елисавета. В резултат на това тя се изпълни със Святия Дух. Ако не се страхуваме да покажем радостта, която идва от срещата ни с Исус, другите ще се спасят и изпълнят със Святия Дух в резултат на тази радост (вижте Псалм 40:3). Има по-голяма сила, отколкото познаваме в чистата радост от познаването на Господ.

И Мария каза: Величае душата ми Господа и зарадва се духът ми в Бога, Спасителя моя (Лука 1:46-47).

Смята се, че Мария е изпяла тези думи на Господ. Думата „зарадва се“ е същата дума, използвана, когато се говори за Исус, който хвали Бог в Лука 10:21. Агалиао означава да скачаш наоколо. Духът на Мария скачаше от радост, когато тя изпълняваше волята на Бог.

Като видяха звездата, се зарадваха твърде много.

И като влязоха в къщата, видяха Детето с майка му Мария, паднаха и му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, поднесоха Му дарове – злато, ливан и смирна (Матей 2:10-11).

Подобно на цар Давид, тези царе се зарадваха с изключително голяма радост, когато видяха Избавителя. В тяхната култура *падането* или кланянето е било акт на дълбока почит. Те пророкуваха това, което един ден ще направят останалите царе на света (вижте Псалм 86:9 и 110:1). Голяма радост и поклонение винаги ще предшестват Исус.

И внезапно заедно с ангела се яви голямо множество небесното войнство, което хвалеше Бога с думите: Слава на Бога във висините. И на земята мир между човечите, в които е Неговото благоволение (Лука 2:13-14).

Хвалението на Исус започна с Елисавета и Мария, преди да се роди. След това царете се поклониха пред Него и се поклониха на едно новородено. И изведнъж множество небесно войнство се появи хвалейки Божията слава във висините. Винаги е имало много вълнение около Исус. Вярвам, че Неговото присъствие го изисква.

Търсене на похвалата от хора

Едно нещо, в което можем да сме сигурни относно живота на Исус на земята е, че Той никога не търсеше похвалите на човека. Той никога не смяташе, че е важно да спечели одобрението на хората, за да изпълни съдбата Си. При нас не винаги е така.

Ние се борим да спечелим приемането на другите и разглеждаме реакцията им като мерило за нашия успех.

защото те обикнаха повече похвалата от човеците, отколкото похвалата от Бога (Йоан 12:43).

Йоан използва гръцката дума „докса“ за думата „похвала“. В класическия гръцки докса означава: „мнение, преценка, предположения, очакване“. Когато споменава главните управници, които тайно вярват в Исус, Йоан пише, че те са обичали одобрението, мнението или очакването на хората за тях повече от Божието, така че те продължават да крият вярата си.

Тези главни управници, които имаха сила и власт, се страхуваха да не бъдат изгонени от синагогата. По някакъв начин похвалата и доброто мнение на фарисеите бяха по-важни за тях от одобрението на Бог.

Това може да служи като предупреждение за всички нас. Фарисеите не започнаха да служат на Бога като „гнездо от усойници“, както ги нарече Исус (вижте Матей 3:7). Те имаха добри намерения точно като нас.

ЗАБЕЛЕЖКА: Беше ми интересно да установя, че фарисеите са били самоназначени. Няма история откъде са дошли или кое племе на Израел ги е родило. Има споменавания за тях още през 160-140 пр. н. е. Те идват на власт около 76 г. пр. н. е. и променят идеята на юдаизма като религия в закон. Тълкуването на закона беше тяхното изучаване. Те бяха разработчици на един двоен закон — писмен и устен. Те вярваха, че пътят към Бог е чрез Закона. Те се противопоставиха на Исус, защото Той отхвърли ученията на устния Закон.

Понякога най-големите носители на религиозния дух са самоназначените хора: онези, които се опитват да отговорят на дадена потребност или изпълняват мечта да служат на другите. Фарисеите знаеха, че Израел се нуждае от Бог, и сами определиха начина, по който това да се случи. Опитът да се задоволят нуждите на църквата с човешки усилия все още го има. Както и да го наричате, това е религиозният дух. Водачите на хваление и музикантите често могат да носят това бреме, без да знаят, че притеснението е предназначено за ходатайство. Бог Сам отговаря на нуждите на Своя народ. Той ще използва хората за задоволяване на нуждите, но Той трябва да го инициира.

Бог усъвършенства хвалението

Чуваш ли какво казват тези? А Исус им отговори: Чувам. Не сте ли чели никога тези думи: „От устата на младенци и кърмачета приготвил [KJV: „усъвършенствал“] си хвала“? (Матей 21:16)

Мисля, че е интересно, че Господ използва думата „младенци“, когато говори за хвалението, което Той усъвършенства. „Младенеца“ е дете, което все още не може да говори ясно. И тогава се появява думата „усъвършенствал“, което означава да поставиш нещо в подходящото му положение, зряло и завършено.

Перифразирайки Матей 21:16, може да гласи: „Истинското хваление може да бъде поставено на правилното му място и да се усъвършенства от Бог, чрез устата на тези, които имат детско доверие“. Ако аз се опитам да усъвършенствам собственото си хваление, аз изваждам Бог от тази задача.

Хвалението е сила

Докато разглеждаме тези Писания, интересно е да сравним разликата между Псалм 8:2 и Матей 21:16. Исус тълкува значението на Псалм 8 в Матей 21-ва глава.

От устата на младенците и кърмачета приготвил Си хвала [KJV: „сила“] да засрамиш противниците Си, за да накараш да млъкне врагът и отмъстителят (Псалм 8:2).

А Исус им отговори: Чувам. Не сте ли чели никога тези думи: От устата на младенците и кърмачета приготвил [KJV: „усъвършенствал“] Си хвала? (Матей 21:16)

Исус тълкува Псалм 8 за нас. ХВАЛЕНИЕТО Е СИЛА. Отредената сила е напълно зряло хваление. Това е хвалението, което кара враговете на Бог да млъкнат. Хвалението е оръжието за спиране на гласа на мъките, идващ срещу нас. Обвинителят не може да устои, докато има глас, който вика хваленията на Бог.

Въпреки че няма много Писания, описващи Исус, който възхвалява Татко, Лука 10-та глава със сигурност ни дава представа за това какви са били чувствата Му по отношение на хвалението. Всеки път, когато Той излизаше сам да се моли, със сигурност е имало известно време за поклонение.

Това, което се случва насаме с Господ, все още е най-важният живот на поклонение, който някога ще имаме. Това, което се случи с Исус в Неговото лично време, се прояви в Неговия изблик на радост към Неговия Баща.

Спонтанно изразяване

А по-голямата част от множеството разстла дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и ги постилаха по пътя.

А множествата, които вървяха пред Него, викаха: Осанна на Давидовия син! Благословен, който иде в Господното име! Осанна във висините (Матей 21:8-9).

Това беше най-известната сесия за хваление и поклонение в историята. Исус правеше триумфалното Си влизане в Ерусалим и хората започваха да се събират заедно. Когато викаха „Осанна“, те всъщност казваха „спаси, молим се“. Коренът на тази дума е на еврейски, което означава „вик за помощ“. Осанна по някакъв начин се е променила и е използвана по-късно като дума за хваление, но онзи ден хората викаха за своя Избавител.

Този вик е взет от Псалм 118, който се четеше на празника на шатрите. Осанна се викаше в последния ден на празника. Това го направи още по-обидно за фарисеите, тъй като този вид поклонение беше запазено за Бог на Святите празници.

Въпреки че това беше традиционен тип отклик, не беше традиционна причина да се провеждат викания по улиците. Хората спонтанно започнаха да хвалят при идването на Исус, независимо дали наистина разбираха какво се случва или не. Те направиха традиционно нещо по спонтанен начин.

Докато фарисеите се чудеха за какво е целият този шум, Исус получаваше хвалението, което Му се дължи. Не знам дали хората в Ерусалим наистина са знаели значението на това, което правят или не. Знаем ли ние наистина значението на това, което се случва по време на хваление в църквата? В Духа се случват неща, които нашият логически ум не може да разбере. Изправени сме пред избор всеки път, когато се събираме да възхваляваме Бог. Ще бъдем ли хората по улиците, които викат: „Спаси, молим се“, или фарисеи, които отхвърлят това, което не искат да разберат?

Емоционализъм

А главните свещеници и книжниците, като видяха чудесата, които извърши, и децата, които викаха в храма: Осанна на Давидовия син!, възнегодувах и Му казаха (Матей 21:15).

В Матей 21:8 множеството разпростря дрехите си по пътя и викаше хваление. Те бяха извън града. В стих 15 се казва, че децата са били в храма и са *викали* и казвали Осанна.

Винаги, когато видя дете, което вика или вика силно, както е определено в Лексикона, винаги искам да видя какъв е проблемът. Предполагам, че викането означава, че има проблем. Когато фарисеите видяха децата да викат и хората, които възхваляваха Исус, което се правеше само на празника на Йехова, те не само завидяха на отклика, но и бяха изплашени от това, което смятаха за свръхемоционална реакция на всички, които сега се бяха проявили в тези малки деца, които викаха. Те никога не видяха, че това е истински отклик, акт на свещено хваление на Спасителя.

Колко пъти сте си мислили, че някои хора стават твърде емоционални за вашия вкус, докато са били в публично хваление? Аз знам, че съм си мислил. И все пак, ако Бог усъвършенства хвалението в устата на бебетата, тогава ще трябва да очакваме емоционалност понякога, викане на моменти, смях, танци и може би други форми, за които Давид говори в Псалмите, като треперене, което означава насилствено разклащане (вижте Псалм 2:11).

Всичко, което се случва в присъствието на Господ, е реакция или отклик на това присъствие. Дяволът искаше Исус да падне и да се поклони като отклик на него. Неговото желание беше да получи отклика, който се дължи само на Бог. Отклика към някого, като уважение, благоговение или навеждане, може сам по себе си да бъде акт на поклонение. Тъй като уважението и почитането на някого с дължимото уважение е библийско, трябва да има разлика между моя отклик към моя шеф или пастор и присъствието на Всемогъщия Бог.

Цитати

Следват два цитата от мъже, които имат подобен възглед за общото между песента за хваление и пророческото.

„Следователно Павел не би могъл да говори за „псалми, вдъхновени от Духа...“, ако е искал да спомене за заемане на традиционни оди от книгата на химните на еврейския псалтир. Композиции, които са били спонтанно „вдъхновени“ и създадени за случая са много по-вероятни.“ (Ралф Мартин)

„Пеенето на химни е разработено в църквата от първи век от сектата на Терапевтите. Описвайки техните събрания, когато някой от групата се изправя и пее химн на Бог, или нов, който сам е съставил, или стар от по-ранен композитор. Останалите следвали един по един в подходящ ред. На вечерните събрания мъжете и жените били разделени в началото; и пеели химни, понякога антифонно, често придружаващи химните с ритмични движения. „Тогаво божествено вдъхновени, мъжете и жените заедно, ставайки един хор, „пеели“ химни на благодарност на Бога Спасител.“ (Филон)

ГЛАВА 10

ВОДАЧА НА ПОКЛОНЕНИЕ/ПРОЗРАЧЕН ЧОВЕК

В тази глава бих искал да се съсредоточа върху това, което църквата нарича „водач на поклонението“. Няма Писания, които дават ясни инструкции за това какво трябва да прави водачът на поклонението, нито пък има Писания, които дори да използват думите „водач на поклонението“, но тази работа все пак съществува.

Казвам тази кратка история, за да кажа, че ако вярвате, че сте водач на хваление и призивът на Господ е върху вас, тогава се пригответе да разкриете сърцето си пред всички и при това Господ ще ви направи прозрачни. Не забравяйте, че Бог не се нуждае от врата към небето, а от прозорец без стъкло. След като водех хваление една неделя и присъствието на Господ все още беше силно в залата, един приятел дойде при мен със слово, която вярваше, че е от Бог. Този червенокос пророк се усмихна и ми каза: „Господ иска да те попита нещо днес. Ще отидеш ли пред Мен и ще подготвиш сърцата на хората Ми за Моята любов, радост, спасение, покаяние, милост и гняв? Отговори преди слънцето да залезе днес.“ Разбира се, че отговорих с твърдо и религиозно „да“. Нямах представа какво ще ми направи Бог след това и по колко начини щях да се проваля да направя това, което Той поиска.

Отначало ми беше приятно да видя сърцата на Божиите хора да се отварят и да приемат Неговата любов. Беше много забавно да гледам как мнозина се освобождават, докато се наиксват в радостта Му. След това имаше моменти, когато знаех, че спасението е в сърцето Му и всички ще трябваше да чакат това да приключи. Имах по-трудно време с покаянието. Обикновено трябваше да свиря песни за собствения си грях, когато Духът осъждаше другите. Неговата милост винаги ме караше да плача, което никога не обичах да правя публично и накрая разбрах, че трябва да има предупреждения за Божия гняв.

След известно време разбрах, че начинът, по който Бог иска от мен да подготвя сърцата на Неговите хора, е да разкрия собственото си сърце. Той не се интересуваше от това да казвам на хората как да се покаят, а аз да се покая пред тях по време на хваление. Тази работа по подготовката на сърцата беше много по-трудна, отколкото си мислех изпърво. Той ме спря в средата на една песен и каза: „Някой трябва да се спаси тук, повече никакво пеене, докато не излезе напред“. За моя изненада въпросният човек наистина излезе и се спаси. Той ме накара да спра да свиря по време на вълнуващо време на хваление, защото се опитвах да направя нещо да се случи.

Има много други истории за това как Господ прекъсваше нашите добри времена, но Той прави едно нещо последователно: прави ме прозрачен. Бих искал да кажа точно тук: „Сега съм напълно прозрачен, Боже, можеш да спреш да ме излагаш“, но знам, че Той няма да спре. Също така знам, че все още не съм напълно прозрачен.

Няколко пъти бягах от този призив, но винаги трябваше да се връщам. Врагът също се е опитвал да ме накара да спра, като е използвал силното желание за успех в света. Когато влязох в служение и в църковната система, той предизвика ревност, страх и лихварство срещу мен. Религиозният дух се намеси чрез мъчения и накрая обезсърчението и депресията нанесоха повече вреда, отколкото което и да е от другите неща, взети заедно. Все пак Господната любов и милост ме призоваваха отново и отново на едно място. Невъзможно е да спра да възхвалявам Царя, който ме спаси.

Срещи с Бог

Част от работата по водене на хваление е приближаването до Бог и способността да насърчаваме другите да правят същото. В Битие 3:8 Бог търси Адам в градината. Адам е съгрешил, ядейки от Дървото за познаването на доброто и злото и Бог сега е близо и

иска да има общение със Своето творение. Поради греха първият отклик на Адам към Божието присъствие беше да се скрие. Когато Бог каза: „Къде си?“, Той не питаше, защото не знаеше. Бог казваше (перифразирам) „Виж къде си.“

Всеки път, когато се опитваме да се доближим до Бог, ще бъдем изправени пред реалността къде сме духовно. Мнозина биха предпочели да се скрият, отколкото да се изправят пред това.

Водачът на хваление ще бъде изправен пред някои хора, които всъщност не искат среща с Бог. Те понякога ще отхвърлят възможността да се приближат поради непризнат грях или просто ще останат на повърхността на хвалението. Водачът също ще бъде изправен пред онези, които са готови да направят жертва на хваление, но не могат да намерят причина да бъдат весели за това.

Като водач не можете да позволите на дявола да ви контролира с този вид разсейване. Притеснението ще открадне вашата радост и тогава жертвата няма да бъде приета. Точно това иска врагът.

Не влизайте в дебати с онези, които поставят под съмнение изражението на радост у другите поклонници. Това е същият религиозен дух, който поиска хвалението да спре, когато Исус влезаше в Ерусалим.

Първият водач на поклонение

Първият човек, който се опита да води Божия народ към поклонение, беше Мойсей. Той доведе Израел до планината. Синай, където щяха да се срещнат с единствения си истински Бог. Нямаше прогноза за резултата от първия опит за публично поклонение. Няма прогноза какво ще се случи в неделя сутринта, когато водачът на хваление се опита да води и християнската църква.

Изход 19-та глава беше първата близка среща на децата на Израел със своя Бог. Имаше такива, които преди това имаха взаимоотношение с Господ, но Мойсей беше първият водач на поклонение, който се опита и свърза хората с техния Господар. Започвайки със стих 3 от глава 19, Бог разговаря с Мойсей, когато той се качи на планината. Той започва с напомняне, че ги е извел от робство и се е погрижил за тях. След това прави това изявление:

И така, сега, ако наистина слушате гласа Ми и пазите завета Ми, то повече от всички племена вие ще бъдете Мое собствено притежание, защото Мой е целият свят; и вие ще Ми бъдете царство от свещеници и свят народ. Тези са думите, които трябва да кажеш на израилтяните (Изход 19:5-6).

Свещениците бяха от семейството на Аарон, левит. На тях им беше позволено да се приближат до Бог; Божието желание обаче е цял народ да бъде наречен свещеници и да се приближат до Него. Това остава Неговото желание и чрез кръвта на Исус сега е възможно.

Няма условия за Божията любов, но има условия за приближаването до Него. Винаги е било намерението на Бог всички ние да можем да се приближим до нашия Господар, а не да стоим на разстояние и само избрани хора да се приближават до Него. Независимо от това, когато хората се сблъскаха с невероятността на Всевишния, имаше реакция.

А сутринта на третия ден имаше гръм и светкавици, и гъст облак на планината, и много силен тръбен глас; и целият народ, който беше в стана, потрепери (Изход 19:16).

Ако цялото това събитие се случи днес, не се знае каква би била нашата реакция. Най-вероятно щяхме да направим същото, което евреите направиха — избягаха. Идеята за близка среща с Бог е твърде голяма, за да може повечето хора да я издържат.

И целият народ гледаше и слушаше гръмотевиците, светкавиците, тръбния глас и димящата планина; и като видя това, народът се оттегли и застана надалеч.

Те казаха на Мойсей: Ти говори на нас и ние ще слушаме; а Бог да не ни говори, за да не умрем.

Но Мойсей каза на народа: Не се бойте: Бог дойде да ви изпита и за да имате страх от Него и да не съгрешавате.

Така народът стоеше надалеч. А Мойсей се приближи до гъстия мрак, където беше Бог (Изход 20:18-21).

Когато водим хваление в църква, винаги ще има такива, които стоят далеч. Страхът от Господа е началото на мъдростта, но този страх трябва да ни накара да искаме да се приближим, а не да бягаме. Основната цел на страха от Господа, както е посочено в стих 20, е да ни предпази от греха. Тези, които стоят далеч от Духа, понякога просто наблюдават дали наистина искат да влязат, или могат просто да преценяват какво се случва. Възможно е също така да си прекарват чудесно в Духа, но изобщо да не правят външен жест.

Думата „изпита“ в Изход 19:20 означава: „изпитване на качеството на някого чрез демонстрация на стрес“. Именно под този стрес излиза нашият истински характер. Ето защо времената за хваление понякога могат да станат интензивни. Ние сме изпитвани по повече от един начин в тази интензивност.

Магарето, което Господ язди

Господ ми разкри нещо, което може да е обидно за някои и насърчаващо за други. Един ден получих слово от един приятел и то беше: „Ти си магарето, на което Господ язди“. След като се почувствах малко обиден, започнах да виждам мъдростта на това. Тогава започна да идва откровение. Ще се опитам да обясня.

Водачът на хвалението е като магарето, на което Исус яздеше, влизайки в Ерусалим (вижте Матей 21:7). Известно като впрегатно товарно животно, работата на магарето беше да носи тежестта на Неговото присъствие, носейки Господаря по улицата, за да го видят и аплодират всички. Плановите на животното дори не се разглеждаха, а само волята на Господ. Той контролираше тази бариера на натоварване без юзда — по начина, по който каза, че винаги е искал (вижте Псалм 32:9). Той го направи, разкривайки волята Си на животното и имаше послушание.

Същото трябва да се случи и с водача на хваление. Където Господ иска да отиде, никога не бива да се оспорва. Целта беше да се стигне до другата страна на Ерусалим.

Магарето чува същите възхваляващи викове като ездача, но не чувства, че са за него. Животното изпитва същото вълнение, както товарът му, но не мисли, че то го създава. Магарето получава честта да се разхожда по многобройните пелерини от хваление, които се нареждат по улицата, само заради Този, Когото носи.

Магарето не е достатъчно голямо, за да носи повече от един човек. Исус не се интересува от това да язди с някой друг. Животното беше избрано лично от Господ. Никой друг не се очакваше да язди това товарно животно освен Исус. Никой не би си помислил да помоли Господ да слезе, за да може да го поязди и никой не бива да Го предизвиква за правото Му.

Надявам се моята алегория да ви хареса и да осъзнаете посланието в нея. Както споменах в главата, озаглавена „Помазание“, песента се е превърнала в бариера на натоварване за църквата сега. Трябва да се обърне по-голямо внимание на това кой язди магарето. Спомнете си: **„Защото Моето игото е благо, и Моето бреме е леко“ (Матей 11:30).**

Християнските събрания

Всеки път, когато християните се събират, за да влязат в поклонение, водачът е изправен пред подобен сценарий като Мойсей. Колкото по-интензивно е присъствието на Божия Дух, толкова повече ще се страхуват хората. Ако те отхвърлят интензивността, както направиха евреите, единственото, което остава, е да създадат закони, които да следват, като заключат, че Духът е твърде интензивен, за да се следва лично. Когато страстта изглежда излиза извън контрола на човека, тогава духът на религията скача и поема. Като цяло резултатът е отказът.

Лични бележки:

1. Бил съм в доста диви времена на хваление с голяма група хора. Докато не се съсредоточавах върху необуздаността, а върху Господа, това никога не излизаше извън контрол, дори, когато изглеждаше, че няма да спре. Няколко секунди на свирене на нежна песен на Господа ни връщат обратно без оплакване. Факт е: Никога не съм бил във време на хваление „извън контрол“. Тъй като нямаме никакви Писания, които да ни казват да ограничим нашата ревност към Бога или да се пазим от онези, които показват твърде много радост и изблици, когато хвалят, тогава има вероятност никога да не излезем извън контрол.
2. Има моменти, когато врагът изпраща разсейване във времето за хваление. Надеждата му е да спечели внимание. Даването на още повече внимание на Бог и ходатайството обикновено спира това.

Бог избира да се разкрие по много различни начини. Би било глупаво да мислим, че Той прави нещата само по един начин. Горящия храст, който не изгаряше, привлече вниманието на Мойсей. Тресенето на планината Синай и гърмежът в небето с дим, покриващ планината, е начинът, по който Той реши да се разкрие на Израел. Илия чу Бог посред бурята като един мъничък тих глас. Трябва да бъдете внимателни, като водач на хваление, да не предполагате, че Бог ще се движи само по един начин или ще говори на хората Си по един начин. Ако се опитате да предскажете как Бог ще се движи сред хората Си, със сигурност ще Го пропуснете.

Как могат музикантите да стоят?

Разглеждайки още веднъж Изход 20:18, ще откриете, че хората се страхуваха да се доближат до Бог, но тръбите продължаваха да се надуват по време на гръмотевиците и цялата тази интензивна дейност. Защо тръбачите не се страхуваха и те?

Вярвам, че отговорът е, че Бог ще препаше музикантите за работата, която трябва да се свърши. Те ще имат необичайна сила да издържат дълги времена на поклонение и да се приближават до Неговото присъствие, без да им прилява. Музиката, която Духът освобождава в това време, ще привлече хората към планината на Господ. Всеки човек сам ще вземе решението си дали да избяга или не.

Ето, Аз изпращам вестителя Си, Който ще устрои пътя пред Мен; и Господ, Когото търсите, неочаквано ще дойде в храма Си. Да! Ангелът на завета, Когото вие желаете; ето, иде, казва ГОСПОД на Силите,

но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои, когато Той се яви? Защото е като огъня на пречиствач и като сапуна на тепавичари.

Ще седне като някой, който топи и пречиства сребро, и ще очисти левийците и ще ги претопи като златото и среброто; и те ще принасят на ГОСПОДА приноси в правда“ (Малахия 3:1-3).

Както можете да видите, ще има очистване на мотивите на водачите на хваление. Господ ще дойде като огън на пречиствач и ще погълне всичко, което не е от Него.

Съд в домът на Господа

Всички знаем, че съдът първо идва в Господния дом (вижте 1 Петрово 4:17), но това, което не успявах да видя в тези Писания на Малахия, е, че Той идва при левитите, преди да дойде в църквата. Всички фалшиви мотиви на водачите на хваление и музикантите ще бъдат съдени, преди Той да съди църквата. Разглеждането на стихове 4 и 5 показва намерението на Бог.

Тогава приносят на Юда и Ерусалим ще бъде угоден на ГОСПОДА, както в древността, както в миналите години.

И Аз, като се приближа към вас за съд; бързо ще заявя против магьосниците, против прелюбодейците, и против тези, които се кълнат лъжливо, против онези, които угнетяват наемниците в заплатата им, вдовицата и сирачето, и против онези, които онеправдават чужденеца и не се боят от Мене, казва ГОСПОД на Силите (Малахия 3:4-5).

Знам, че е трудно да бъдеш под Божия пречистващ огън, докато останалата част от църквата мълчаливо пита: „Какво не е наред с теб?“ Ако нещо от това вече ви се е случило като водач, не се притеснявайте, ще се случи отново.

Веднъж, докато водех и около две хиляди души скачаха нагоре-надолу, чух Духа да казва: „Това НЕ е Бог“. Продължавах да гледам хората, които се забавляваха и започнах да смъмрям този дух на осъждане. И пак чух: „Това НЕ е Бог“. Накрая трябваше да спра и да призная на хората, че се опитвах да направя нещо да се случи и съм виновен, че не чаках водителството на Духа, преди да започнем.

Усещах очакване от хората и ръководството да повтори мощно движение на Духа, което имахме в друг случай. Независимо дали това очакване беше реално или въображаемо, все пак беше там. Правех всичко възможно да изпълня всички надежди, които бяха натрупани в тази зала. Единственият проблем беше: „Това НЕ е Бог“.

Всички знаем, че водачът на хваление не е присъствието на Господ, а само съд, но сърцата ни разчитат на това, което сме виждали да прави човек, а не на това, което сме виждали да прави Бог. Знаех, че съм в тази ситуация и всичко, което ми оставаше да направя беше да спра.

Покаях се, както и много от хората, и имах време на истинско търсене на Господ за членовете на групата и за мен. Не можех да разбера дали ръководството е съгласно с мен или не, тъй като твърде много се страхувах да погледна в тяхната посока. След около петнадесет минути молитва и покаяние това прекъснато събрание имаше Духа на Господа в себе си. Започна да се появява бавен прилив на радост и ние с групата навлязохме в спонтанна песен, която продължи около тридесет минути. Това беше единственото истински помазано време на хваление, което имахме на тази тридневна конференция.

Аз лично водех битка с исканията на хората и с човекоугодническия дух, с който се борех постоянно. В края на това време попитах Господа как да преминавам подобни неща в бъдеще. Той ми даде впечатление, че трябва да превърна очакването на хората във вяра, като първо направя прокламации на вяра в песен, след това като насоча цялото внимание и възхищение към Него. Святият Дух е тук, за да ни води към този вид прокламация и насочено възхищение, но аз трябва да слушам, за да го направя.

Интензивност

Хвалението ще става все по-интензивно. Тази интензивност е предшественик на действителното присъствие на Бог. Сцената на планината Синай беше само пример за това каква е интензивността на Бог. Вместо да отстъпят и да предпочетат взаимоотношение с Бог чрез Мойсей, те трябваше да паднат и да се поклонят на своя Избавител. Ще стоим ли надалеч или ще се приближим и ще позволим на Бог да ни се

докаже чрез демонстрация на стрес? Не може да се каже какъв ще бъде резултатът от следващите ни истински срещи с Бог.

Позволете ми да добавя малко баланс към това. Когато говоря за интензивност, нямам предвид само писъците и дивите танци и подскачането наоколо (сякаш под влияние на бурна емоция), но и интензивността на Божието присъствие. Понякога реакцията към Него ще бъде плачене или падане по лицето ви пред Неговата слава. Друг път ще бъде вдигнати ръце в пълно преклонение пред Господаря. След това има съкрушен и разкаян човек, който може само да се поклони ниско пред своя Цар. Да хвалим Бога и да откликваме на Него трябва да бъде спонтанно действие от сърцето. Бог е интензивен; ние не сме. Внимавайте, като водач на хваление, да не принуждавате другите да действат интензивно, когато хвалят. Ако реакцията им на интензивно време с Бог е интензивна, нека си бъде такава.

Прозорец на небето

Не вярвам, че Бог търси водач на хваление, който да бъде врата към небесата. Мисля, че Той иска прозорци без стъкло да служат в дома Му. Да бъдеш прозрачен пред Бог и човека е първата стъпка в превръщането в прозорец без стъкло. Позволете ми да ви покажа какво съм видял досега по този въпрос. Освен факта, че воденето на хваление може да се окаже духовно опасна работа в църквата, има и фундаментални неща, които трябва да се имат предвид, преди да заемете тази позиция.

Във 2 Летописи 20:19 Йосафат (цар на Юда) потърси Господ за победа над враговете, които бяха заобиколили Юда (вижте Глава 3 от тази книга, „Хвалението като стратегия“). След като дойде божественият отговор, Йосафат се поклони ниско до земята. Народът на Юда направи това, което направи царят им, и също се поклони ниско. Тогава група левити от синовете на Корей и Каат се изправиха и започнаха да водят, като откликнах на Господа с хваление със силен глас. Те водеха хваление, което имаше вяра в него. Може би те видяха ангелите на небето да викат и да възхваляват Бога, така че просто откликнаха на това, или може би просто имаха впечатление, че Бог трябва да бъде хвален по по-ликуващ начин. По какъвто и да е начин да са решили да направят това сред хората, които бяха на лицата си, не знам, но точно тогава те се превърнаха в прозорци към небето и целият Юда последва тяхното водителство. Това е, което означава да бъдеш прозрачен пред Бог.

Поклонение във вяра

Вярвам, че Господ ни показва как да се покланяме във вяра, както и с Дух и Истина. Исус каза в Матей 17:20: **„Ще КАЖЕТЕ на тази планина: Премести се отгук там...“** Трябва да кажем с устата си. Има неща, които трябва да прокламираме на глас, дори когато все още не виждаме победа. Стените на Ерихон бяха съборени от Божиата сила, но не и докато не се издигна победоносния вик. Това беше вик във вяра.

Бог говори на Исус Навин и каза: **„[англ.: „ВИЖ“,] Предадох в ръката ти Ерихон, царя му и силните и храбрите му мъже“ (Исус Навин 6:2)**. Бог заповяда на Исус Навин да ВИДИ с вяра, че градът ще падне в ръцете му. Той му беше дал победата над града, дори когато стените все още стояха. Исус Навин трябваше само да ходи в това.

Въпреки че маршируването около Ерихон беше странно нещо, хората бяха свикнали да следват свещениците, носещи ковчега. Левитите използваша вярата, която хората имаха в тях, за да изпълнят целите на Исус Навин, който изпълняваше целите на Бог. Те се покланяха (служеха) във вяра.

Всички сме виждали хора да следват музикална тенденция или група, която много харесват. Те ще следват хваление, когато е помазано, по същия начин. Идва време, когато помазаното хваление ще се слуша повече от всеки друг вид музика. Истината ще бъде всичко, което всеки иска да чуе и вярата ще дойде чрез слушане.

Посвещение в песен

Пеенето на Божието Слово и пеенето на истините, които са ни обещани, не е по-различно от изричането им (вижте Римляни 10:17). Ние сме не по-малко задължени да изпълняваме посвещенията си към Бог, защото сме ги пяли в песен в неделя, отколкото сме след посвещение със сълзи. Когато водите песни като „Предавам всичко“, трябва да знаете, че Бог сега очаква пълно предаване на Него. Нашето хваление ще се превърне в ужасен шум за Него, ако не почитаме това, което сме Му посветили.

Вярвам, че отминаха дните, когато се събираме и правим силни изявления на вяра в една песен и не ходим в това. Вярата без дела е мъртва, дори когато просто я пеете (вижте Яков 2:26). Ако сте водач на хваление, бъдете сигурни какво пеете и карате другите да пеят с вас, защото Бог ви чува и ви хваща с думите ви.

Научаване да се чака Господ

Да чакам Бог беше най-трудното нещо, което някога съм правил. Отдавна бях научил: „Трябва да поддържаш шоуто“, така че да стигна до място на чакане се оказа доста голямо предизвикателство. В повечето случаи бях твърде притеснен службата да върви добре, за да чакам Святия Дух да направи нещо.

Божие търпение към мен е било без мярка, докато съм вървял слепешката в места в Духа, в които съм нямал работа да ходя. Когато трябваше да чакам, продължавах напред. Когато трябваше да предприемам по-агресивна стъпка, се забавях. И двете неща са много опасни.

Бавно, с насърчението на един пастор, открих някои начини да чакам Духът да ми дава указания.

Като водачът на хваление, колкото и да чувствате, че чувате Бог за промяна в начина, по който вашата църква се движи в поклонение, нищо няма да се промени, докато ръководството не е в пълно съгласие с вас. Бог няма да почете това, което правите, без ръководството да бъде уважено и на място.

Святият Дух започна да ме убеждава да спра да правя списък с песни в събота вечер. Той ми каза: „Просто Ме остави да те вода“. Въпреки че всички говорим за това колко е прекрасно да бъдеш воден от Духа, ние наистина често не Го оставяме да го направи.

Първоначално неделата беше плашеща, но по-късно стана страхотно забавление. Изглежда, че винаги се справям по-добре, когато съм под напрежение и нямам истинско разбиране къде отивам. Въпреки това започнах много неприятности в църквата, когато звучеше сякаш съм се загубил. Групата беше смутена, когато отивах в Духа и те не знаеха къде е това. Да, следването на Святия Дух в началото не е хубаво нещо. Имаше много пъти, когато смущението ме побеждаваше и желанието да се харесам ставаше много силно. Хората ме възнаграждаваха с одобрение, когато се връщах към традициите, на които бяха свикнали. Те също така се радваха, както никога досега, когато откривах това, което Духът искаше.

Най-добрият начин да се научите да следвате Духа в поклонението е да го правите възможно най-много у дома или в малка доверена група. Чакането е по-малко болезнено и има по-малко разсейвания. Има нещо в неделната сутрин, което наистина изкарва онзи религиозен дух, който казва: „Просто искам църквата да върви добре и да не е твърде дълго“. Музикант, който се лута в Духа, опитвайки се да открие какво да прави по-нататък, ще внесе истинско напрежение в църквата. Ето защо е най-добре да практикувате това у дома. Понякога може да откриете, че истинското ви призвание за водене на хваление е у дома и изобщо не е в църквата.

Чакането има много форми

Един от начините да чакаме Бог е да свирим песен за хваление и да продължаваме, докато нещо не започне да се разчупва в съпротивата на Духа. Или просто свирете инструментално за известно време и стойте в/нагласа на хваление. Еврейската дума „замар“ означава: „да свириш на струните на инструмента в прослава“. Давид правеше това за Саул и измъчващите духове го напускаха (вижте 1 Царе 16:16).

Уверете се, че инструменталистите са изкусни, тъй като това беше изискването в Писанието. Не „си дрънкайте“ на инструмента; което означава просто да свирите или да експериментирате на инструмента без реална цел. Това също не е възможност да се покажете, макар че това винаги е под въпрос, когато музикант започне да свири инструментално. Направете това, което свирите, продължение на това, което току-що сте пяли. Това не означава само мелодията, а емоцията на пеенето. Инструменталната част на песента трябва да накара хората да се замислят или да започнат да пеят собствената си песен на Господ. Ако групата просто се опитва да впечатли тълпата, няма да има размишления за Господа. Скоро ще се разочароват от инструменталните части и ще започнат да се оправдават защо не смятат, че трябва да изпробват такива неща. Не се отказвайте да опитвате, ако да намерите Духа отнема повече време, отколкото сте си мислили. Понякога Той го прави трудно да се доберете до Него, за да засили вашата решимост да Го намерите.

Говорете някога с бегач на дълги разстояния. Той ще ви каже, че има нещо, което се случва във вас, когато сте изминали дълъг път. Има чувство, което може да бъде изпитано само при бягането на това разстояние. Същото важи и за Духа. Има нещо, което се случва, след като сте се молили или хвалили дълго време. Ходатаите разбират тази идея.

(Повече за чакането на Господ има в последната глава, наречена „Практическата страна на хвалението“.)

Значение на водача

Думата „водач“ означава „ръководител“ в Новия Завет. На еврейски това означава: „командир като окупиращ фронта, военен или религиозен, капитан, началник и т.н.“ Друга дума на гръцки, която означава водач, е „епаиро“, което означава „да се издигнеш“. Водач на поклонението буквално се превежда: „военен или религиозен ръководител за поклонението и служението на Бог“. Ако се чувствате квалифицирани да водите другите да служат на Господ, тогава да се наречете „водач на поклонението“ е ОК.

По-скоро бих казал, че водачът на поклонението в църквата трябва да се нарича „водач на хвалението“, защото хвалението е оръжието, с което стигаме до мястото на поклонението. След като влезем в Божието присъствие, всички знаем как да „се поклоним ниско и да служим“. Ако се опитате да ръководите това поклонение, ще застанете на пътя.

Паднал водач на хваление

Сатана е създаден да води хвалението на небето (вижте Езекиил 28:13-14). Всеки път, когато възхваляваме Бога и водим другите в тази позиция, ние изместваме дявола и правим точно това, за което той е създаден.

Представете си, че сте създаден за някаква работа и след това напускате тази позиция. Дори да сте искали да напуснете, може да се надявате, че отсъствието ви ще създаде празнота, която не може да бъде запълнена. Сатана може би е смятал, че напускането му от тази страхотна работа ще доведе до замлъкване на всяко хваление. Ами, не стана така. Цялото тяло на Христос сега виква хваленията на Бога и всеки, който води това хваление, ще бъде подложен на негодуванието и ревността, които само сатана може да предизвика.

Човешкото същество е създадено да се покланя и да хвали. Дяволът би искал това хваление да бъде насочено към него. Всеки път, когато хвалим и водим другите да хвалят Бога, ние нанасяме още един смъртен удар по плана на врага да привлече цялото хваление към себе си. Това е друга причина, поради която воденето на хваление е страховтна, но опасна работа.

Признание

Тогава, като Го изведе на една висока планина и Му показа всички царства на света, в един миг време, дяволът Му каза:

На Тебе ще дам цялата тази власт и слава на тези царства, защото на мен е предадена и аз я давам на когото искам.

И така, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.

А Исус му отговори: Писано е: „На Господа, твоя Бог да се покланяш и само на Него да служиш“ (Лука 4:5-8).

Когато дяволът се опита да накара Исус да му се поклони, гръцкият превежда „поклонение“ с две думи. Първата е проскунео: „целуване на ръката, както кучето лиже ръката на господарите си“; а втората е „енопион“, което означава „да гледаш в лицето или да откликнеш на присъствието на някого; към който друг насочва погледа си.“

Сатана искаше Исус да признае присъствието му като някой достоен. Целта му беше да получи признание. Не просто признание от когото и да било, а истинско признание от Самия Господ.

Дяволът знаеше, че ако накара Исус да го признае, всички останали ще го последват. Битката, в която все още сме, са усилията на врага да ни накара да признаем него, а не Господ. Дяволът не иска никой да го обича, а само да го признае и да му служи. Личното признание беше най-голямото прегрешение на Луцифер.

Нуждата на музиканта от утвърждаване обикновено го кара да търси признание, вярвайки, че това ще поправи тази нужда. Само Бог може наистина да утвърди някого там, където няма да се нуждаят от безкрайни дози от това, за да оцелеят. Сатана иска водача на хваление да търси признание за себе си, докато Духът иска да търсим Бог и потвърждението, което идва от подобие на Христос.

Желанието за признание може да бъде под няколко различни форми, което затруднява „разпознаването“ му. Понякога водачът ще използва мълчаливото действие, надявайки се всички да се поинтересуват, за да разберат за какво мълчи. Други ще запълнят сцената с всякакви инструменти или неща, които привличат много внимание към себе си. Надутостта е ефективен инструмент за признаване. След това има и такива, които ще СПРАТ всичко, когато имат проблеми да се чуват достатъчно добре или ще отправят фини изисквания другите да бъдат подчинени на тях. Понякога те лично ще питат хората в събранието дали се чуват и ако има някакво съмнение относно тяхната чуваемост, те ще отидат при озвучителя, сякаш е самият дявол.

Личният ми начин да търся признание беше тънко да казвам на всички за всички известни хора, с които съм работил през годините. Мислех, че се опитвах да се направя достоверен, без да се налага наистина да свиря.

Бих могъл да напиша книга за начините, които музикантите използват, за да бъдат разпознавани, но най-важният факт за това е, че това е, което сатана искаше най-много от всичко.

Пейте сърцето си

В традиционната хвалебна служба се пеят много велики химни и някои от новите песни, които се пишат за хваление, са пълни с радостта за Господа. Но в даден момент в тази служба е важно хората да изразят собствените си чувства към Бог. Тъй като много хора имат много задръжки да правят нещо подобно, те се нуждаят от

насърчение. Разбрах, че когато пея собственото си сърце на Бог, почти винаги е общото сърце на хората в това събиране. Това е проста концепция. Когато съмишлениците се събират, те са еднакво мислещи. Всеки може да има различни обстоятелства, управляващи живота им, но в по-голямата си част те ще бъдат единомислени по отношение на Исус.

Чакам Духът да ми даде насока за това как да дойда пред Престола. Понякога това става чрез изразяване на милостта на Бог, тъй като тази група се нуждае да чуе за тази част от Божия характер. Понякога е необходимо да пеете хваленията на Бога с всички сили. След това, понякога е да стоите силно в Духа и да ходатайствате за изгубени семейства. Това е учене как да обедините тялото за целите на Бог.

Цар Давид можеше да пее собственото си сърце пред Господа и когато неговите оплаквания, пророчества и преклонения се издигнаха до небето, Бог нарече всичко това хвала. Еврейската дума за цялата книга на Псалмите е ТеХИЛЛА, което е технически и музикален термин за песен, която издига Бога. Всички псалми изразяват сърцето на автора. Някои от тях изразяват сърцето на целия Израел. Някои говорят за Божията милост към Неговия народ; някои разказват за гнева Му. Извода, до който стигам е, че неделната сутрин трябва да бъде израз на вашето сърце към Бог и на Неговото сърце към народа Му. Не винаги трябва да е шаблонно. Бог не се страхува или обижда от вашата действителност.

Поддържайте баланс, ако водите хваление. Уверете се, че не използвате църквата за личен център за оплаквания. Ако разгледате Псалмите като свой пример, ще откриете, че почти винаги има някакво решение или победа за всяка беда. Бог е тази победа и Неговата радост е нашата сила.

Общуване между Бог и Неговите хора

Да се научим да общуваме с Бог и след това и с Неговите хора, трябва да бъде амбицията на водача на хвалението. Наградата за това не е реакцията на хората, а това, което се печели от общуването с Бог.

Всъщност можете да бъдете инструктирани как да направите това, но то трябва да идва от изкусни хора. 1 Летописи 15:22 ни казва, че това е било изискване за левитите. Въпреки това, колкото и да четем или колкото и поучение да имате по този предмет, няма заместител за времето с Бог. Научавате се да общувате с Господ, като общувате с Него. Бог не се интересува само от учене и интелектуален напредък. Той е Бог на опита и реалността. Ако отделите време с Царя, ще откриете, че Той е досегаем и готов да говори с вас.

По същия начин вие опознавате Божиите хора, като прекарвате време и с тях. Прекарването на време с хората не означава да слушате техните оплаквания и да го пишете в следващата си песен за хваление, а да търсите Божието сърце за тези хора. Ако се успокоите в неделя сутринта, ще започнете да усещате какво е на сърцето на хората, които влизат през вратата. Грехът всъщност вика в духа да бъде спрял (вижте Битие 18:20). Болестта има свой собствен звук; нуждата от насърчение често е лесно забележима; желанието за повече от Господ обикновено е точно под повърхността на повечето хора. С известна настройка водачът на хвалението може да намери сърцето на Бог и сърцето на Неговия народ и всичко това може да се случи в рамките на няколко минути преди началото на събранието. Трябва да сте достатъчно смели, за да чакате, и достатъчно тихи, за да чуете.

Знам, че десет минути преди хвалението да започне, всички от тима за хваление се молят, като молят Бога да дойде и да направи нещо в службата. Въпреки всичко това, водачът трябва да може да чуе Духа, преди да се разпознае каквато и да е реална решителност какво да се прави. Ако не, ще бъдете обречени да се повтаряте неделя след неделя.

ГЛАВА 11

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ПРИЕМЛИВАТА ЖЕРТВА?

Замисляли ли сте се някога какво мисли Бог относно начина, по който Го хвалим? Понякога съм мислил, че Той не може да не се наслаждава на начина, по който се опитваме да се доближим до Него. Друг път съм си мислел, че Той трябва да бъде благословен с този страхотен радостен вик.

Тъй като няма измервателен уред за аплодисменти, спуснат от небето, силата на Неговото присъствие е нашият измерител за разбиране на приемливото хваление. Дори да изглежда, че няма присъствие на Духа, ние си продължаваме напред с църковните дела. Това, разбира се, е в името на това събранието да върви добре. Желанието събранието да върви добре по някакъв начин е завладяло много църкви. Това желание дори понякога е угасяло Духа.

Без значение какъв е дневният ни ред за времето на хвалението, има някои правила, които Самият Бог е установил, отнасящи се до тази жертва.

Жертва

Почти всички гръцки и еврейски думи за „жертва“ говорят за „принос“. Някои говорят за „убийство, дар или жертвоприношение“. Едно от определенията за принос е „да се приближиш“. Жертвата или приносът може да означава да се приближите до Бог; с други думи, цената за приближаване до Бог.

Ако искате да опознаете някого, по някакъв начин ще трябва да се включи жертва. Ако искам да отида в дома на някого, за да го посетя, ще има жертва да отида. Усилията, необходими за излизане от личния ми живот (зоната на комфорт) и влизане в цената да бъда приятел на някого, са жертва за това приятелство. На английски език казваме, че „отиваме в нечия къща“. Евреите биха възприели това като „приближаване“ до някого. Използвайки тази идея, ние не „ходим“ на църква, а се „приближаваме“ до Бог, показвайки готовността си да платим цената за това взаимоотношение.

Бог искаше това взаимоотношение толкова много, че принесе Върховната жертва, за да го получи. Няма съмнение, че Бог разбира жертвата и истинския смисъл на приноса, който е необходим, за да се приближи до някого. Разбираемо е тогава, че ако искаме да знаем повече за „жертвата на хваление“, трябва да отидем при Господ за този отговор.

Първия принос

И след време Каин принесе от земните плодове принос на Господа.

Така също и Авел принесе от първородните на стадото си и от тлъстината му. И ГОСПОД погледна благосклонно към Авел и приноса му,

А към Каин и приноса му не погледна така. Затова Каин се огорчи твърде много и лицето му се помрачи (Битие 4:3-5).

Това е примерът, който ще ни покаже как да платим цената за приближаване до Бог. Интересно е да се отбележи, че Каин направи своя принос от излишъка си, а не от първите си плодове. Първите думи в началото на стих 3 са: „**И след време...**“ Това означава краят. В края на жътвата, когато е извършено всичко и са отчетени всички

излишъци, Каин направи своя принос. Времето да бъдем благодарни на Бог не е в края на всичко, а в началото.

След като приносът на Каин не беше уважен и лицето му се помрачи, Господ му даде указания как да принесе принос, приемлив за Него.

Ако правиш добро, няма ли да бъде прието? Но ако не правиш добро, грехът лежи пред вратата и се стреми към тебе; но ти трябва да го покориш (Битие 4:7).

Бог не споменава начина, по който приносът на Каин би бил приемлив, а как той би бил направен приемлив. Каин би бил приет, ако прави добро в своя принос. Тази дума „добро“ на еврейски е „тоуб“. Тя означава да бъдеш: „радостен, весел, честен, преуспяващ“. Бог казва, че начинът да Му се принесе принос, по който принасящият да бъде приет, е да го направи с весело сърце. Принасяйте жертвата си на Него с радост. Думата „приет“ (еврейската дума сехайт) означава: „да бъдеш издигнат, въздигнат, издигане в ранг или характер“.

В обобщение на този стих, ако искаме да се доближим до Бог, ще трябва да направим радостен принос за желанието си да Го познаваме и по този начин ще бъдем издигнати и нашият ранг и характер ще бъдат издигнати.

Перифразирана версия на стих 7 може да гласи: „Ако можеш да намериш радост в Моето избиране на жертвата на брат ти над твоята, Аз ще те издигна.“

Подминавани ли сте някога, когато е било време за избиране на хората за тима за хваление? Чувствали ли сте се сякаш са се отнесли несправедливо с вас? Мислили ли сте си, че бихте могли да вършите тази работа по-добре от този там горе? Ако отговорът е да на всички тези въпроси, тогава е време да разберете, че тези неща са ви се случили, за да видите дали ще приемете радостта и приемането на Божия избор за този час. Ако всички знаехме, че има по-голямо благословение в приемането на Божия избор с радост, в църквата нямаше да има толкова завист, раздори и ревност.

Има цена, включена в приближаването до Бог, независимо дали Той приема вашата жертва или не. Знаем, че това може да не звучи като „милия Бог“, с който сме свикнали, но просто да изпеем песен на Господ не означава, че Той ще я приеме като хваление. В Библията има само един стих, който казва, че Той обитава хвалението (ТеХилла) на Израел (вижте Псалм 22:3). Състоянието на сърцето е, което кара Господ да обитава тази жертва, точно както винаги е било (вижте Псалм 51:16-17).

Каин уби Авел

В стих 8 се казва, че Каин разговаря с Авел и когато излязоха на полето, Каин уби брат си. За какво си говореха Каин и Авел? Какво би могло да се каже, което би накарало човек да убие собствения си брат? Как този инцидент се превърна в такава омраза?

Бил съм поправян преди от Бог и никога не съм чувствал нищо освен любов и утеха, дори когато корекцията е изглеждала груба. Не вярвам, че омразата на Каин идва от наказанието му. По някакъв начин Авел произнесе правилните думи, които вбесиха Каин. Случвало ли ви се е да се чувствате ядосани заради чуждо благоволение? Понякога се чувстваме оправдани да се възмуцаваме от някого с благоволение, ако не са толкова смирени, колкото смятаме, че трябва да бъдат.

В тези стихове има повече въпроси, отколкото човек може да си представи, но Бог дава ясно да се разбере какво се е случило с Каин във втората половина на стих 7. **„Но ако не правиш добро, грехът лежи пред вратата и се стреми към тебе; но ти трябва да го покориш.“**

Каин не намери радостта си и грехът чакаше да се възползва от тази ситуация. Единственият изход е да управлявате влиянието му в живота си. Каин трябваше да овладее желанието, което грехът изпитваше към него. Ние трябва да направим същото.

Ето една интересна бележка за имената на Каин и Авел. Каин означава „притежание“, а Авел означава „дъх“. Дъхът е друга дума за дух. Да бъдеш притежаваш често ще убие духа на другия.

Праведна жертва

Жертвите на хвала, които принасяме на Бога, ще бъдат праведни чрез пречистващия огън на Господа (вижте Малахия 3:1-4). Тогава приносите на Юда и Ерусалим ще бъдат праведни и приемливи за Него. Сърце, изпълнено с радост за Господ и Неговите избори, е праведна жертва.

ГЛАВА 12

ПОТАПЯЙКИ РЪКАТА СИ В КУПАТА

И докато ядяха, каза: Истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.

А те, много наскърбени, започнаха всички един по един да Му казват: Да не съм аз, Господи?

Той отговори: Който натопи ръката си заедно с Мене в блюдото, той ще Ме предаде (Матей 26:21-23).

Това писание се отнася до единствения човек, който предаде Исус, но също така представлява характеристика, която може да се намери в предателите, и съдържа предупреждение за всички нас, особено за онези, призовани да служат в тялото на Христос.

Купата с масло представлява помазанието. Хлябът, който е потопен в нея, представлява словото. Всички знаем, че когато словото се изговаря с помазване, то има много по-добър вкус. Исус е Помазаникът. Когато Той вземе хляба на живота и посегне към помазанието, всички останали трябва да изчакат, докато Той използва цялото масло, което иска.

Не вярвам, че някой, който обича Исус, някога би Го предал съзнателно, но има неща, които се случват редовно на събрания, които предават Неговите цели. Със сигурност е добре да искаме да потопим ръцете си в маслото и е добре да търсим помазанието на Господ, но ако имаме склонност да се вмъкваме, за да използваме помазанието, когато Исус се движи, това разкрива презумпция, която може да доведе до това да се превърнем в препъни камък за Неговите цели.

Какво представлява помазанието

Маслото е символ на Божията сила, проявена чрез Святия Дух. Както споменах по-горе, маслото, което беше използвано на последната вечеря, беше за потапяне на хляб, за да го размекне и да го направи по-вкусен. Другите библейски употреби на масло бяха за помазване на човек за изцеление, отделяне (освещаване), назначаване в офис или изпълване с благоухание. Бог заповяда на Мойсей да помаже скиинята на събранието и нейното съдържание (вижте Изход 30:25-28). Всичко, което трябваше да бъде използвано в Господния дом, трябваше да бъде помазано за работата. „Осветен“ или „отделен“ е това, което всъщност означава помазание и свещениците, които щяха да служат пред Присъствието, трябваше да бъдат помазани, преди да могат да се приближат до Господ.

Господ даде много конкретни указания за съставките, използвани в това масло. Както споменах по-рано в главата, наречена „Помазание“, маслото за помазване беше направено от парфюмерист (вижте Изход 30:25) и беше използвано за изливане върху главите на онези, които трябваше да дойдат в присъствието на Бог. Човек трябваше да бъде помазан, за да бъде свещеник и да служи в Господната шатра. Дори предметите в Скиинята трябваше да бъдат помазани, за да станат свещени. Мойсей, Аарон и синовете на Аарон трябваше да бъдат помазани, за да изпълнят призива на живота си (вижте Изход 28:41). Слугите на Бог винаги ще трябва да бъдат помазани, за да изпълнят призива си или да изпълнят задача, дадена от Господ.

В тези примери помазаните хората, бяха избрани за работата. Те не бяха избрали себе си да бъдат помазани. Като християни, ние често чувстваме, че трябва само да решим какво искаме да бъдем в живота и в много случаи можем да осъществим това. Обаче това може да не е как Бог иска да действаме по отношение на помазанието. Не можем да знаем напълно какви са Божиите цели за нас, докато сърцата ни не бъдат

променени. Трябва да сме отдадени на Него, а не просто да търсим собствените си въображения. Помазването трябва да се приеме с благодарност, но не и да се сграбчи, което разкрива егоизъм или амбиция, и двете от които ще доведат до злоупотреба с помазанието.

Ръката

Показателно е, че в Матей 26:23 Исус каза „**Който натопи ръката си заедно с Мене в блюдото, той ще Ме предаде**“. Те потапяха хляб в маслото, за да го размекнат, но Исус каза „ръка“. Лука 22:21 също използва „ръка“, когато говори за предателя. Марк 14:20 говори за онзи, който потапя с Мен. Гръцката дума, преведена като „ръка“ в тези текстове, е чеир, което означава: „*буквално или в преносен смисъл сила; особено [от евраизма] средство или инструмент; кухня за хващане*“. Когато виждаме „ръка“ в този контекст, това означава инструмент на властта или инструмент за хващане.

Традиционно купата в центъра на масата, пълна с масло, се наричала обща чиния и всеки, който потапял хляба си в чинията, трябвало да го прави по такъв начин, че да не позволява на пръста му да докосва съдържанието на съда. Ако това се случи, маслото ще бъде осквернено. Ние също можем да оскверним маслото за помазване, ако сложим ръката си в него самонадеяно, както направи Юда. Има разлика между присъствието на Господ и помазанието на Господа. Помазанието се прилага върху някого за изпълнение на ръководена от Духа задача и трябва да се извърши с благодат и сила. Неговото присъствие е гарантирано, когато двама или повече се съберат в Неговото име. Когато се събираме в Неговото име, обикновено е за да Го почитаме и възхваляваме. Юда означава „Той ще бъде хвален“. Името му е друго име за Юда, което означава „хваление“. Това показва, че е възможно да предадем Господ, дори когато нашето намерение е да Го възхваляваме. Това може да се случи, когато започнем да си мислим, че поради нашето хваление сме спечелили правото да Го използваме.

Приготвяне на трапезата

Работата на водача на хвалението е, метафорично казано, да приготви трапезата и да представи на Господ жертвата на истинско хваление, за да може Той да я приеме. Тъй като Христос е в нас, нашата надежда на славата (вижте Колосяни 1:27) Неговото присъствие идва от онези, които Го хвалят. Неговото присъствие ще донесе живот и сила на събитието, което имаме, но трябва да помним, че Той не е дошъл на нашето събитие, нито присъствието Му е одобрение за събитието. Той е дошъл да обитава хваленията на гладни хора (вижте Псалм 22:3). Исус е Помазаникът или помазанието на събранието. Не трябва да сграбчваме силата, която Неговото присъствие носи и да се опитваме да я използваме, за да подобрим дневния си ред.

Въпреки това, когато Неговото присъствие идва, мнозина стават разтревожени и самонадеяни и често посягат към маслото. Това е като голямо семейство на масата за вечеря, което се опитва търпеливо да изчака татко да завърши молитвата, преди децата да нападнат храната. Почти е невъзможно просто да оставите тези мощни времена сами.

Когато свиря на китарата си и присъствието Му е там, звучи страхотно. Когато свиря на китарата и присъствието Му не е там, звучи нормално. Така че естествено искаме Неговото присъствие там, за да мога винаги да звуча страхотно. Божието присъствие не означава, че съм помазан китарист, но със сигурност звучи като помазан музикант, когато присъствието Му е там. Това е, което може да накара мнозина да сграбчат помазанието. Ако някой стои на този път, той със сигурност ще предаде целите на Господ.

Това е, което се случи с Юда. Той смяташе, че прави подобрене в целите на Бог, като предаде Неговия Помазаник, и потапянето на ръката му в маслото беше акт на

самонадеяност, който го накара да пожелае никога да не се беше раждал (вижте Матей 26:24).

Осуалд Чеймбърс пише в книгата си „*Моето най-много за Неговото най-високо*“ за 25 януари: „Като работници за Бог трябва да се научим да правим място за Бог — да дадем на Бог „лакът място“.“ Той предупреждава за това да търсим Бог да дойде по определен начин, а не просто да търсим Бог. Бях изненадан, че той каза, че трябва да се научим да правим място. Това означава, че не го правим естествено или автоматично.

Отделянето на време за изчакване на Бог по време на събрание може да изглежда твърде голямо напрежение. Знам, че съм се опитвал да казвам нещо, когато помазанието не е присъствало, което съм мислил, че ще бъде благословение, но обикновено просто съм угасял останалото от Духа. След няколко неуспеха открих, че Господ е готов да ни съобщи кой или какво иска да помаже за това събиране, ако сме готови да изчакаме.

Веднъж на една конференция в MorningStar, хвалението се издигаше от хората и във въздуха имаше сладък дух. Боб Джоунс беше там и той стана посред хвалението и каза: „Тук има помазание за изцеление.“ Веднага щом го каза, изцелението започна да се случва в цялата зала. Способността му да разпознае целта на помазанието на това събрание беше от ключово значение за правене на място за Господ. Мнозина бяха изцелени тази вечер. Аз не знаех какво иска да направи Господ, докато водех хвалението, но Боб знаеше. Рядко един човек ще има отговорността да разпознае всичко, което Господ иска да направи на едно събиране. Тази вечер нямаше много проповядване, но имаше много изцеления. Тази идея наистина обърква традиционната църква и мнозина със сигурност ще се оплакват от такива неща, но един ден чакането на Господ ще бъде нещо обичайно в тялото.

„С Мен“

Когато Исус каза „**който натопи ръката си заедно с Мене**“ (вижте Матей 26:23), Той направи изявление относно връзката Си с Юда. Мета е гръцката дума, използвана за „с“ в този текст и се определя като „*обозначаваща акомпанимент; сред; заемаща междинна позиция между, намирайки се близо до нещо вместо да бъде далеч*“. Тази дума показва нещо между това да си близо и да си далеч. Хладкостта може да е друго определение. Можем да сме близо до Исус и до нещата, които Той прави, без да сме интимни с Него. Юда беше запознат с Исус, но Йоан беше интимен. Има разлика.

За да има заветна трапеза с Господ, човек трябва да е близо с Господ. Единственият, който потопи и избяга, така да се каже, беше Юда. Трябва да проучим как се приближаваме към Господа с хваление и по други начини по време на събрание. Потопяме ли просто или сграбчваме помазанието и след това тръгваме да правим това, което искаме? Или чакаме да видим какво Господ иска да направи?

Исус не просто разчупваше хляба със Своите приятели, за да има поредното хранене: Той установяваше как цялото човечество може да влезе в заветната трапеза, като си припомня живота и жертвата на Месията. Това беше най-важното хранене, приемано някога. Със сигурност не е моментът да бъдем самонадеяни. Тези, които биха се държали по този начин в такава обстановка, има опасност да използват неправилно помазанието или дори по-лошо, като Юда, да го предадат.

Това не е за да се създаде парализа относно помазанието или силата на Бог, тъй като Господ използва хората, за да изпълнява Своята воля през цялото време. Всъщност Той се е направил странно зависим от Своите хора. Трябва обаче да се пазим от наглия акт да продължаваме със собствения си дневен ред, когато Святият Дух очевидно присъства и работи, за да направи нещо друго. Това е мястото на чувствителността, до което трябва да дойде цялото това служение и това ще дойде само чрез близост с Господ.

Предавам

Парадидоми [пар-ад-ид-о-ми), е гръцката дума за предателство и означава: „да се даде в ръцете (на друг), да се предаде в (нечия) власт или употреба; да се използва, да се грижи за, управлявам.“ Това наистина означава да контролираш някой друг, а в този случай означава да контролираш силата на Исус. Много учени и историци вярват, че Юда е предал Господа, за да Го принуди да вземе Своята власт като Цар. Очевидно той не очакваше Господ да бъде разпнат заради голямото разкаяние, което демонстрира, като отне живота си. По онова време това вероятно изглеждаше като благородно нещо за Юда, просто принуждавайки малко ръката на Господ. Презумпцията да мислим, че знаем по-добре от Самия Бог, ще доведе до трагичното противопоставяне на Неговите цели. Господ е делегирал власт на много хора, но тя никога не трябва да се използва за контрол на другите. Ако се опитаме да контролираме другите с нашата власт, скоро ще се опитаме да контролираме и Господ.

Ако трябва да перифразирам Матей 26:23, то би звучало по подобен начин: „Този, който сграбчва силата на помазанието едновременно с Мен, е хладък, не е близо или чувствителен към Мен и той по презумпция ще използва тази власт да постигне собствените си цели.“

Предаване над властта

Всеки път, когато Святият Дух активира помазанието върху някого, съществува риск да действаме самонадеяно спрямо него или да го използваме за собствения си дневен ред. Да се научат да служат с чувствителност към Господ ще бъде най-важният въпрос, пред който ще се изправят водачите на хваление от следващото поколение. Толкова много музиканти като мен са готови да предадат даровете и властта, които имат, за приемане и одобрение. Ако това е отношението на водача на хваление с помазание върху живота му, тогава той също ще предаде властта на това помазание.

Предупреждение

Аз съм бил виновен за това от време на време и знам колко болезнено е да бъдеш осъден за това предателство. Всъщност това е предателство на целта на Бог.

Преди да може да се случи обещаното голямо изливане на Духа (вижте Деяния 2:17), трябва да има някакъв размисъл върху начина, по който вече се отнасяме към помазанието. Ако продължаваме да се държим самонадеяно с помазанието, има опасност да последваме същия път като Юда.

Връзване на младите шампиони

В историята на Самсон, младият шампион, имаше две заплахи за неговата благочестива цел на земята. Едната беше жена, а другата беше похвала. Това може да звучи объркващо, но нека ви покажа какво имам предвид.

Този млад шампион беше развълнуван и раздвижен от Божия Дух да започне да стои под потисничеството на филистимците. **„И Господният Дух започна да го подготвя [англ.: „раздвижва“] (Самсон) в Маханедан, между Сарая и Естаол“ (Съдии 13:25).** Той беше обучен от Духа да събуди Израел от духовния сън, в който беше, и да се бори срещу враговете на Бог. Думата „раздвижва“ в този стих означава: „да удриш редовно или да агитираш или да бъдеш смуцаван“. Святият Дух правеше всичко това.

Ние, като църква, понякога ще заспиваме духовно и трябва да бъдем събудени или развълнувани, когато е необходимо. Духът Господен създава такъв човек. Има някои млади водачи на хваление, които раздвижват и дори агитират църквата, но ние трябва да се вслушаме в предупреждението, което е в тези Писания.

Тогава филистимците отидоха, разположиха стан в Юда и се разпростряха в Лехий.

Юдовите мъже им казаха: Защо сте дошли против нас? А те казаха: Дошли сме да вържем Самсон, за да постъпим с него, както той направи с нас.

За това три хиляди мъже от Юда слязоха в процепа на скалата Итам и казаха на Самсон: Не знаеш ли, че филистимците са ни господари? Какво е това, което правиш на нас? А той им отвърна: Както те ми сториха, това им сторих и аз.

Тогава те му казаха: Ние сме дошли да те вържем и да те предадем на филистимците (Съдии 15:9-12).

Мъжете от Юда (хваление) бяха онези, които бяха използвани, за да вържат Божия шампион и да го предадат на враговете на вярата. Те предаваха Божия помазаник.

Говорех на млади потенциални водачи на хваление с надежди, че традиционната църква би приела повече тях. Някои имаха истински луди идеи, а други бяха дълбоко отдадени на Господ. Времето ми с тях се състоеше в това да се опитвам леко да охладя онова, което беше в сърцата им. Казвах ми: „Просто искам да извикам на хората и да им кажа: „Събудете се!““. Аз се усмихнах и си спомних за бавната смърт, която моята собствена ревност беше преживяла. Разбрах, че е трудно за цялата църква да получи благословение от тези изблици на страст и за един пастор, който просто се опитва да остане жив до следващата неделя, тези млади шампиони не бяха това, което лекарят предписва.

Така че един по-възрастен, по-съобразителен водач на хваление, като мен, беше използван, за да върже ръцете на тези младите. Направих това, защото носех човекоугоднически дух и знаех какво иска ръководството. Никой не можеше да бъде обвинен освен мен, че позволих на този дух да ме върже. Когато Господ започна да ме осъжда за това, аз плаках за онези, които може би съм вързал. Сега съм един от онези, които крещат с вика за събуждане.

Ако сме твърде апатични, за да разпознаем съня, в който се чувствам удобно, тогава Господ ще издигне млади шампиони, които са раздвижени от Духа. Те ще започнат битки с враговете на Бог и църквата ще бъде изправена пред събуждане или връзване на ръцете на тези шампиони.

ГЛАВА 13

ПРАКТИЧЕСКАТА СТРАНА НА ХВАЛЕНИЕТО

Смятам, че е важно да разгледаме някои практически аспекти на хвалението в църквата. Как да започнем, как да изберем правилните хора, колко голяма да е групата и т.н.? Има няколко въпроса, които са ми задавани неведнъж, затова ще ги повторя и се надявам, че те не са твърде далеч от вашата конкретна ситуация.

Това, което казвам тук, се основава на собствения ми опит и на някои разговори с други водачи на хваление; на някои неща, които Господ ме научи; и други, които просто научих по трудния начин. Всичко това, бихте могли да кажете, че е мое мнение, а не непременно слово от Господ. Ако прочетете нещо тук, което бие вашата камбана, потърсете Господа и вижте дали наистина е за вас. Знам, че мога да се свържа с идеи, които не са задължително за мен.

За пасторите

При започване на нова църква е важно, който води хвалението, да бъде помазан и Святият Дух да е върху тях, когато те водят. Има много хора, които имат добри намерения и дори някаква реална способност да свирят или пеят, но дали са помазани за тази работа? Понякога помазването е лесно да се види върху някого.

Готов ли е техният характер да се справи с воюването около новата църква и хвалението като цяло? Лесно е да скочиш с пистолета, така да се каже, и да поставиш някого в позиция, за която той още не е готов. Не позволявайте на нечие желание или ентузиазъм да повлияе на решението кой да ръководи. Решението трябва да е въз основа на помазанието със Святия Дух. Присъствието на Святия Дух е активирането на помазанието (вижте Лука 4:18).

Ако изглежда, че няма някой, който да отговаря на това описание, тогава нямайте музика на живо. Използвайте компактдискове или касети, но не хвърляйте просто някого в този огън. Ако не са призвани и помазани да направят това, врагът ще ги нареже на парчета. Не веднага, със сигурност, но с времето. Врагът разпознава водача без власт за минута и ще се възползва напълно от него. Най-добрият пример за това някой да е на грешното място са Саул и Давид. Саул беше помазан за цар в резултат на това, че хората искаха водач. Те искаха да бъдат като другите нации с човек за цар. След като Саул не се подчини на Бог, Давид беше помазан от Самуил да ръководи Израел. Чувствам, че Давид беше първият избор на Бог през цялото време, но хората искаха цар преди Бог или Давид да беше готов. Когато дойде време Давид да заеме полагащото му се място на престола, трябваше да има война, която да сложи край на царуването на Саул и да се постави Давид на негово място. В тази история има много повече, но въпросът е, че Бог има човек за всяка работа, ако можем да изчакаме Неговия избор.

Ако някой води хваление, защото не е имало никой друг, който да поеме работата, има голяма вероятност този човек да попречи на този, който Бог е избрал. През всичките тези години съм срещал само един човек, който можеше да води хваление в църква и продължаваше да търси онзи, когото Бог ще изпрати. Църквата се радваше на неговото водене, но той знаеше, че идва някой друг. Когато Божият избор дойде, той грациозно се оттегли и продължи да слави Бога от събранието. Казваше се Уес Уорлън. Споменавам името му, за да почета такова смирение и защото той продължи да хвали Господ от много по-високо място от сцената.

Наблюдаването на водач на хваление в домашна група ще ви даде представа кога може да е готов за църквата. Знакът, който трябва да търсите: всеки ще последва истинския водач без необходимост от мажоретки. Ако трябва да има последователно напъване на хората, за да влязат, или хората просто седят с празни погледи по лицата

си, този човек все още не е готов. Знам, че не е нужно да казвам това, но всичко, написано в тази книга, винаги включва и жените.

Бъдете сигурни, че познавате водача на хвалението добре както в Духа, така и в естественото. Да може да пее или да свири на инструмент не е достатъчна квалификация.

Не забравяйте да поддържате тази връзка непрекъсната и ако забележите борба в семейния му живот, това е знак, че може да не носи достатъчно дадена от Бога власт за работата. Атаката, която идва срещу музикант, който преждевременно води, често започва с проблеми в семейството.

Внимавайте за онези, които вярват, че църквата е тяхното място за успех. Църквата се превръща в тяхна сцена и скоро може да последва контролиращ дух. Тъжно ми е да кажа, че има по-голям брой музиканти и певци, които искат свой собствен дневен ред, отколкото такива, които са разчупени и изляти пред Господа. Ако можете да се опазите от свръхстресиращата нужда да имате някой на сцената, който да води хваление, вашата търпелива решителност да следвате Бог ще отклони този дух на контрол. Понякога програмите започват със сърце, което да помогне.

Когато Давид свиреше пред Саул, това прогонваше демоните. Ако музикантите в църквата свирят с амбиция или програма, това ще привлече демони на сцената и църквата. (Повече за това има в главата, наречена „Музикантът и църквата“.)

За водачите на хваление

Ако сте потенциалният водач на хваление, не забравяйте да опознаете добре пастора. Познаването на сърцето му ще ви помогне да водите хвалението, което Бог иска от тази конкретна църква. Святият Дух ще насочва посоката на хваление на една църква, за да изпълни призванието, което е в тази църква. Например, аз водех хваление църква, която имаше сърце за Израел. Голяма част от поклонението имаше чувства към Израел.

Друга църква имаше воюващо сърце заради квартала, в който се намираще, така че беше обърнато повече внимание на борбата в Духа. Все пак водачът на хвалението трябва да помни, че проповядването на Словото е това, което хората ще вземат у дома си и ще внесат в живота си. Вярата идва чрез слушане на Словото; в Римляни 10:17 не се споменава за хваление. Благодарността и хвалението са това, което всички ние свободно даваме на Исус.

Ако водите в църква и пасторът не ви позволява да се движите свободно в Духа, има голяма вероятност той да не вярва на вашето разпознаване. Отидете пред Господа и Го помолете да ви разкрие всички скрити неща, които не можете да видите. Може да се движите несъзнателно в собствения си дневен ред и пасторът да не иска да нарани чувствата ви, като ви каже. Може да се страхува да не загуби единствения водач на хваление, който има, или просто да не е сигурен как да се обърне към вас. Понеже се движите свободно у дома или в малка група, това не го прави подходящо за църквата. Пасторът не е единственият, с когото Бог ще говори по отношение на вашата църква, но той ще бъде окончателното решение. Дори ако пасторът греши, Бог няма да го заобиколи във ваша полза. Говоря това от трудно усвоен опит.

В предстоящото движение на Господ към спасение ще има много музиканти, които ще се опитват да откликнат на призив, който не разбират. Един звук ще ги призове към Господа, или песен в духа, на която те не могат да устоят. Ако музикантите, които сега са в църквата, се опитат да я защитят чрез ревност, те ще спрат и дори ще убият движението на Господ за майсторите, артистите и музикантите, необходими за подпомагане в предстоящата жътва. Работата на левита е да наблюдава и защитава, но не и срещу движението на Господ.

Какво да кажем, ако хората просто не искат да влязат?

Има много причини група хора да бъдат понякога съпротивляващи се на хвалението. Един ден Господ ми даде отворено видение за хвалещите хора на Бог. Той ми показа редица бездомни и гладни хора, които чакат да влязат в една кухня за супа. Цената е благодарно хваление, а храната е Божието Слово. Той ми показва това като картина на Неговата църква. Ако сте гладували, с удоволствие ще платите и храната ще има истински добър вкус. Лесно е да се хранят гладни хора.

От друга страна, ако хората не са наистина гладни, те ще бъдат много по-неохотни да бъдат благодарни за храната си предварително. Когато хората са гладни за Бог, те с удоволствие плащат цената на хвалението. Те също така се доверяват на това, което Господ ще им даде, след като принесат своя принос.

Единственото отрицателно в това е, че гладните хора ще влязат в хвалението ентусиазирано и ще се възползват от шанса да благословят Господа. Това понякога ще остави у водача на хваление фалшивото впечатление, че е най-великият водач в света. Това е често срещан капан, но може да се избегне, като редовно се смирявате пред Господа. Гладните хора ще карат водачите на хваление и музикантите да копнеят за такъв вид реакция всеки път, когато водят хваление.

Местната църква понякога може да бъде незаинтересована от хвалението, когато са чували една и съща група и едни и същи песни в продължение на месеци. Важно е да бъдете свежи в търсенето на това, което Духът прави днес и да не се опитвате да повтаряте нещо, защото то е било помазано в миналото. Имам предвид не песните, които пеете, а свежестта на помазанието.

Друга причина хората да не влизат в хваление е, че музиката е наистина лоша и те просто не могат да кажат още веднъж, „благослови сърцата им, групата се опитва истински“. Дори гладният човек ще устои на истинска лоша храна. С риск да звучи повтарящо се, водачът на хваление трябва да бъде помазан със Святия Дух върху себе си. Ако тези две неща присъстват, хората ще влязат. Чувал съм изказването: „ако нашите музиканти бяха по-добри, щеше да има повече присъствие на Бог.“ Това трябва да се промени на „ако нашите музиканти бяха помазани за тази задача, щеше да има повече присъствие“. Всички знаем, че музикантството няма нищо общо с присъствието на Бог, но помазването със Святия Дух има. Това позволява на Святия Дух да избира музикантите, които Той иска да водят хвалението, а не църквата.

Друга причина е, че групата и музиката е твърде изкусна, за да могат хората да се чувстват така, сякаш могат да станат истински пред Бог. Изкусна означава професионална, а професионален означава да знаете вашите ограничения и винаги да стоите под тях, за да създадете илюзията за съвършенство. Аз знам, че непрекъснато се опитвам да усъвършенствам едно или друго нещо. Ако не е китарата ми, тогава ще е звукът, или системата РА или каквото и да било. Добре е да се усъвършенствате, но винаги трябва да има място за Духа да ви отведе до място, на което никога не сте били досега. Стигането на това място обикновено става по неизследвани пътища. Понякога ще стане непредсказуемо и дори объркано. Ако се страхувате да не изглеждате неуверен или незрял като музикант, може да не успеете да влезете в дълбоките места на Духа. Това определено ще накара хората да не влизат в истинско хваление.

Ако започнете да хвалите, като търсите какво прави Духът, Той ще ви покаже как да пеете същата песен със свежо помазание. Ако се притесните от търсенето на Духа, не е необичайно музикантите да се насочат към забавлението, за да продължат нещата (Повече за забавлението има в главата, наречена „Забавление“).

Усъвършенстване на времената за хваление

Веднъж свирех в църква и групата и хорът бяха добре запознати с присъствието на Господ, което идваше, когато пееха. Църквата нарасна толкова много, че построиха нова сграда до старото място, което имаха. В групата и хора имаше постоянни усилия да се усъвършенстват и те израстваха много бързо в резултат на това. Полагаха се все повече усилия за това как изпълняват песните, докато се установи самодоволство относно присъствието.

В новата сграда имаше голяма сцена, построена, за да побере непрекъснато нарастващата и подобряваща се хвалебна група. Те също така включваха завеса, която можеше да се спусне преди началото на хвалението, така че хората да не виждат големия хор и групата, които заемаха местата си преди службата. Те бяха отишли отвъд усъвършенстването на групата и хора, както и за това как изглежда всичко и как искат да бъдат представени. Те бяха станали, „изкусни“ или професионални.

Просто една странична бележка тук. Когато има опасения, че духът на изпълнение влиза в църквата, това е свързано повече с представянето или представлението, отколкото с всичко друго. Това може да се открие по толкова фин начин като цвета на килима да съответства с цвета на седалките. Духът на изпълнение е безкрайният стремеж да се усъвършенства нещо, докато цялото внимание се насочи към изпълнението вместо върху това, което се казва. С други думи, когато се съсредоточавам върху начина, по който пея песен повече от това, което казва песента, аз изпълнявам нещо и не казвам нищо. Духът на изпълнение може лесно да се скрие в оценката на другите, които виждат колко много труд е необходим, за да се усъвършенства това. Говорителите също могат да преминат през това. Ако има по-голям акцент върху начина, по който говорите, а не върху това, което казвате, това ще загуби своето въздействие.

Имаше оплаквания от някои относно завесата и това много изглеждаше на шоу. Други казваха, че е хубаво да не виждаме как хорът излиза на сцената с цялата суматоха, която създава. Както можете да си представите, мненията летяха.

След достатъчно оплаквания имаше събрание на ръководството, за да се обсъди използването на завесата преди хвалението да започне. Една вечер преди репетиция завесата беше вдигната и някак си моторът, който я вдигна, започна да прегрява. Когато групата и хорът се бяха прибрали вкъщи и църквата беше празна, моторът достигнал опасна температура и започнал да гори. Това задействало системата за пръскане и напоило тази нова сграда с вода, разрушавайки завесата и седалките и килима.

Като смирен човек, пасторът падна по лице пред цялото си събрание, докато те седяха на изкривените седалки, които сега бяха прикрепени към циментовия под. Той викаше към Бог да им прости, че са се фокусирали повече върху сградата си отколкото върху Него. Останалата част от църквата се присъедини към него и въпреки че мястото не изглеждаше толкова добре, след малко Духът беше навсякъде над тях. Църквата изглежда страхотно сега; всичко е преработено; с две нови допълнения. Смирението и присъствието на Господ изпълниха задачите.

Знам, че това е прекален пример за „изкусност“, но исках да покажа как тази идея няма край. Веднъж започнали по пътека за усъвършенстване на презентацията, в крайна сметка ще изоставите целта. Това е, което направиха фарисеите. Те усъвършенстваха изпълнението на Закона повече от същността му.

Ако служи на Господ у дома, трябва ли да съм водещ в църквата?

Повечето вярващи ще откликнат на хвалението, ако е помазано. Ако това, което ръководите, ви изглежда помазано, но никой друг не чувства така (с изключение на верни приятели, които не могат да понесат да ви кажат истината), тогава това е отговорът. Вашето хваление е само за вас и Господ. Върнете се у дома и служете на Господ и не се притеснявайте за воденето на Неговите хора. Помазанието счупва хомота. Това означава, че без помазанието ще има хомоти върху хората. Понякога водачите, които са на грешното място в неподходящото време, всъщност могат да сложат хомот върху събранието. Не е ужасно да си представите да принасяте хвалебна жертва сами на Господа. Той е страхотна публика.

Кога корпоративното хваление става интимно?

Дълбоката любов към Исус е нещо лично, като любовта между съпруг и съпруга. Добре е да показвате на другите, че обичате половинката си, но има много изрази на любов, които не са за публични събрания. Не забравяйте, че „поклонението“ означава да се наведете ниско и да служите на Бога. Хвалението е това, което се изисква да предлагаме на Господ и изразите му са посочени в Писанието (вижте главата за „Седемте еврейски думи за хваление“).

Понякога нашите лични изрази на преклонение пред Господ са почти неудобни за другите, когато вие водите. Ако водите група вярващи според личния си стил на интимност, тогава вие водите според собственото си мнение, а не от Духа. Този вид водене често ще доведе до осъждане на хора, които вече смятат, че не отговарят духовно на стандарта.

Съвсем друг е въпросът, когато сте само един от многото, които прославят Господа. Те могат да изразят интимността си към Бог по редица начини, но да водите група в лични отношения е малко като да се опитвате публично да кажете на някого как да бъде интимен с брачния си партньор.

Друг момент, върху който трябва да помислите, е, че вярващите са невястата. Все още не сме женени за Спасителя. Въпреки че духовната интимност в Господ може да не е подобна на тази с брачните двойки на земята, никой от нас наистина не знае какво ще бъде до след сватбата. Базирам това на Божия закон, който забранява предбрачната интимност и че сватбената вечеря на Агнето тепърва предстои.

Споменах това на някои истински влюбени в Господ и открих, че се ядосват доста от идеята да не са напълно интимни с Господа до след брака. Не правя доктрина от това, което казвам, а наблюдение за водачите на хваление. Не искам да угасям ничий израз на любов към Исус, само нося чувствителност към водачите, които трябва да останат фокусирани върху Духа.

За да бъдете умели във воденето на хваление, трябва да разпознавате какво се случва навсякъде около вас. Трябва да се научите докъде можете да стигнете и кога да го направите, когато водите Божите хора. Това може да се случи само когато Духът ви води. Вашата работа е да улесните, като надувате тръбата (метафорично казано) като призив към Господ, както музикантите в подножието на планината Синай, когато Мойсей се опита да доведе Израел да се срещне с техния Бог. Вие не носите отговорност за това, което правят, когато стигнат там.

Да си добър музикант влияе ли на хвалението?

Да, влияе, но ефектът, който има, може да е изненадващ. Веднъж моят учител по класическа китара ми каза: „Причината да практикуваш е, че когато музиката реши да те използва, можеш да предложиш постоянно нарастващ речник.“ Въпреки че той не познаваше Господ, чувствам, че ми пророкува за бъдещето ми на поклонник.

Не това, което Святият Дух знае за музиката, ме ограничава, а това, което отказвам да преживявам във времето с моя инструмент, ме ограничава. Ние трябва да предлагаме най-доброто на Господ по всяко време. Ако сте свирали една година, тогава трябва да предложите най-доброто, което имате за една година. Ако сте свирали тридесет години, тогава предложете това, което сте постигнали от тридесет годишна практика и упорита работа. Всички музиканти, които носят тежестта на музиката в сърцата си, трябва да знаят, че всички сме получили нещо малко по-различно от Твореца. Всеки има нещо уникално, което да предложи на Господ. Помислете за музикалния дар като притчата за талантите, за които Исус говори в Матей 25:15-27. Най-много, което може да се направи с този талант, е да се увеличи. Без значение дали започвате с пет таланта или само с един. Най-малкото, което може да се направи с един талант, е да спечелите полза от него. Това не е най-лошото нещо, което може да се направи, просто най-малкото.

Друга причина, поради която е важно да свирите добре като водач на хваление, е, че помазването има тенденция да се вдига и пада по време на хваление. Във високите моменти всеки музикант звучи страхотно. Борбата започва в ниските моменти. Ако

вашето музикално майсторство не може да ви преведе през низходящите времена, докато чакате Духът да се движи отново, хората започват да изпитват колебливо чувство и те усещат, че водачът опипва. Преди да разберете, някой ще се опита да спаси тази двусмислена ситуация и духът на контрол ще завладее. Ако имате достатъчно умения в свиренето си, това ще окаже успокояващо въздействие върху хората, докато чакате (умение означава да познавате добре музиката). Следващото издигане на Духа скоро ще бъде там.

Още една много важна причина да свирите добре е, че свиренето на инструмента е хваление. Музиката не е предназначена да придружава пеенето, пеенето е предназначено да придружава музиката. Много пъти в Писанието сме инструктирани да славим Господа. Почти всеки път, когато в Псалмите се използва фразата: „Ще пея хваление“ или просто „пейте хваление“, еврейската дума за хваление е „замар“. Тази дума означава: „*да дърпаш струните на инструмент или да удариш с ръка*“. Дефиницията продължава: „*тази форма на хваление може да бъде придружена с пеене*“. Свиренето на инструмента е хвалението; пеенето е за придружаване на това свирене. Това може да е малко изненадващо, но Бог не е създал музиканти, които да бъдат съпровод на певци, макар че това е начин на мислене за голяма част от нашата култура.

Ако смятате, че свиренето ви трябва да бъде достатъчно добро, само за да подкрепите пеенето си, значи голяма част от хвалението на Бога е пропусната. Давид беше известен с това, че можеше да прогонва демоните с умелото си свирене на арфа. Думата „умел“ означава: „*да знаеш, да разбираш*“; то се отнася до познаване на нещо или някого отблизо или интимно. Неговата близост с музиката улесни близостта му с Бог, което караше демоните да бягат, когато той влизаше с увереност на това място. Този вид сърдечно познаване на музиката може да измести демоните. От друга страна, прекаленото свирене, понеже можете, или просто да бъдете нечувствителни към момента, може да направи обратното. Музикант, който свири много повече, отколкото изисква песента или ситуацията, всъщност може да привлече демони. Прекаленото свирене или дрънкане, както го наричам, ще предизвика конкуренция, ревност и по-късно егоистична амбиция. Можете да изгоните тези демони и когато някой започне отново да свири прекалено, те се връщат веднага.

Голяма част от битката, която водачите на хваление срещат в неделя сутринта е музикалната война, която се води на сцената. С различна степен на музикални умения, които често съставляват групата за хваление в неделя сутринта, се води тиха война. Много групи нямат представа колко силно тази война угася движението на Духа.

Мога ли да помогна на талантлив човек с решението между църквата и света?

Тези, които имат високо ниво на талант, са получили този дар по няколко причини. Една от причините е да се види точно какво ще направят с него. Всички дарове и таланти са дадени, за да прославят Бога, но понякога те се използват от Господ в света.

Почти всички, които имат качествата да опитат в „голямото време“, ще направят точно това, рано или късно. Опитът да им кажете да излязат от това ще бъде безплоден. Само Бог може да стимулира желанието да се жертва всичко за Негова прослава.

Не всеки талантлив музикант или певец е предназначен да води хваление, а ако са, това не означава, че е завинаги. Някои хора са предназначени да бъдат пред други под някаква форма, за да ги забавляват. Спомнете си, че еврейската дума „халал“ означава: „*да бъдеш ярък, да блестиш, да бъдеш известен*“. Халал е една от еврейските думи за хваление (вижте „*Седемте еврейски думи за хваление*“). Някой да бъде известен, може да донесе хваление на Бог. Да бъдеш известен не е грешно, но пътят, по който трябва да се тръгне, за да станеш известен, често ще събуди дух на егоистична амбиция, ревност, раздори и съревнование. Заемането на тази позиция на слава ще се превърне във ваше търсене. Тогава е когато това спира да носи слава на Бог.

Най-добрият ми съвет за това е, обичайте този надарен човек, дори ако смятате, че прави грешка. Любовта, която получават от църквата, ще остане с тях по време на пресяването (вижте Лука 22:31-32).

Какво да кажем, ако нашата църква няма талантиливи музиканти?

Почти винаги има някой, който е надарен музикално във всяко събрание на вярващи. Това не означава, че те ще излязат и ще кажат: „Здравейте, аз съм талантилив музикант“. Един надарен музикант обикновено ще привлече друг и така нататък. Ако има изобилие от хора, желаещи да свирят или да водят, но нямат истинско надаряване, тогава талантиливите, които седят в тълпата, ще мълчат. Те мълчат по две причини. 1) Те не са необходими; вече има твърде много на сцената. 2) Те не искат да свирят с истински лоши музиканти.

Ако някога сте играли тенис преди, ще знаете, че е лоша идея да играете с начинаещ, ако имате опит. Най-добре е да играете с някой, който е равен или по-добър, така че да растете и да изостряте собствените си умения. Същото е и с музиката. Добрият музикант, който редовно свири в лоша група, рискува да загуби способността си да свири в равномерно темпо, да свири в тоналност и желанието да се усъвършенства.

Добрият музикант няма да излезе, ако на сцената има твърде много музиканти, които нямат желание да се усъвършенстват. Проблемът не е средното музициране в църквата, а липсата на страст за растеж и учене. Често грешим в това да обичаме да бъдем на сцената с това да обичаме да свирим.

Ходатайство

Мога да прекарам много време говорейки за ходатайство и хваление. Двадесет и четири старейшини, обграждащи Божия престол с чаши с тамян (молитвите на светиите) и арфи, доказват, че хвалението и молитвата се намират в един и същ човек (вижте Откровение 5:8).

Много е важно една хвалебна група да има ходатаи, които да стоят с тях. Жена ми е стояла с мен понякога и е ходатайствала точно на сцената с мен. Това се е случвало в резултат на това, че Духът ни е водел всички в нещо ново. Въпреки това, както всички неща, които са нови за нас, има проблеми при стартирането. За да съкратя една много дълга история, ако все още нямате ходатаи на сцената с вас, не ви съветвам да започвате. Нека се опитам да обясня.

Има нещо, което се случва на повечето хора, когато излязат на сцена, дори на много малка и скромна сцена. Необяснимо нещо се случва, когато заставате пред другите. Ставате много самосъзнателни и може да откриете, че се държите като карикатура на себе си. Това, което другите са казали за вас, е това, с което ще започнете да се свързвате на сцената. Например: ако някой ви е казал, че ви е сметнал за много забавен, ще започнете да се държите смешно, когато излезете на сцената. Ако другите са отбелязали, че харесват начина, по който хвалите Бог, ще откриете, че се опитвате да се държите така сякаш хвалите, когато сте на сцената, като по този начин превръщате сцената в място на нереалност, а изобщо не на истина. Не забравяйте, че гръцкото мислене е, че сцената е за актьорско майсторство.

Не всеки се превръща в актьор, когато е на сцената, но отнема известно време в това положение, за да преодолее чувството, че е гледан. Най-трудната част от този тип ходатайство е, когато ходатаите осъзнаят себе си, те се разсейват и тяхното ходатайство има обратен ефект.

Положителната страна е, че ходатайството, направено правилно с музикантите, може да има страхотен ефект върху времето за хваление, независимо дали е на сцената или извън нея. Това ще бъде нещо като турбо зареждане на групата. Хвалението може да излети както никога досега. Ако обаче водачът иска да завие, не винаги е мъдро

турбокомпресорът да работи. Може да се сринете и да изгорите. Трябва да се внимава, така че ходатайството да не се опитва да управлява хвалението.

Съвсем наскоро съпругата ми се зае да събира ходатаите в друга стая, далеч от сцената; достатъчно далеч, че тя дори не може да чува какво се случва в църквата. Ходатайството стана по-точно и по-дълбоко в Духа. Когато по-късно говорим за това, което се е случило в Духа, често откриваме, че ходатаите са се молили със същите думи, които са се пяли спонтанно от сцената този ден.

Смятам, че е безопасно да кажа, не взимайте никакви строги правила относно това къде да се ходатайства. Просто ходатайствайте когато и където Божият Дух наставлява. Виждаме необходимостта от водач в ходатайството, който да го държи фокусирано. Когато страстните хора за Бог се съберат, те ще имат много полезни теми, за които да се молят. Но ако целта е да се застъпват за църквата или за хвалебствената група, тогава тези молитви трябва да останат съсредоточени.

Как мога да променя традиционното време за хваление?

Думата „традиция“ означава: „даване, предаване, което се извършва устно или в писмена форма, т.е. традиция по инструкция“. Правим нещата по традиционен начин, защото просто винаги сме го правили. Тази гръцка дефиниция на традицията казва, че повеленията на Мойсеевия закон се предават устно през поколенията, а разширенията и допълненията, които те добавят към закона, трябва да се спазват с еднакво благоговение, както и законът.

За да внесете промяна в традиционния начин, по който винаги се прави хвалението, първо трябва да имате друг (помазан) начин, добре практикуван. „Добре практикуван“ означава да практикувате следването на Духа по толкова начини, колкото Той води. Църквата не е мястото за експерименти. Училището, малката група или един човек у дома е мястото, където Святия Дух ще покаже нови начини за хваление на Господ.

Някои други предложения, които могат да помогнат за промяна в традиционните времена за хваление, са: Не разчитайте на видимите реакции на хората, за да разберете дали следват Святия Дух. Вашата награда не е в лицата им и често най-силният отклик на Духа е тишината.

Опитайте се да направите малки промени в начина, по който пеете добре позната песен. Това разчупва обичайния модел и очакването, което е несъзнателно създадено. Кажете на групата да бъде готова за всичко. Първо ще получите някои оплаквания, но ако Духът слезе, те ще харесат промяната. Промяната е да се прекъсне традиционното мислене и да се отвори вратата към Духа, а не да се разстройат хората.

Започвайте хвалението по различен начин от време на време. Когато ние започнем да очакваме неочакваното, тогава Духът има вече зададена платформа за Него.

Пример

- а. Нека някой друг от групата за хваление започне времето за поклонение.
- б. Опитайте да изпеете молитвите си, за да започнете.
- в. Започнете с победен вик и открита благодарност към Бог.
- г. Помолете Господ да ви даде божествено вдъхновени начини да започнете да се движите към престола.
- д. Напишете песни за хваление от собственото си сърце. Не се страхувайте да пеете за своите неуспехи, както и за победите си. Давид го направи. (Не бъдете мрачни и винаги показвайте път към победата.)

Има много други начини за разчупване на традиционните идеи във времето на хваление, но бъдете сигурни, че не действате от бунт към нещата, а като акт на подчинение на Святия Дух.

Ако смятате, че музикалните ви способности са толкова ограничени, че не бихте могли да рискувате, не забравяйте, че все още имате въображение. Изправете се пред

страховете си от недостатъчност и започнете да изразявате себе си пред Бог, както направи Давид. Бог се интересува от сърцето.

Отново, практикувайте всичко това у дома или в малка група, преди да се опитате да накарате тялото да върви заедно с вашите експерименти. Те ще оценят по-добре това, което правите, ако вече сте преминали през няколко опити и грешки.

Опитайте се да го направите съвършено

Знам от собственото си послание „Трябва да усъвършенствам това нещо“, че музикантите като цяло винаги се опитват да постигнат нещо по-добро. Това е или звукът на техния инструмент, или начинът, по който пеят, или РА системата и т.н. и т.н. Много пъти това е просто подобряване на аранжирката на дадена песен. Без значение какво правим, има поне мярка за съвършенство, което се опитва в една хвалебна група.

Този опит за съвършенство също може да бъде сърцевината на много спорове, както гласни, така и мълчаливи, в групата. Винаги има някой, който има повече опит или познания от другия и чувството за неадекватност или нетърпимост може да намери път в самата музика. Битката вече не е в небесата, а на сцената. Това може да обезсили усилията ви да се докоснете до Господ.

Съвършенството на гръцки и на еврейски означава да бъдеш цялостен, завършен или укрепен, както когато плодът достигне своето съвършенство, той е узрял или завършен. Аз свиря на китара от четиридесет години и макар да съм научил много, имам още много пред себе си. Така че идеята за истинско съвършенство на музикален инструмент е невъзможна през този живот. Това, което това означава е, че има някои музиканти, които са по-зрели от други. Те са тези, които трябва да помогнат на останалите в трудни места в музиката и да ги насърчат, когато се получи.

Ако сте музикалният директор и някой друг е с по-голям музикален опит от вас, смирете се и помолете за помощ. Ако сте музикалният водач и най-опитният, тогава помагайте на другите с търпение, винаги търсейки подобрения. Дори и най-малкото подобрение трябва да бъде забелязано и отбелязано (нямам предвид преувеличени комплименти). Ако няма измеримо подобрение при някой, към когото сте имали принос, тогава може да има друг проблем под повърхността. Във всеки случай е време да попитате този човек защо не показва никакви признаци на растеж. Ако този човек е добър музикант и просто му е скучно да свири с по-слаби музиканти, тогава трябва да се зададе въпросът „защо си тук?“. Отговорът трябва да бъде „да хваля Господа“.

Ако някой музикант е на сцената, защото чувства някакво задължение към църквата или другите музиканти, в крайна сметка ще се възмути от това място и ще се превърне в фино източване на живота на другите музиканти. Той има потенциала да изцеди духовния живот от останалите музиканти и дори членове на църквата, които се идентифицират с хвалението повече от проповедта.

Има много повече сценарии, които бих могъл да разгледам по този въпрос за опита за усъвършенстване в групата за хваление, но нито един не е по-важен от този. Ако всеки опит за усъвършенстване на музиката, музикантите или оборудването попадне пред търсенето на водителството на Святия Дух, тогава ще има духовен дефицит във времето за хваление. Исус е усъвършителят на нашата вяра (вижте Евреи 12:2). Необходима е вяра, за да растете в Духа и в музиката. Той ще ни доведе до нивото на зрялост, необходимо да достигнем небесата с хваление.

Господи, ела бързо в Твоя храм (Малахия 3:1-4).

Дайретото

Бил съм в много служби, където дайретото е използвано в групата или от танцьори с разбиране как да се свири и да се използва като акт на празнуване. Бил съм и в служби, където дайретото е било най-разсейващият инструмент. Някои църкви установяват

правила да не се свири на този инструмент, а други дават дайрета на вратата. Аз лично имам някои резерви относно инструмента да свири по време на хваление, поради силата, която има малкият кръгъл барабан с месингови пръстени. Той е по-силен от всеки инструмент на сцената, включително озвучителната система. Всеки музикант, който чува дайре в тълпата, автоматично се разсейва от ритъма, зададен от групата. Този много малък инструмент е способен да смути и дори да попречи на групата да може да свири заедно.

Техническата причина е, че разстоянието, на което се намира дайрето от сцената, причинява забавяне във времето. Дори ако свирещият на дайрето е страхотен, той или тя неизбежно ще изостанат от темпото на групата. За този, който свири на дайрето му звучи така, сякаш е в темпо с групата, но не е. По времето, когато двама, трима или повече души започват да свирят, на сцената идва маса ритмични модели и някои групи не могат да игнорират тази сила. Това ще издърпа групата и понякога те ще започнат да се бият вътрешно за това защо не могат да свирят заедно, без да осъзнават, че може да ги разсейва външно влияние.

Имайки предвид всичко това, има и духовна причина. Дайрето често се е използвало в ханаанските култове за плодородие. То се е смятало за неподходящо за Храма. То не се споменава с инструментите, които Давид е инструктирал левитите да използват в скинията. Това може да се дължи на използването му в култови ритуали.

Когато Мириам взе дайрето и излезе с радост (вижте Изход 15:20), тя задаваше ритъм, който другите да могат да следват. След това други жени я последваха, свирейки на дайрета и танцувайки и пеейки. Тя беше първата, която свиреше на дайре с благочестива причина, но целта беше да свири на достатъчно силен инструмент, така че мнозина да го чуят и да влязат в ритъм с него. Тя задаваше ритъм на другите да го следват.

Ако свирите на дайре по време на хваление в църква, тогава се опитвате да зададете ритъм, който другите да следват. Този ритъм ще бъде различен от ритъма, който групата се опитва да зададе. Ако мнозина свирят едновременно на дайрета, тогава се отправят много искания да се следва техния ритъм. Може би сте чували фразата: „Той свири със собствения си барабанист“. Това е просто хитър начин да се каже, че той отказва да влезе в ритъм с другите. Той се смята за бунтар. Интересно е да се отбележи, че името на Мириам означава бунт.

Има Писания като 1 Царе 10:5, където се споменава тъпанчето. Това обаче беше един от инструментите, използвани от група пророци, слизаци от планините. Това беше хронометър, предназначен за тази група.

Веднъж водех хваление в една малка църква и една сладка дама имаше дайре и свиреше с всички сили. От време на време тя беше в ритъм с групата и имаше почти добро усещане за това. Тогава изведнъж тя започна да се оглежда, за да види какво се случва и се отдалечи от групата. Точно тогава започнах да получавам пророческа песен за това събрание и когато се опитах да накарам групата да се успокои малко, за да изпея тази песен, дамата с дайрето продължи да свири с пълна сила. Хората никога не забелязаха, че се опитвам да намалая, така че те продължиха да купонясват в ритъма на дайрето. Никога не получих възможност да дам това слово на църквата и в крайна сметка се отказах от опитите. В този момент онази сладка дама контролираше цялата църква и нищо друго освен да ѝ се извика не би могло да я спре. По-късно дадох словото на пастора и той почти заплака, защото църквата наистина се нуждаеше да чуе това слово.

Личните ми чувства към дайрето са, че в ръцете на перкусионист този инструмент може да бъде много ефективен инструмент за празнуване, хваление и воюване в Духа. Никога не съм виждал перкусионист да свири непрекъснато на дайре, а само като акцент в определени части на песен. Тогава той винаги се концентрира върху барабаниста, за да свири точно с него. Той никога не създава собствен ритъм. За използване в организирани танци и за специални събития, това е чудесен инструмент. За използване в група от перкусионист, аз съм изцяло за това. За всеки, който иска да

свири на дайре по време на хваление, не съм за това. Това е просто мнението на един човек.

Кръстът

Последното нещо, което искам да спомена, е кръстът. Няма да ви изнасям друга проповед по тази страхотна тема, а само нещо, за което да помислите. Ако сте водач на хваление, музикант или се надявате, че сте били използвани по някакъв начин за изпълнение на видението на друг. Вие също сте били оскърбявани и ако не, скоро ще бъдете.

Почти е невъзможно да се живее с музика под каквато и да е форма, без да се появят коментари, които нараняват и тези, които ги използват. Господ ми показа нещо, за което ми бяха необходими двадесет и една години, за да го осъзная напълно.

След твърде много години опити да се харесам на хората осъзнах, че животът ми е бил пропилян или в някои случаи действително откраднат. Запитах се: „Наистина ли съм ходил в призива на Бог през целия си живот, или само съм се опитвал да изпълня виденията и очакванията на другите?“ Мразех отговора на това, затова започнах да се опитвам да си върна живота. По време на този процес се ядосах много на всички, които искаха само това, което мога да направя и всъщност не изпитвах трайна любов към мен. Знаех, че всичко това е резултат от човекоугоднически и религиозен дух в мен, опитващ се да унищожи онова, което Бог е замислил.

Точно тогава Господ започна да разкрива нещо за кръста, което никога преди не съм виждал, и това ми донесе голямо утешение и увереност.

Призивът към живота на Исус беше ясен, когато Той каза:

„Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проглася благоприятната Господна година“ (Лука 4:18-19).

Знаех, че съм един от тези, които Той дойде да освободи, както и да ми даде духовни очи да го видя. Все пак имаше още по-дълбоко послание, което Той искаше да осъзная. Тогава Той ми показа това.

Исус не споменава смъртта на кръста като част от призива за Неговия живот в това Писание от Лука 4-та глава. Той говори за кръста на учениците Си едва след три години. Това е така, защото Той не дойде да увисне на кръст, а за да проповядва добрите новини и да освободи хората и да обяви благоприятната година на Господ. Неговият живот и служение бяха откраднати от Него от духа на религията (фарисеите) и духа на този свят (угаждащ на човека, живеещ за човека вместо за Бога).

Юда искаше да се изпълни очакването му за хуманистичен Христос. Зилотите искаха Месия да изпълни тяхното видение за сила да убие римските потисници. Фарисеите искаха похвала за външните си прояви на благочестие, а учениците Му просто не искаха да Го изгубят. Всички видения и очаквания, които другите искаха Исус да изпълни, бяха окачени на кръста и умряха с Него. Той може да бъде само това, което Бог е възнамерявал да бъде — Спасителят на света, а не изпълнението на дневния ред на хората.

Не се сравнявам по никакъв начин със Спасителя. Той остана съвършен и верен на призива на Неговия живот, където аз много пъти се провалях. Той само изпълни волята на Своя Баща, а аз се опитах да изпълня волята на хората. Лечението обаче е същото — кръстът. Това, което трябваше да науча, беше да прегърна кръста си. Също така трябваше да се покая и да кажа: /Прощавам.../ Тогава Господ ми напомни, че след възкресението беше направено повече, отколкото преди кръста (вижте Йоан 21:25). Причината, поради която Господ ми казва да вдигна кръста си, е, за да мога да умра

духовно и да имам възкресение. Едва след като всички тези обиди са напълно осъзнати и простени и окачени на кръст, идва истинската сила, за която сме копнели.

И ако обитава във вас Духът на Този, Който е възкресил Исус от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христос Исус от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, Който живее във вас (Римляни 8:11).

Заклучение

Тъй като Бог използва глупавите неща, за да обърка мъдрите (вижте 1 Коринтяни 1:20), безопасно е да се каже, че стремежът към съвършенство и работата, за да изглеждате добре в очите на другите, може само да ви дисквалифицира. Ако сте водач на хваление или се надявате да бъдете такъв, тогава сте се съгласили да застанете между Бог и Неговите хора. Това е, когато автоматично се отказвате от правото си да откажете Божия процес да ви направи прозрачни. Той не търси врата към небето, а прозорец без стъкло.

Нека Бог да ви благослови богато и да внимава на вашия вик на хвала през всички дни на живота ви.

ПРИЛОЖЕНИЕ

СЕДЕМ ЕВРЕЙСКИ ДУМИ ЗА ХВАЛЕНИЕ

НАУЧАВАЙКИ СЕ ДА ТАНЦУВАМ ПРЕД ГОСПОД

Когато за първи път изучавах тези еврейски думи, казвах на другите как трябва да оставят настрана своите задръжки и просто да ги предадат на Господ. „Просто ги пусни и танцувай като див човек!“ често излизаше от мен.

Един ден, малко след това щях да свиря на концерт в една изпълнена с Духа църква. Чувствайки се уверен, вярвах, че по някое време по време на този концерт ще пробия в новооткритите си познания за тези думи за хваление. Когато започнах концерта, забелязах, че реакцията им към музиката е сдържана. Реших, че трябва да чуят моята проповед за седемте еврейски думи за хваление веднага и нямаше време за бавене.

Когато стигнах до думата „халал“, почувствах, че чух Господ да казва: „Искаш ли да бъдеш Мой имитатор?“ Докато свирех на китара и поучавах между отделните части, успях да отговоря в има си: „Да, разбира се, че искам да Те имитирам“. Бързо чух: „Тогава стани и танцувай диво пред Мен.“ Веднага започнах да споря, че свиря на китара и кабелите, закачени към нея, не са достатъчно дълги и освен това няма да има музика, на която да танцувам.

Тогава дойде онзи мълчалив период, когато знаете, че Бог няма да спори или да моли десет пъти. Огледах много сдържаната църква и казах: „Мисля, че най-добрият начин да ви покажа какво имам предвид с това да се радваме пред Господа, е самият аз да танцувам пред Бог“. Свалих си китарата и бавно се изправих в една напълно безшумна зала и започнах да танцувам в кръгове. Имах чувството, че танцувах два часа, но съм сигурен, че това бяха само секунди. На едно или две от завъртанията си забелязах, че никой не реагира изобщо и цялата тази идея беше, за да ме направи да изглеждам като глупак. След цяла вечност танци ми се стори, че чувам някой да пляска с ръце. Със сигурност това беше пасторът. Тогава други се присъединиха към него и преди да успее да се възстановя от световъртежа, цялата църква сякаш беше завладяна от радостта на момента.

В този момент пасторът дойде отпред и започна да плаче. Той каза на своето събрание, че ги е научил на Божието Слово и че те знаят добре как да цитират Писанието, но не ги е учил за радостта на Господ. Седнах обратно на стола си, изтощен от изпитанието и знаех ясно какво означава халал.

Много пъти в тази книга се позовавах на еврейските думи, които се използват, когато думата „хваление“ се среща в Стария завет. Мислех, че би било полезно да ги изписвам, тъй както ги използвам редовно. Научих ги от Рей Хюз. Той водеше клас за хваление всеки вторник вечер в Нешвил, където живеехме. В този момент вече водех хваление от няколко години и не можех да си представя, че някога ще мога да науча нещо повече, отколкото вече случайно бях открил. След няколко месеца от този клас аз откраднах тази информация и сега ви я представям, сякаш сам съм я проучил. Прегледах обаче всички думи и всички препратки към Писанието, за да проверя дали са верни. Верни са.

Библията е пълна с думите хваление, благословение или слава. Винаги, когато се използват тези думи, те могат да означават една от многото еврейски думи. Следва списък със само седем думи. Това по никакъв начин не е изчерпателен списък. Всички тези определения са взети от *Еврейско гръцката учебна библия KJV* и *Библейския конкорданс на Стронг* на Библията. (Има и много гръцки думи за хваление, но аз използвам само еврейските.)

Първата дума за „хваление“ на еврейски е една от най-важните думи, които открих. Това е така, защото същността на думата е да изповядаш греховете си. Коренът на думата е да имаш интимно познание за Бог. (Тези думи не са в определен ред; а просто в реда, по който ги поучаваше Рей.)

1. ЯДАХ =

Хваление, благодарение, благодарност, хвърляне (хвърляне), Битие 29:35, когато Лия роди четвъртия си син, тя вдигна ръце в хваление към Господ и го нарече Юда (хваление). Това е първият път, когато е записано някой да вдига ръце в знак на възхвала за своите благословения: Хваление в резултат на благословения. Псалм 60:30-31, Давид казва, че неговото изповядване на хваление и благодарност е по-приятно за Бога от неговата жертва. Това хваление включва и публично изповядване на греха: Псалм 32:5 Да се изповядваш, да пееш хваление, да пееш и т.н. по същество е да признаваш Божието слово и характера на човека.

ЯДА =

Коренът на ЯДАХ, което означава да бъдеш интимно запознат с някого или с Бог. Да разбираш или придобиваш знания; да знаеш; да различаваш; (да се научиш да разпознаваш Божието сърце). Да знаеш, като се учиш и преживяваш. Знание чрез сетивата, чрез изследване и доказване. Да се опознаете по сексуален начин, за да се опознаете; да си запознат; да се разкриеш. Тази еврейска дума се среща 995 пъти в Ст. з. Знание, придобито чрез сетивата.

2. ТОДА =

Хваление, жертва на благодарност, означава да хвалиш, независимо от обстоятелствата ти. Издигането на ръцете във възхвала започва пробива в този, който хвали, необходим, за да се победи потисничеството на врага. Вдигането на ръцете е знак за предаване, което сигнализира на врага, че сте предадени на Бог. Псалм 100; Псалм 50: 23; Еремия 17:26; Псалм 56:12.

3. ХАЛАЛ =

Хваление, хвалба, празнуване, шумно глупаво, да блестяте, следователно да правите шоу, да правите шумна веселба, да пеете, да дивеете, да прославяте, всички тези форми на хваление се принасят в отношение на възторг. Да бъдеш ярък, да бъдеш великолепен, да бъдеш възхваляван, да бъдеш известен, да предизвикваш блясък, да светнеш, да даваш светлина, да заслужаваш похвала, сиянието е в сърцето... Това е коренната дума на Алилуя. ХАЛАЛ се използва 113 пъти в Стария завет. Псалм 149:1; Еремия 31:7; Псалм 69:30; Псалм 22:22-25; Псалм 48:8. Исус дойде да донесе хваление ХАЛАЛ на Татко. Това е дума за описание на Бог. (Има случаи, когато думата се прилага към човешки същества. Битие 12:15; 2 Царе 14:25; 3 Царе 20:11; Псалм 63:11; Притчи 31:28, 31.)

Когато Давид върна ковчега на завета обратно в Израел, той танцува диво пред него. Той хвалеше в хваление ХАЛАЛ. По това време е било традиция за завладяващата армия, завръщаща се у дома, да вземе пленник и да го съблече и да го накара да танцува пред царя, който го е завладял. Това правеше Давид, когато той (царя на Израел) се съблече и танцува като глупак пред Царя, който го беше завладял.

Това беше и хвалението, която принесе небесното войнство, когато слезе от небето, за да отпразнува раждането на Исус. (Това е хвалението, което предизвиква най-много възражения.)

4. БАРАК =

Хваление, коленичене, благославяне, да го правите с движение. Да изповядаш, да благодариш, да използваш ръцете или да превиеш коляното, да почиташ, да се покланяш, да поздравяваш, да благославяш Бог в акт на обожание.

Съдии 5:2-3, Псалм 103:1: „**БЛАГОСЛАВЯЙ ГОСПОДА, ДУШО МОЯ**“ означава да се поклониш пред Господа, душе моя. Псалм 72:15: Движението, дадено в БАРАК, е превиване на коляното и благославяне на Царя, Който снабдява всички ваши нужди. Обикновено в хвалението БАРАК няма вокален израз, но е свързано с физическо движение. Тази дума се използва 330 пъти в Ст. з. Битие 1:22 Бог ги благослови и каза: бъдете плодородни и се умножавайте. Бог ни научи как да благославяме, като първи Той ни благослови.

5. ШАБАХ =

Хваление, триумф, слава, похвала, силно обожание, провъзгласяване със силен глас за безсрамна слава. Еклесиаст 4:2; Псалм 145:4; Псалм 147:12. От този вик произлиза триумф, всъщност викаш любов към Бога. За успокояване на гнева (вижте Притчи 29:11), за успокояване на вълните, за успокояване с хваление (вижте Псалм 62:3). С това Исус успокои вълните, докато беше в лодката със Своите ученици.

Въпреки че може да изглежда малко вероятно викът да има успокояващ ефект върху сътресенията в този живот, той прави точно това. Отпускането с вик на хвала често ще донесе мир и успокояване на мъките, които врагът полага върху Божиите хора.

Псалм 63:1-3: В този псалм Давид говори за ШАБАХ, когато казва „**Така ще Те благославям**“ за Божията милост. Има много изрази на любов към Бога и това е само един от тях. Когато извикаме победата на любовта към Бог, ние счупваме хватката на врага. Ние не само обичаме Бог, но и го провъзгласяваме на всички, които биха чули.

Псалм 117:1; Исаия 12:6: Глас на триумф. Псалм 89:15: „Блажен народът, който познава възклицанието на *тръбите* [англ.: „Колко благословени са хората, които познават радостния звук“].“

РАДОСТЕН ЗВУК = оглушителен вик на радост. Надуване на тръба...

6. ЗАМАР =

Хваление, пеене на хваление с инструмента, означава да докоснете с пръсти струните на инструмент или да дърпате струнен инструмент в прослава. Използвана в поезия, пеенето може да бъде включено. Музиката беше дадена, за да възхвалява Бога. Псалм 33:2; Псалм 71:2; 2 Царе 22:50; Псалм 61:8; Псалм 66. Въпреки че се използва думата „пея“, тя означава замар.

ЗАМАР беше хвалението, което Давид принесе, когато свиреше за Саул, за да го освободи от измъчващия дух.

7. ТеХИЛЛА =

Хваление, възхвала или химн на хвала: Това е най-използваната дума за хваление в Стария завет.

Произхожда от думата ХАЛАЛ, която идва от коренната дума ХАЛЕЛУЯ.

ХАЛАЛ = силен израз.

ТеХИЛЛА е песента, която Господ пее на нас и чрез нас. Християните пееха хваление ТеХИЛЛА, когато бяха хвърляни на лъвовете, а римляните прекратиха практиката, когато толкова много от хората на трибуните бяха докоснати от Бог.

Това е Божията песен, която се пее.

Псалм 40:3: Нова песен „**МНОЗИНА ЩЕ ВИДЯТ И ЩЕ СЕ УБОЯТ И ЩЕ УПОВАВАТ НА ГОСПОДА**“

Псалм 22:3: Бог е възцарен върху хваление ТеХИЛЛА.

Псалм 22:5; Псалм 33:1; Псалм 48:10; Псалм 62:2; Псалм 147:1; Второзаконие 10:21: Във всички тези Писания думата хваление е ТеХИЛЛА.

Исая 60:18 Портите означават хвала (ТеХИЛЛА). Портата към Неговото присъствие е хвалението ТеХИЛЛА.

Исая 61:3: Облекло на хвала заменя дух на тежест или унилоост.

Павел пък тази форма на хваление, докато беше окован в затвора. Бог обитаваше тази хвала и веригите паднаха, вратите на затвора бяха отворени и спасението дойде и освободи пленниците.

ДОПЪЛНИТЕЛНА ДУМА

ТеФИЛЛА =

Тази дума означава ходатайство за някого (вижте 4 Царе 19:4; Исая 37:4; Еремия 7:16; 11:14), молитва, настойчива молба, жалба, химн. Това е най-често срещаната еврейска дума за молитва в Стария завет. Исая 56:7 гласи, че Божият дом ще бъде дом на молитва. Това е Писанието, което Исус цитира, когато изгони среброменителите от двора на храма (вижте Матей 21:13). Този термин означаваше молитва, която е поставена в музика и се е пеела в официално поклонение.

Друга еврейска дума за ходатайство е „пага“. Това е по-интензивно ходатайство с коренното значение да преодолявам в молитва.

Сложих тази дума в тези определения като допълнителна дума, защото ходатайството и хвалението са толкова тясно свързани. Също така вярвам, че хвалението и пророческото са тясно свързани, както и инструменти за поучаване и евангелизиране.